

ta w Pastwie.

Mączewski.

CANTIONALE
ECCLESIASTICUM,

IN QUO OMNIA,

QUÆCUMQUE SECUNDUM

ALMÆ ECCLESIÆ CATHOLICÆ RITUM

IN

SINGULIS ECCLESIIS PAROCHIALIBUS, PRÆSERTIM

POLONICIS,

PER TOTUM CANTARI SOLENT ANNUM.

EX VARIIS ANTIQUISQUE LIBRIS:

PONTIFICALI SC. ET GRADUALI, NEC NON EX DIRECTORIO CHORI, ANTIPHONALI ATQUE PROCESSIONALI,

A SYNODIS ECCLESIÆ POLONICÆ PROVINCIALIBUS APPROBATIS,

FIDELITER COLLECTUM

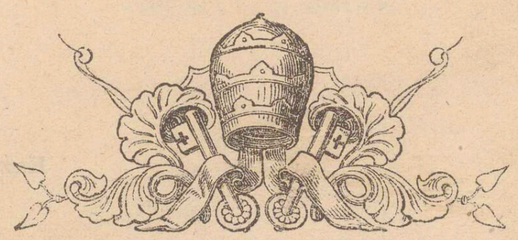
ET AD USUM SACERDOTUM ÆQUE CANTORUM

CUM BREVI AD CANTUM CHORALEM INSTRUCTIONE EDITUM

PER

LAURENTIUM GRABSKI,

ORGANŒDUM AD ECCLESIAM METROPOLITANAM GNESNENSEM PRÆCEPTOREMQUE CANTUS.

GNESNÆ, 1864.

SUMPTIBUS **JOANNIS B. LANGE,** BIBLIOPOLÆ.

Ratisbonæ:

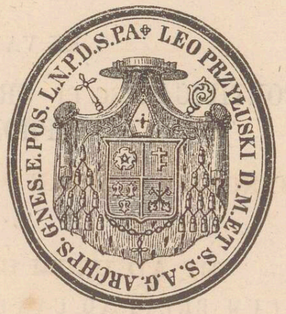
Ex Officina **Friderici Pustet**, S. Sedis Apostolicæ Typographi.

60.-

Imprimatur.

Posnaniæ die 26. Januarii 1854.

Leo,
Archiepiscopus Gnesnensis et Posnaniensis.

Nro. 181. D. P.

Kaźmiérski.

IV 516/97
17.11.

CELSISSIMO,

EXCELLENTISSIMO, REVERENDISSIMO

DOMINO DOMINO

LEONI DE PRZYŁUSKI

DEI MISERATIONE ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

ARCHIEPISCOPO GNESNENSI ET POSNANIENSI,

LEGATO NATO

PRÆLATO DOMESTICO ET SOLIO PONTIFICIO ASSISTENTI,

UTRIUSQUE JURIS DOCTORI,

ORDINIS AQUILÆ RUBRÆ EQUITI
&c. &c.

OPUSCULUM HOCCE

EX INTIMA GRATIOSI ANIMI SENTENTIA HUMILITERQUE

DEDICAT

AUCTOR.

M 35500

J. M. J.

PROCESSIONALIS ORDINARIUM.

Antiphona sequens ante majorem Missam et Aspersionem per Annum (de consuetudine) cantatur.

Ad aquæ benedictæ aspersionem, Antiphona infra scripta singulis diebus Dominicis per annum decantatur: exceptis Dominicis Passionis, et Palmarum, in quibus Gloria Patri omittitur, sed immediate post versum Psalmi repetitur Antiphona Asperges me; ex consuetudine autem canitur sub alio, quam in aliis Dominicis, Tono, quem inferius vide. Tempore vero Paschali, loco: Asperges me, propria Antiphona: Vidi aquam cantatur, ut est in sequentibus.

Finita Antiphona Celebrans voce canora dicit:

℣. Ostende nobis Domine misericordiam tuam,
℟. Et salutare tuum da nobis. Orémus.

Præsta nobis, quæsumus Domine, hâc aquâ aspersis, sanitatem corporis, integritatem mentis, tutelam salutis, securitatem spei, corroborationem fidei, fructum charitatis. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dominicâ Passionis et Palmarum

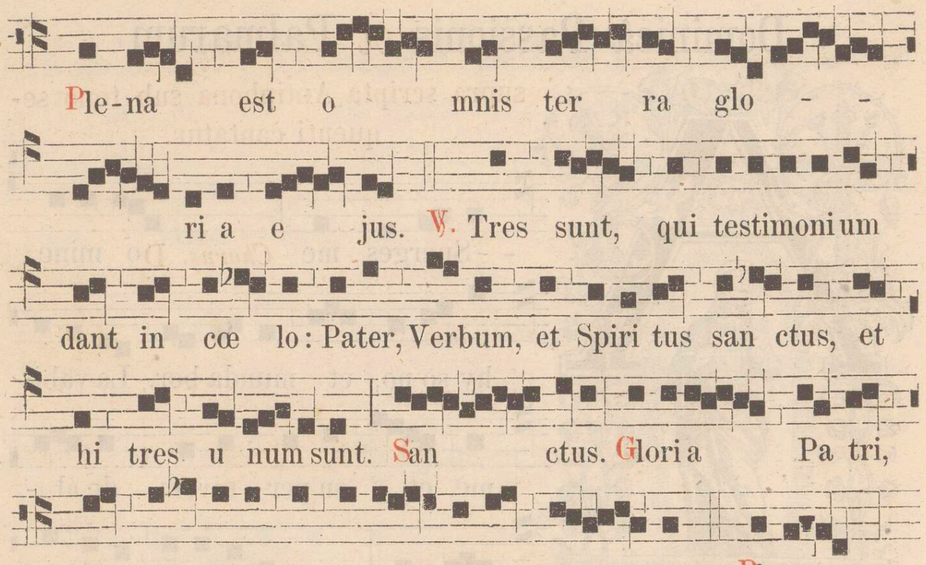
supra scripta Antiphona sub tono sequenti cantatur.

Finita Antiphona: ℣. et Oratio ut supra.

Postea fit Processio cum cantu Responsorii pro ratione Dominicæ, vel Festi. (Stationes autem, in quibus Antiphona: Pax æterna, cantatur, initium sumunt, a Dominica SS. Trinitatis, et durant usque ad Dominicam ultimam Octobris.) Ad Processionem vero Responsorium sequens: Duo Seraphim cantatur, usque ad Adventum, et post Octavam Epiphaniæ usque ad Septuagesimam.

Postea in medio Ecclesiæ fit statio, ad quam canitur Antiphona sequens, a Dominica SS. Trinitatis usque ad ultimam Dominicam Octobris.

Antiphona.

℣. Beati qui habitant in domo tua Domine,
℟. In sæcula sæculorum laudabunt te.

Orémus.

Exaudi nos Domine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet, atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

In dedicatione templi et Octava ejus, hæc Oratio canitur:

Veniat, quæsumus Domine, super hanc habitatiônis domum charitas misericordiæ tuæ, ut ab omnibus hic invocantibus nomen tuum protectiônis tuæ sentiatur auxilium. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Antiphona post stationem intrando Chôrum.

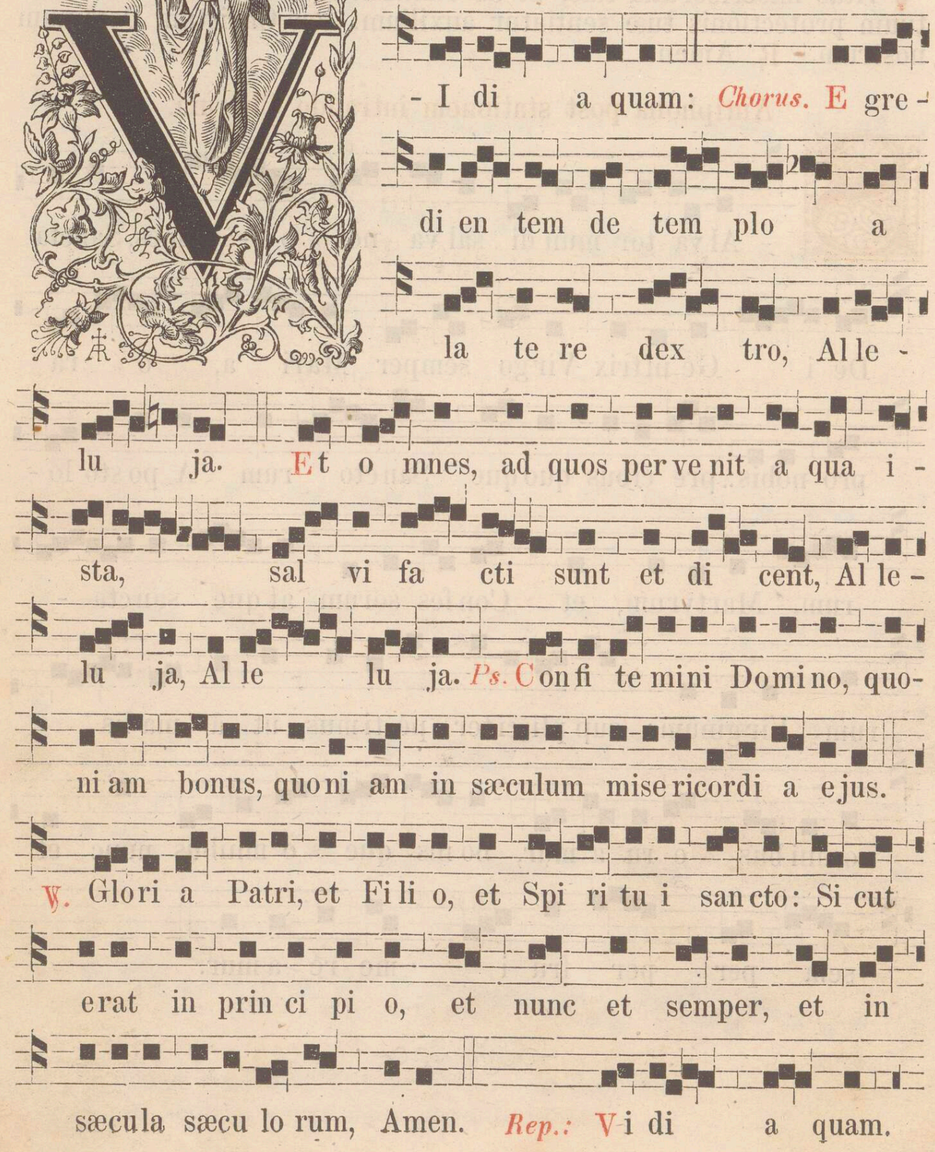

Ad Aspersionem

Dominicâ Resurrectionis Domini

et usque ad **Dominicam Pentecostes,** Antiphona sequens, loco Asperges me, cantatur. In Octava vero Pentecostes reassumitur: Asperges me.

Finitâ Antiphona dicitur versus:

℣. Domine apud te est fons vitæ, Alleluja.

℟. Et in nomine tuo videbimus lumen, Alleluja.

Orémus.

Concéde, quæsumus omnipotens Deus, ut qui Paschalia festa peragimus, cœlestibus desideriis accensi fontem vitæ sitiamus: Jesum Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde cantatur Antiphona: Cum Rex gloriæ, quæ habetur inferius, cum reliquis de Dominica Resurrectionis.

2. Februarii.

In Festo Purificationis B. M. Virginis.

Ante majorem Missam, finita candelarum benedictione, Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit Candelas aqua benedicta dicens Antiphonam: Asperges me, sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso. Tum dignior ex Clero accedit ad Altare, et ab eo Celebrans accipit Candelam non genuflectens, nec osculans manum illius.

Posteâ Celebrans stans in medio ante Altare, versus ad populum, distribuit Candelas, primum digniori, a quo ipse acceperat, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis omnibus genuflectentibus, Candelam et manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incœperit distribuere Candelas â Choro cantatur Antiphona: Lumen ad revelationem.

℣. Quia vi de runt o cu li me i sa lu ta re tuum. Lumen. ℣. Quod

pa ra sti an te fa ci em om ni um po pu lo rum. Lumen. ℣. Glo ri a

Pa tri, et Fi li o, et Spi ri tu i san cto. Lu men.

℣. Si cut e rat in prin ci pi o, et nunc et semper,

et in sæ cu la sæ cu lo rum, A men. Lu men.

Postea Celebrans incipit Antiphonam: Exurge Domine.

- - Xur ge Do mi ne, *Chorus.* Ad ju va nos:

et li be ra nos, pro pter no men tu um.

Ps. Deus auribus no stris au di vimus: pa tres no stri

annunti a verunt no bis. Glori a Patri, et Fi li o, et

Spiri tu i san cto: Sicut e rat in princi pi o et nunc et

sem per; et in sæ cu la sæ cu lo rum, a men.

E xur ge Do mi ne. Repetitur Antiph. usque ad Psal.

Deinde Sacerdos dicit Oremus. Et si fuerit post Septuagesimam, et non in die Dominica, Diaconus cantat: Flectamus genua Subdiaconus resp. ℟. Levate.

Orémus.

Exaudi, quæsumus Domine, plebem tuam: et quæ extrinsecus annua tribuis devotione venerari, interius assequi gratiæ tuæ luce concede. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum. Postea Diaconus vertens se ad Populum, dicit in tono:

- Rocedamus in pace. *Chor.* ℟. In nomine Christi, Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem medius inter duos Acolythos cum Candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum Candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Ad Processionem Antiphona.

- - Dor na tha la mum tu um Si on, et su -

scipe Re gem Chri stum: am ple ctere Ma ri -

am, quæ est cœle stis porta: ip sa enim por tat Regem

glo ri æ no vi lu mi nis: sub sistit Virgo, ad du -

cens ma ni bus fi li um an te lu ci ferum ge nitum;

quem ac ci piens Si me on in ulnas su as, præ di ca -

vit po pu lis: Do mi num e um es se

vi tæ et mor tis, et sal va to rem

mun di.

Alia Antiphona.

℟. - E spon sum ac ce pit Si me on a Spi-

ri tu San cto non vi su rum se mor tem,

ni si vi de ret Chri stum Do mi ni: et cum

in du ce rent pu e rum in tem plum, ac ce pit

e um in ul nas su as: et be ne di xit

De um et di xit: Nunc di mittis ser

vum tu um Do mi ne in pa ce.

℣. Cum in duce rent pu erum Je sum pa rentes e-jus, ut

fa ce rent se cundum consue tu dinem legis pro e o:

ip se ac cepit e um in ul nas su as.

In ingressu Ecclesiæ Responsorium.

℟. - B tu le runt pro e o Do mi no par

tur tu rum; aut du os pul los co lum -

ba rum: Si cut scri ptum est in le -

ge Do mi ni. ℣. Postquam au tem im ple ti

sunt di es pur ga ti o nis Ma ri æ, se cundum

le gem Moy sis tu le runt il lum in Je ru sa lem,

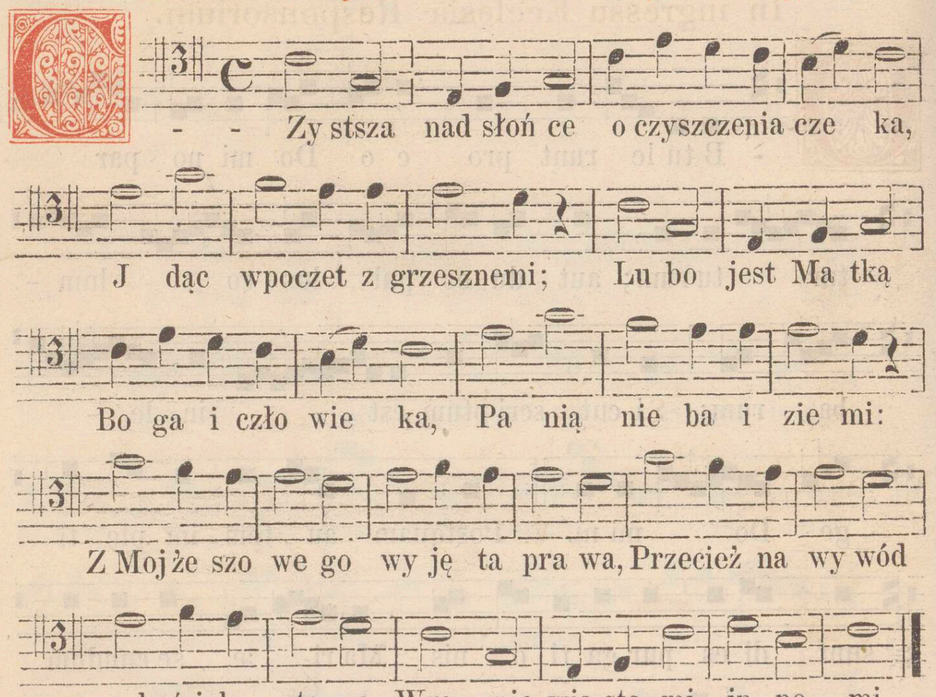
ut si sterent e um Do mi no. Sicut. Glo -

ri a Pa tri, et Fi li o, et Spiri tu i San -

cto. Si cut scri ptum est.

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

Pieśń na Oczyszczenie N. Maryi Panny.

Będąc bez grzechu, idzie na ofiarę, z pokorą do wywodu:
Kładzie na ołtarz synogarlic parę, na okup swego płodu:
Niesie na ręku Matka jedyna, swego i oraz Boskiego Syna,
Zbawcę ludzkiego narodu.

Symeon stary Boga błogosławi, widząc go w téj dziecinie;
Szczęśliwaś Matko, że twój syn świat zbawi, że masz Boga w rodzinie:
Więc teraz Panie wypuść mnie z ciała,
Gdy Cię już dusza moja widziała,
W téj pożądanéj godzinie.

Z wycięża pychę Maryi pokora, wyniosłość bierze w pęta;
Gdy oczyszczenie ta przyjmuje, która bez zmazy jest poczęta:
Dała nam przykład królowa nieba,
Jak się w pokorze ćwiczyć potrzeba;
Więc zgiń hardości przeklęta!

Feria Quarta Cinerum.

Ante Missam benedicuntur cineres facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, præcedenti anno benedictis, hoc modo:

Finita Nona, Sacerdos indutus loco planetæ pluviali violaceo cum ministris similiter indutis procedit ad benedicendum cineres, in vase aliquo super Altari positos. Et primo genuflexus in pede altaris incipit sequentem Antiphonam:

Deinde benedicuntur Cineres, tandem imponuntur primum Clero, deinde populo. Si vero non adsit alius Sacerdos, ipsemet Celebrans, genibus flexis coram Altari, ante omnes sibi ipsi cineres imponit nihil dicens; et cantatur statim a Choro

Antiphona.

Alia Antiphona.

Sequitur Responsorium.

Completa cinerum impositione Sacerdos dicit, Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

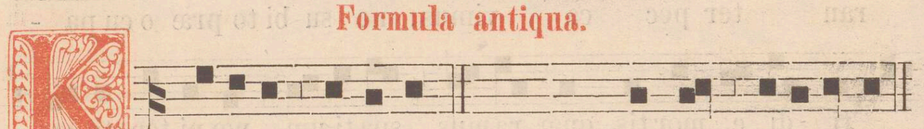
Orémus.

Concede nobis, Domine, præsidia militiæ Christianæ sanctis inchoare jejuniis, ut contra spirituales nequitias pugnaturi, continentiæ muniamur auxiliis. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde juxta antiquam consuetudinem hujus Provinciæ, singulis feriis secundis, quartis, et sextis (nisi sit festum) fit processio decantando Litanias, flexis genibus, usque ad versum, S. Maria, et tunc surgitur: cum vero cantatur: S. Petre, proceditur debito Processionis ordine.

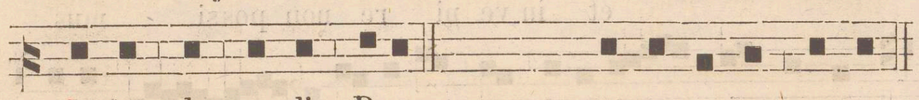
LITANIARUM

Formula antiqua.

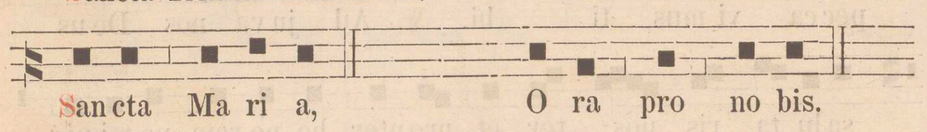

Ministri Intonent. - Y ri e e leison. / Christe e leison. / Kyri e e leison.

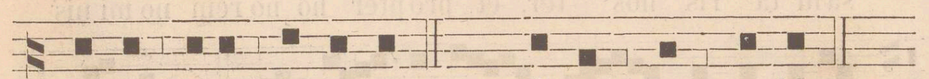
Resp. Chorus. Christe audi nos. / Christe exaudi nos.

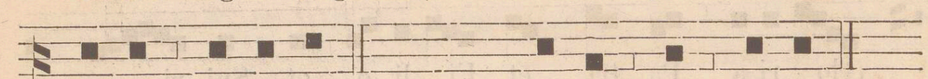
Pater de cœ lis Deus, / Fili Redemptor mundi Deus, / Spiritus Sancte Deus, / Sancta Trinitas unus Deus, — *Chorus.* Mi se re re no bis.

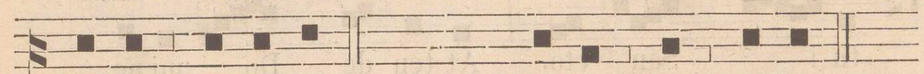
Sancta Ma ri a, O ra pro no bis.

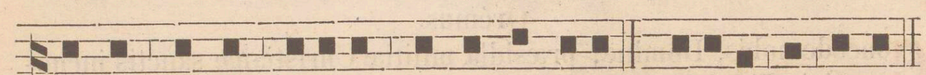
Sancta De i Ge ni trix, O ra pro no bis.
Sancta Virgo Vir gi num, O ra pro no bis.

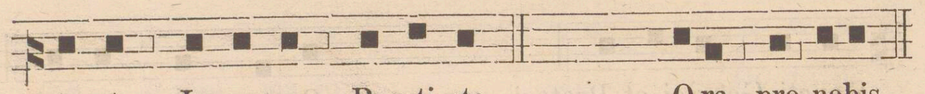
Sancte Mi cha ël, O ra pro no bis.

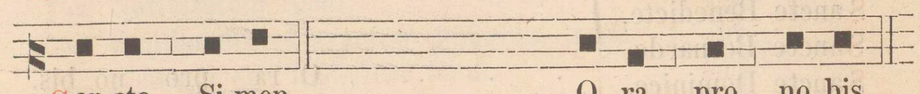
Sancte Ga bri ël, O ra pro no bis.
Sancte Ra pha ël, O ra pro no bis.

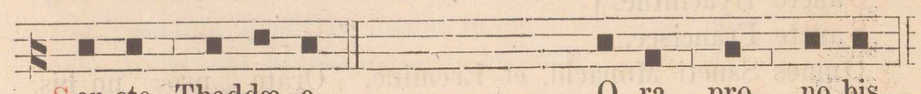
Omnes San cti An ge li et Archan ge li, O ra te pro no bis.
Omnes San cti Beatorum Spirituum ordines, O ra te pro no bis.

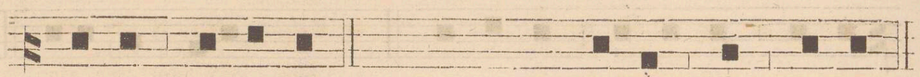
Sancte Jo an nes Ba pti sta, O ra pro nobis.
Sancte Joseph, O ra pro nobis.
Omnes Sancti Patriarchæ et Prophetæ, Orate pro nobis.
Sancte Petre, O ra pro nobis.
Sancte Paule, O ra pro nobis.
Sancte Andrea, O ra pro nobis.
Sancte Jacobe, O ra pro nobis.
Sancte Joannes, O ra pro nobis.
Sancte Thoma, O ra pro nobis.
Sancte Jacobe, O ra pro nobis.
Sancte Philippe, O ra pro nobis.
Sancte Bartholomæe, O ra pro nobis.
Sancte Mathæe, O ra pro nobis.

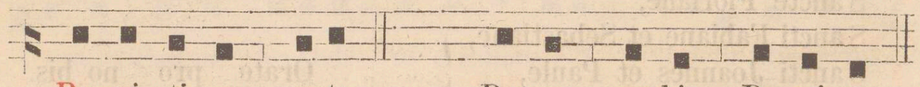
Sancte Si mon, O ra pro no bis.

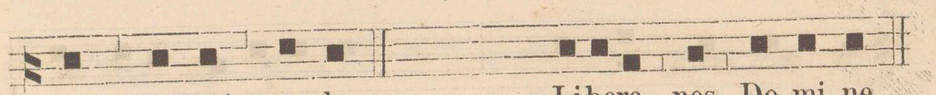
Sancte Thaddæ e, O ra pro no bis.
Sancte Matthia, / Sancte Barnaba, / Sancte Luca, / Sancte Marce, ... O ra pro no bis.
Omnes Sancti Apostoli et Evangelistæ, / Omnes Sancti discipuli Domini, / Omnes Sancti Innocentes, — Orate pro no bis.
Sancte Stephane, / Sancte Laurenti, / ancte Vincenti, / Sancte Adalberte, / Sancte Stanislae, / Sancte Venceslae, / Sancte Floriane, ... O ra pro no bis.
Sancti Fabiane et Sebastiane, / Sancti Joannes et Paule, / Sancti Cosma et Damiane, . . Orate pro no bis.

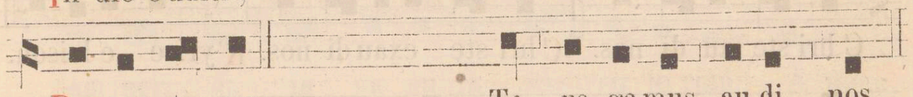
Sancti Gervasi et Protasi, Orate pro no bis.
Omnes Sancti Martyres, Orate pro no bis.
Sancte Sylvester,
Sancte Gregori,
Sancte Ambrosi,
Sancte Augustine,
Sancte Hieronyme, ... Ora pro no bis.
Sancte Martine,
Sancte Nicolae,
Sancte Casimire,
Omnes Sancti Pontifices, et Confessores, Orate pro no bis.
Omnes Sancti Doctores, Orate pro no bis.
Sancte Antoni,
Sancte Benedicte,
Sancte Bernarde,
Sancte Dominice, ... Ora pro no bis.
Sancte Hyacinthe,
Sancte Francisce,
Omnes Sancti Monachi, et Eremitæ, Orate pro no bis.
Omnes Sancti Sacerdotes, et Levitæ, Orate pro no bis.
Sancta Anna,
Sancta Maria Magdalena,
Sancta Agatha,
Sancta Lucia,
Sancta Agnes,
Sancta Cæcilia, Ora pro no bis.
Sancta Catharina,
Sancta Anastasia,
Sancta Hedvigis,
Sancta Elisabeth,
Sancta Ursula cum sodalibus tuis,
Omnes Sanctæ Virgines et Viduæ, Orate pro no bis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercedite pro no bis.

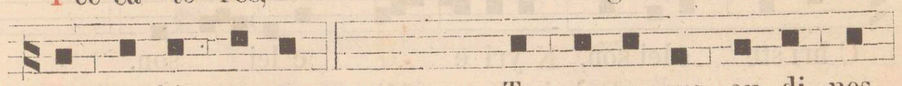
Propitius esto, Parce nobis Domine.
Propitius esto, Exaudi nos Domine.

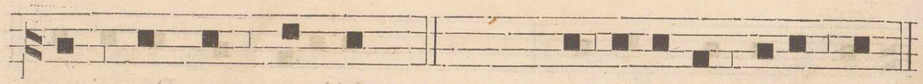
Ab omni malo, Libera nos Domine.
Ab omni peccato,
Ab ira tua,
A flagello terræ motus,
A subitanea et improvisa morte, *(3 rep.)*
Ab insidiis diaboli,
Ab ira, et odio, et omni mala voluntate, *(3 rep.)*
A Spiritu fornicationis,
A fulgure, et tempestate, *(3 rep.)*
A morte perpetua, *(3 rep.)*
A peste, fame, igne et bello, *(3 rep.)*
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ,
Per Adventum tuum,
Per Nativitatem tuam,
Per Baptismum et sanctum jejunium tuum,
Per Crucem et Passionem tuam,
Per Mortem et Sepulturam tuam,
Per Sanctam Resurrectionem tuam,
Per Adventum Spiritus Sancti Paracliti,
In die Judicii,

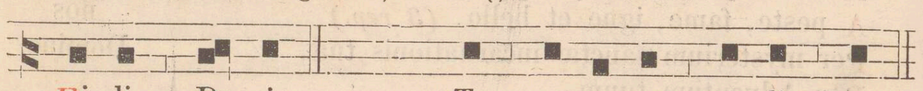
Peccatores, Te rogamus audi nos.

Ut nobis parcas, Te rogamus audi nos.
Ut nobis indulgeas, Te rogamus audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, Te roga.
Ut Ecclesiam tuam Sanctam regere et conservare digneris, (3.) Te rogamus audi nos.
Ut Domnum Apostolicum, et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta Religione conservare digneris, (3.) Te rogamus audi nos.
Ut inimicos Sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, (3.) Te rogamus.
Ut Regibus et Principibus Christianis pacem, et veram concordiam donare digneris, Te rogamus audi nos.
Ut nosmet ipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, Te rogamus audi nos.

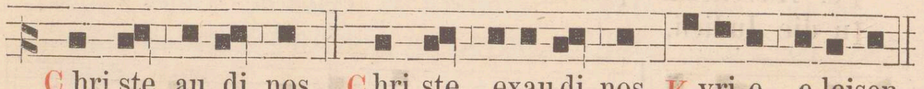
Ut mentes nostras ad Cœlestia desideria erigas, } Te ro gamus au di nos.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, Te rogamus audi nos.
Ut animas nostras, fratrum, propinquôrum, et benefactorum nostrorum, ab æterna damnatione eripias, Te rogamus audi nos.
Ut fructus terræ dare, et conservare digneris, Te rogamus.
Ut Omnibns fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, (3.) Te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris, Te rogamus audi nos.

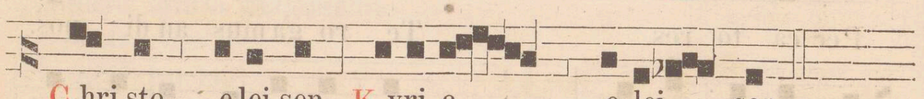
Fi li De i, Te ro ga mus au di nos.

Agnus De i, qui tollis peccata mundi, } Par ce no bis Domi ne. Exaudi nos Domi ne. Miserere nobis.

Chri ste au di nos. Chri ste exau di nos. Kyri e e leison.

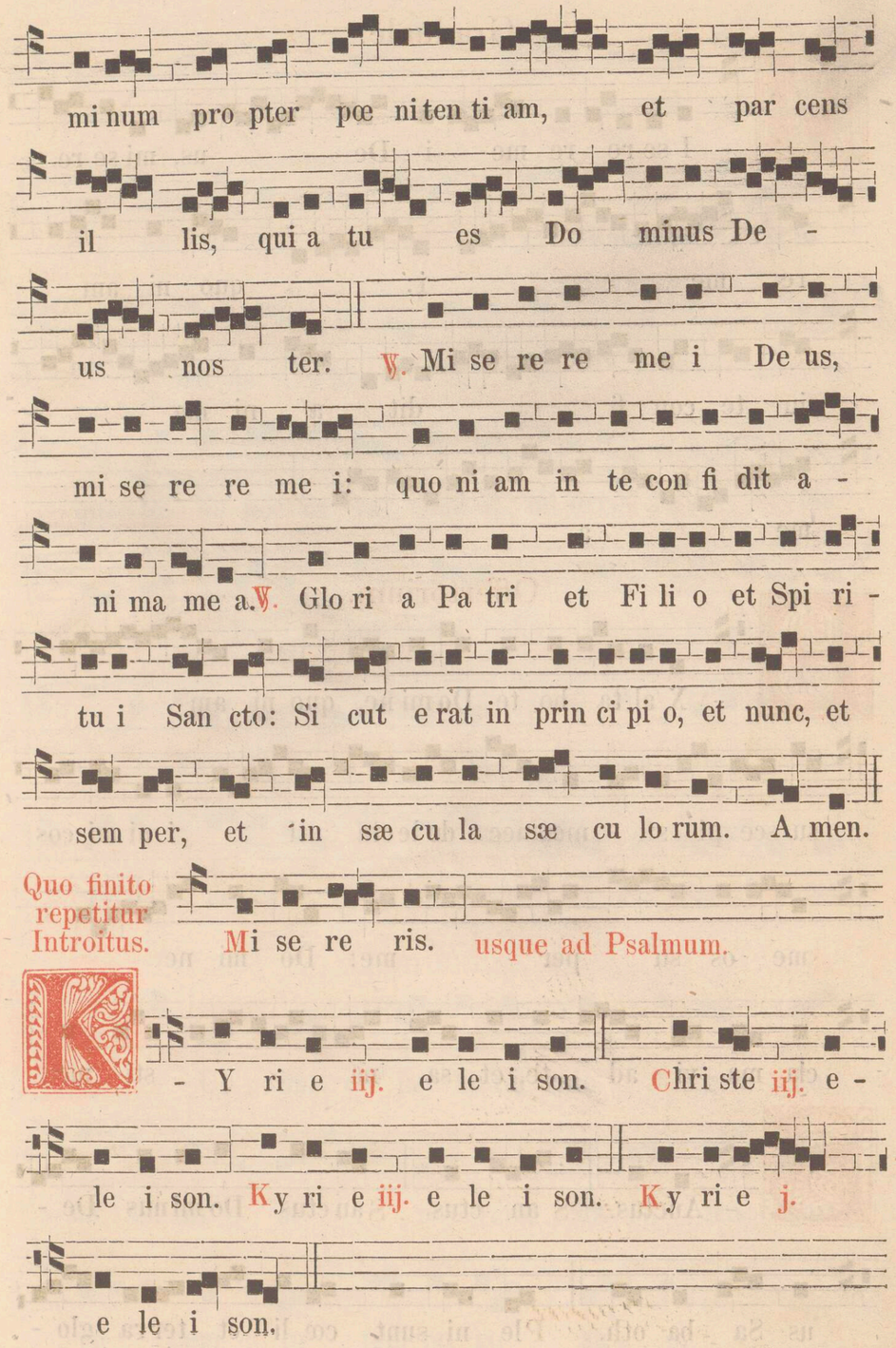
Chri ste e lei son, Kyri e e lei son.

Deinde dicitur Missa.

Introitus.

- I se re ris om ni um, Do mine, et ni hil o dis ti e o rum, quæ fe ci sti: dis si mu lans pec ca ta ho -

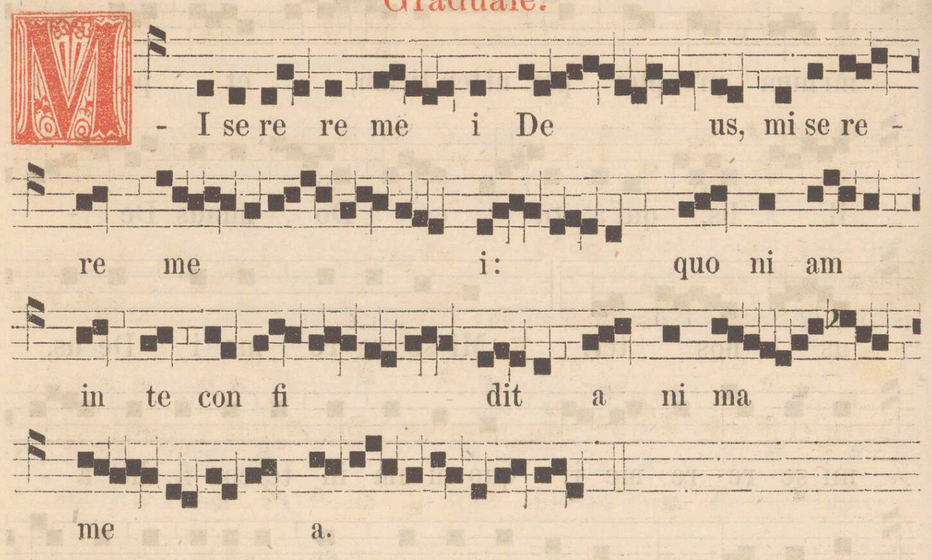

mi num pro pter pœ ni ten ti am, et par cens il lis, qui a tu es Do minus De - us nos ter. ℣. Mi se re re me i De us, mi se re re me i: quo ni am in te con fi dit a - ni ma me a. ℣. Glo ri a Pa tri et Fi li o et Spi ri - tu i San cto: Si cut e rat in prin ci pi o, et nunc, et sem per, et in sæ cu la sæ cu lo rum. A men.

Quo finito repetitur Introitus. Mi se re ris. usque ad Psalmum.

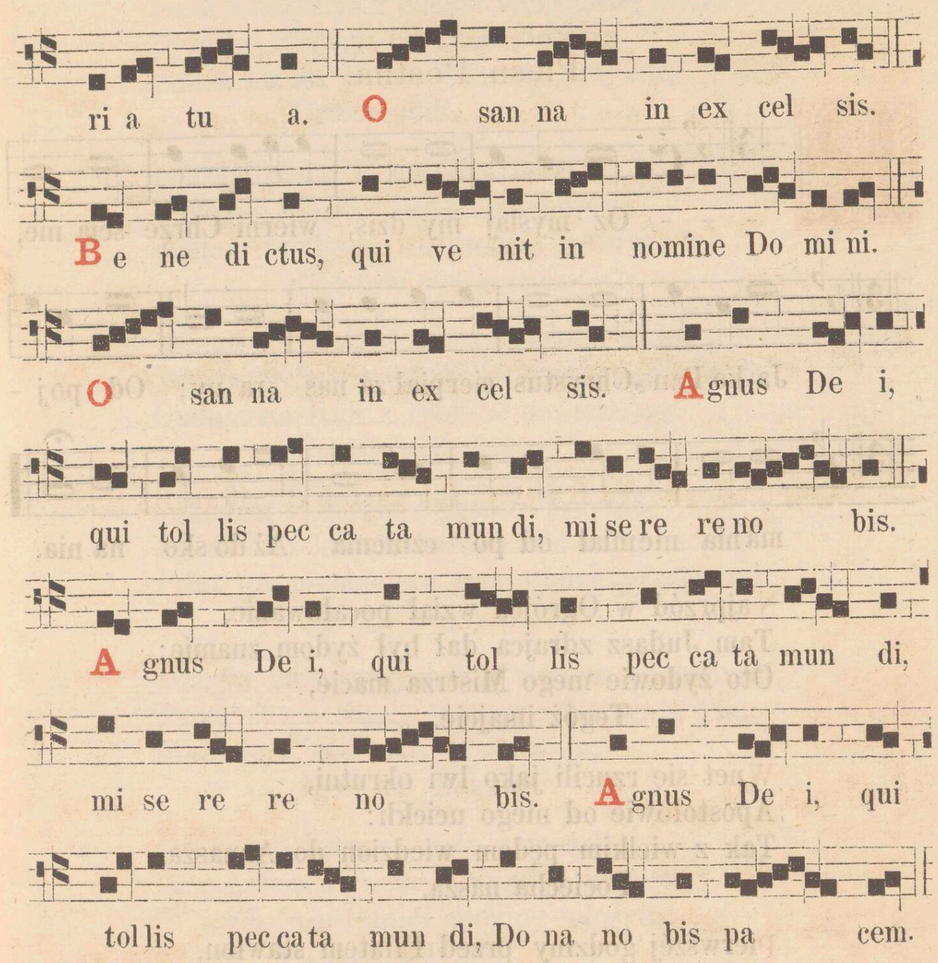
- Y ri e iij. e le i son. Chri ste iij. e - le i son. Ky ri e iij. e le i son. Ky ri e j. e le i son.

Graduale.

Offertorium.

Communio.

Piesń Postna.

Najprzód w Ogrójcu wziął pocałowanie,
Tam Judasz zdrajca dał był żydom znamie:
Oto żydowie mego Mistrza macie,
Tegóż imajcie.

Wnet się rzucili jako lwi okrutni,
Apostołowie od niego uciekli:
Tak z wielkim pędem wiedzion do Annasza,
Pociecha nasza.

Pierwszéj godziny przed Piłatem stawion,
Niesprawiedliwie od żydów oskarzon;
Rozkazał Piłat, aby był biczowan,
Ten niebieskl Pan.

Krzyknęli wszyscy o godzinie trzeciéj,
Nie chcemy dalej krzywdy cierpieć takiéj;
Niechaj na krzyżu swój żywot położy,
Ten to Syn Boży

Z ostrego ciernia Koronę uwili,
Naszemu Panu na głowę wtłoczyli;
Naśmiewaiąc się przed nim poklękali,
Królem go zwali.

Szedł z krzyżem z miasta Pan szóstéj godziny,
Zydowie z niego odzienie złożyli;
Potem go na Krzyż okrutnie przybili,
Octem poili.

Polecił Ducha Bogu Ojcu w ręce;
Wołając, umarł. zaćmiło się słońce,
Ziemia się trzęsła dziewiątéj godziny,
Nie bez przyczyny.

Zstąpił do piekieł mocą swego Bóstwa,
Tamże wybawił Ojców świętych z jeństwa;
Ciała umarłych z grobów powstawały,
Widzieć się dały.

Nikodem z Józefem prośby uczynili,
By ciało z krzyża bezpiecznie zdjąć mogli;
Piłat ich prośbie we wszystkiem przebaczył,
Bo tak Bóg raczył.

Czasów nieszpornych był skrzyża zdéjmowan
Przez swoie sługi, wszego stworzenia Pan;
Matuchna jego ciało piastowała,
Rzewnie płakała.

Drogim balsamem ciało namazali,
A z nabożeństwem w Syndon uwinęli;
W grób je ostatniéj godziny włożyli,
Płacz uczynili.

Płaczmyż też dzisiaj wierni Chrześcianie,
Dziękując Panu za najdroższe rany,
Iż dla nas raczył tak okrutnie cierpieć
Chcąc nas sobie mieć.

Dominica in Palmis.

Benedictio Palmarum et Processio.

Completa Tertia et facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos sacris vestibus, ut supra loco Planetæ pluviali violaceo indutus cum ministris, si adsunt, similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos Palmarum et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante altare vel ad cornu Epist. positos. Et primo cantatur a Choro sequens Antiphona.

Deinde dicit Sacerdos: Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo. Oratio: Deus, quem diligere et amare justitia est, etc. ℟. Amen.

Deinde lectionem cantat in tono Epistolæ: In diebus illis: Venerunt filii Israël, etc.; et finita lectione cantatur pro Graduali sequens responsorium:

Finitis: Evangelio ac Præfatione, cantatur: Sanctus a Choro ut sequitur.

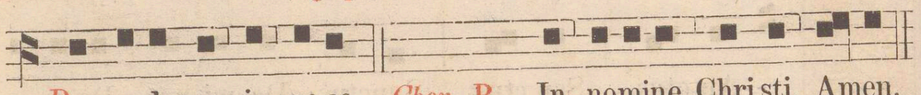

Deinde Orationes fiunt et benedictio ramorum, quibus expletis, cum cœperit distribuere ramos Sacerdos, a Choro cantatur sequens Antiphona.

Tandem finita benedictione ac distributione ramorum, fit Processio et Diaconus ad populum conversus, dicit:

In egressu ex Ecclesia, Antiphona.

Pueri stantes ante Crucem, cantant hos versus sequentes, Choro hoc idem post eos repetente.

Dum canitur supra scripta Antiphona Cantores intrant in Ecclesiam, vel aliquem competentem locum et cantant Hymnum sequentem.

Glo ri a, laus, et ho nor, ti bi sit Rex Chri ste Redemptor.

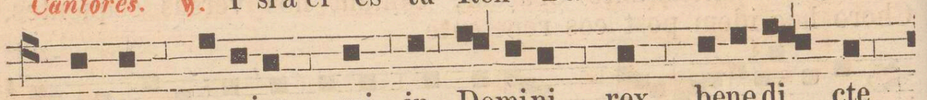

Cu i pu e ri le de cus promsit! O san na pium.

Sacerdos vero cum aliis stantibus extra Ecclesiam repetit illud idem. Deinde stantes intus cantant versus sequentes: Israël es tu.

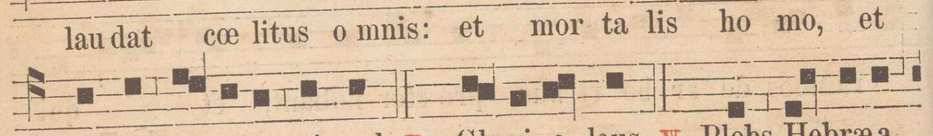
Cantores. ℣. I sra ël es tu Rex Da vi dis et in cly ta

pro les, nomine qui in Domini, rex bene di cte

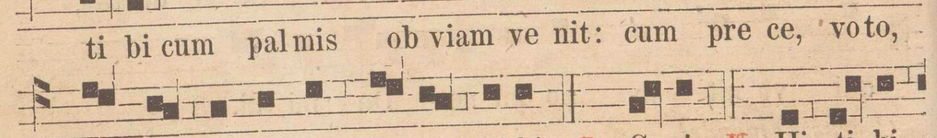
venis. *Rep.* Cu i *ut sup.* ℣. Cœ tus in ex cel sis te

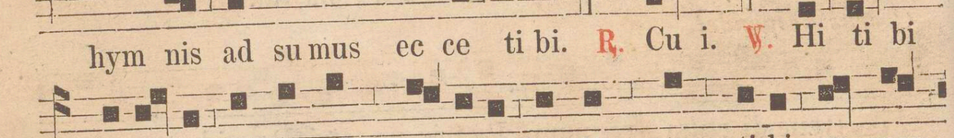
lau dat cœ litus o mnis: et mor ta lis ho mo, et

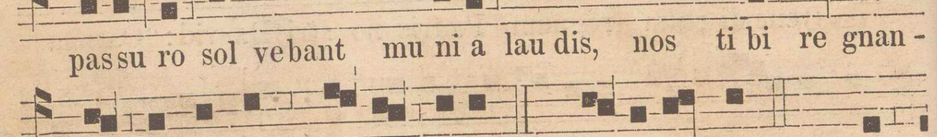
cun cta cre a ta si mul. ℟. Glo ri a, laus, ℣. Plebs Hebræa

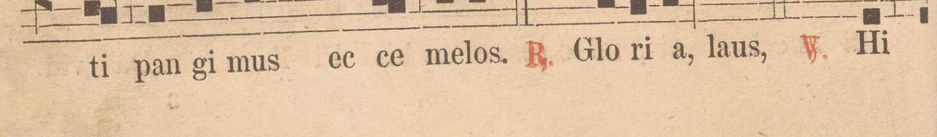
ti bi cum pal mis ob viam ve nit: cum pre ce, vo to,

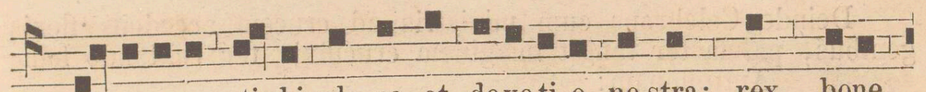
hym nis ad su mus ec ce ti bi. ℟. Cu i. ℣. Hi ti bi

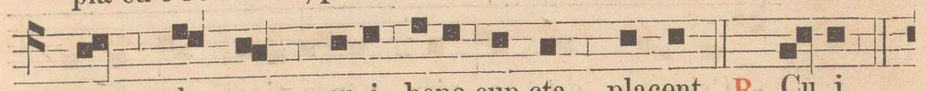
pas su ro sol vebant mu ni a lau dis, nos ti bi re gnan -

ti pan gi mus ec ce melos. ℟. Glo ri a, laus, ℣. Hi

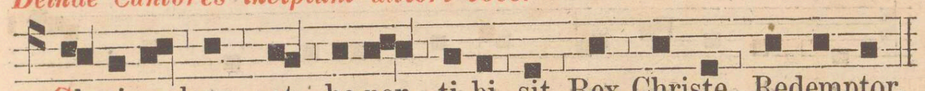

pla cu e re ti bi, pla ce at de vo ti o no stra; rex bone,

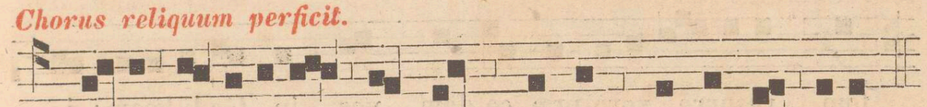
rex cle mens, cu i bona cun cta placent. ℟. Cu i.

Deinde Cantores incipiunt altiori voce.

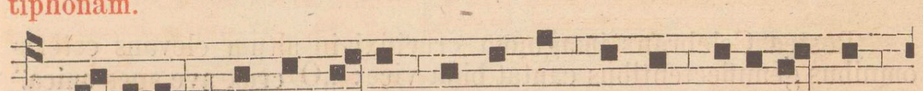
Glo ri a, laus, et ho nor ti bi sit Rex Christe Redemptor.

Chorus reliquum perficit.

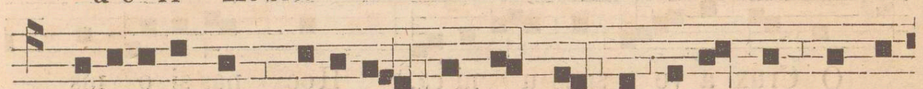

Cu i pu e ri le de cus promsit! O san na pium.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam, qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando sequentem Antiphonam.

Pu e ri He bræ o rum tol len tes ra mos o li va rum

ob vi a ve runt Domino cla man tes et di cen tes: O san-

repetit idem.

na in ex cel sis. Pu e ri He bræ o rum ve -

sti men ta pro ster nebant in vi a, et cla mabant di cen -

tes: O san na fi li o David.

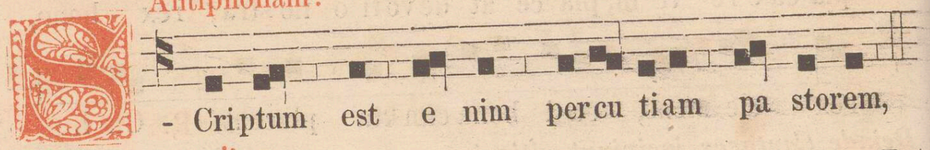
Procumbentes in genua plicatis manibus.

Be ne di ctus,

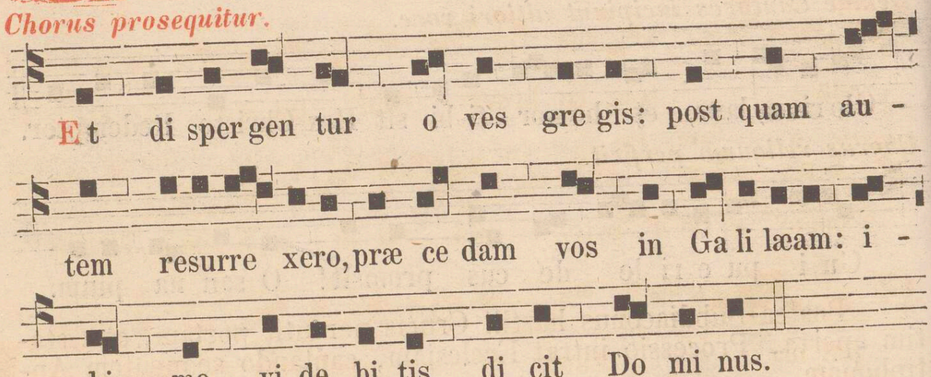

qui ve nit in no mi ne Do mi ni.

Deinde Celebrans cum ministris ad crucem accedens flexis genibus, palma ter tangit imaginem crucifixi, ter cantando hanc Antiphonam:

Chorus prosequitur.

Postea Celebrans imaginem crucifixi in altum elevans ceteris omnibus genuflectentibus cantat bina vice: „O crux ave spes unica.“

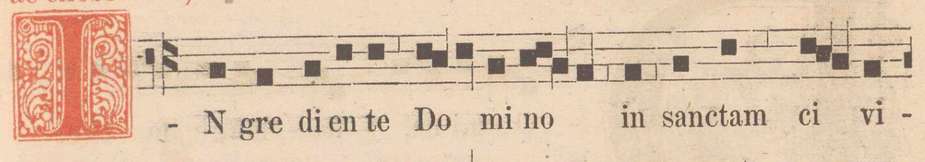
Et Chorus prosequitur.

Tertia vice Celebrans.

Chorus reliquum.

Demum cruce in loco ad id præparato posita et thurificata, ac exosculata; omnes redeunt in Ecclesiam cantando Responsorium:

Concluditur Processio Versu et Oratione.

℣. Erue a framea Deus animam meam.
℟. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Orémus.

Deus, qui nos regendo conservas, parcendo justificas, per passionem unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi a temporali tribulatione nos eripe, et æterna nobis gaudia largire. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Missa.

Introitus.

- O mi ne, ne long ge fa ci as au xi li um tu um a me, ad de fen si o nem me am as - pi ce: li be ra me de o re le o - - nis, et a cor ni bus u ni cor ni um hu mi li - ta tem me am. *Ps.* Deus, Deus me us re spi ce in me: qua re me de re li qui sti? lon ge a sa lu te me a ver ba de li cto rum me o rum.

Do mi ne. *repetit usque ad Ps.*

- Y ri e e iij. le i son. Chri - ste e iij. le i son. Ky ri e e ij.

le i son. Ky ri e j. e le i son.

Graduale.

- - E nu i sti ma num dex te ram me am, et in volunta te tu a de du xi sti me: et cum glo ri a as sumpsi sti me.

Passio Domini legitur usque ad Munda cor meum, post Munda cor meum, cantatur in tono sequenti.

- - L te ra autem di e, quæ est post Para sceven, con ve ne runt prin ci pes sa cer do tum et Pha ri - sæ i ad Pi la tum di centes: Do mi ne, recordati su mus, qui a se ductor il le di xit ad huc vivens: Post tres dies re surgam. Ju be ergo custodi ri sepulchrum us que in diem ter tium: ne forte veniant dis ci pu li

e jus, et fu rentur eum: et di cant plebi: Sur re xit a

mortu is. Et e rit novissimus er ror pejor pri o re.

A it il lis Pi la tus: Ha be tis cu sto di am, i te,

cu sto di te si cut sci tis, il li au tem ab e un tes,

muni e runt se pulchrum, signantes la pidem, cum custodibus.

C - Re do in unum Deum. Patrem om ni po tentem,

fa ctorem cœ li et ter ræ, vi si bi li um o mni um et in

vi si bi lium. Et in u num Dominum Je sum Christum

Fi lium De i u nigenitum. Et ex Pa tre na tum an te

omnia sæ cula, Deum de De o, lu men de lumine, Deum

ve rum de De o vero. Ge ni tum, non fa ctum consub-

stan ti a lem Pa tri: per quem omnia fa cta sunt.

Qui propter nos homines, et propter nostram salutem

de scen dit de cœ lis. Et in car natus est de Spi ri-

tu Sancto, ex Ma ri a Virgine, et homo factus est.

Cru ci fi xus e ti am pro no bis sub Pon ti o Pila to,

pas sus et se pul tus est. Et re sur re xit ter ti a

di e se cundum scriptu ras. Et a scendit in cœ lum, se -

det ad de xteram Patris. Et i te rum ven tu rus est

cum glori a ju di ca re vi vos et mor tu os: cu jus re gni

non e rit finis. Et in Spi ri tum sanctum Do minum

et vi vi fi can tem: qui ex Pa tre Fi li oque proce dit.

Qui cum Pa tre et Fi li o si mul a do ratur, et con glo -

ri fi catur: qui lo cutus est per Prophetas. Et u nam

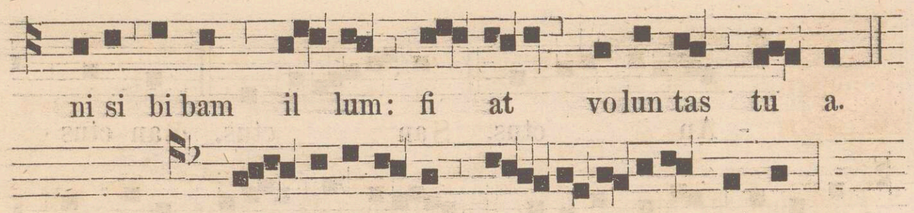

Offertorium.

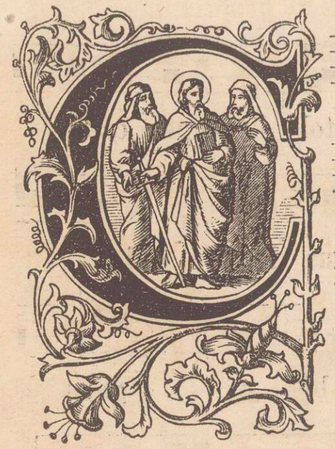
Communio.

Feria Quinta in Cœna Domini.

Dicitur Gloria in excelsis Deo, et tunc pulsantur campanæ, deinceps silent usque ad Sabbathum Sanctum.

Graduale.

- Hri stus fa ctus est pro no - bis o be di ens us - que ad mortem, mor tem au - tem cru cis.

- Re do in u num De um. Patrem o mni po - tentem, fa cto rem cœli et ter ræ, vi si bi li um o -

mni um, et in vi si bi li um. Et in unum Domi num Je sum Christum Fi lium De i u ni ge ni tum. Et ex Patre na tum ante omni a sæ cu la. Deum de Deo lu men de lu mi ne, Deum verum de De o ve ro. Genitum non fa ctum, consubstan ti alem Pa tri: per - quem omni a fa cta sunt. Qui propter nos homi - nes, et propter nostram sa lu tem, descendit de cœ - lis. Et incarnatus est de Spiri tu San cto, ex Mari a Virgi ne, et Homo fa - - - ctus est. Cru ci fi xus e tiam pro no bis sub Pon ti o Pi la to, pas sus, et se pultus est. Et re sur - re xit terti a di e se cundum scriptu ras. Et

a scendit in cœ lum, se det ad de xteram Pa tris.

Et i te rum ven tu rus est eum glo ri a

ju di care vi vos et mor tuos: cujus re-

gni non e rit fi nis. Et in Spi ritum Sanctum

Dominum, et vi vi fi cantem: Qui ex Patre Fi li oque

pro ce dit. Qui cum Pa tre, et Fi li o, si mul a do ra tur,

et conglo ri fi ca tur. Qui locu tus est per

prophetas. Et u nam sanctam Ca tho licam et Aposto-

licam Ec clesi am. Confi te or unum Baptisma in

re mis si onem pecca to rum. Et expecto resurrecti-

onem mor tu o rum. Et vitam ven tu ri sæcu li,

A men.

Offertorium.

- Ex te ra Do mi ni fe cit

vir tu tem, dexte ra Do mini exal ta - -

vit me: dex te ra Do mini fe cit vir tu tem. Non

mo ri ar, sed vi vam: et narra bo o pe ra

Domini.

- An ctus. San - - - -

ctus. San ctus Do minus De us

Sa ba oth. Ple ni sunt cœ li et ter ra

glo ri a tu a. O san na in

ex cel sis. Benedi ctus, qui ve nit in no -

mine Do mini. O sanna in ex cel sis.

Communio.

Absoluta Missa, fit Processio, et cantatur Hymnus: Pange lingua gloriosi.

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus, sparso verbi semine,
Sui moras incolatus, miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ recumbens cum Fratribus,
Observata lege plene, Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodenæ, se dat suis manibus.

Verbum caro, panem Verum, verbo carnem efficit;
Fitque sanguis Christi merum, et si sensus deficit:
Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum veneremur cernui,
Et antiquum documentum Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum Sensuum defectui.

Genitori Genitoque, Laus et Jubilatio.
Salus honor, virtus quoque Sit et benedictio:
Procedenti ab Utroque, Compar sit laudatio. Amen.

Cum autem venerint ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur: deinde reponit eum in capsula. Postea in Choro dicuntur Vesperæ sine cantu. Et sacerdos cum ministris denudat Altaria, legendo An-

tiphonam: Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem; cum toto Psalmo: Deus Deus meus respice in me!

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt, * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum, * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ, in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum, * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus: * universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum * ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ; * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Et repetitur Antiphona: Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem!

Post denudationem Altarium, hora competente, facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum mandatum, ut in Missali Romano.

Feria Sexta in Parascéve.

Sacerdos cum ministris facta oratione ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: accedit ad legendas Prophetas in cornu Epistolæ, et incipit eas sine titulo.

Post Prophetiam: Hæc dicit Dominus, cantatur sequens Tractus.

- O mi ne,

au di vi au di tum

tu um,

et ti mu i: con si de ra vi o -

pera tu a, et ex pa vi.

Finito Tractu Sacerdos in cornu Epistolæ dicit. Orémus, Flectamus genua. Chorus R. Levate. finita Oratione Sacerdos cantat Lectionem, qua finita cantatur a Choro sequens Tractus.

- Ripe me Do mine, ab ho -

mi ne ma lo: a vi ro i ni quo

li be ra me.

Finito Tractu, Passio dicitur; hanc sequuntur Orationes. Completis Orationibus, Sacerdos deposita casula, accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris, accipit Crucem jam in Altari præparatam: quam versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens Antiphonam. Ecce lignum Crucis usque ad Venite adoremus quod a Choro cantatur. Omnes se prosternunt, excepto Celebrante qui usque ad tertiam vicem repetit hanc Antiph. extollens vocem paulisper.

Celebrans. *Diaconus.*

- C ce li gnum Cru cis. In quo sa lus

Chorus.

mun di pe pen dit. Ve ni te

a do re mus.

Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta et casulam. Post modum ministri Altaris et alii. Interim dum fit adoratio Crucis, cantantur improperia et alia quæ sequuntur.

Improperium primum.

- O pu le me us, quid fe ci ti bi! aut in quo

con tri sta vi te: respon de mi hi. Qui

a e du xi te de ter ra Æ gy pti: pa ra -

sti Cru cem Sal va to ri tu o?

Improperium secundum.

Q - Ui a e du xi te per de ser tum quadra-
gin ta an nis: et manna ci ba vi te, et in tro du -
xi te in terram sa tis bo nam: pa ra sti Cru -
cem Sal va to ri tu o.

Improperium tertium.

Q - Uid ul tra de bu i fa ce re ti bi, et non fe -
ci? E go quidem plan ta vi te vi ne am me am
spe ci o sis si mam; et tu fa cta es mi hi ni mis a -
ma ra: a ce-to namque si tim meam po ta sti: et lan -
ce a perfo ra sti la tus Salva to ri tu o.

Hymnus.

C - Rux fi de lis, inter o mnes ar bor u na no bi-

lis: nul la sil va ta lem pro fert, fron de, flo re, germine.
Dul ce lignum, dulces cla vos, dul ce pon dus, su-stinent.
Pange lin gua glo ri o si, lau ream cer ta mi nis: et
su per Crucis tro phæ o, dic tri um phum no bi lem:
quali ter Redemptor or bis, immo la tus vi ce rit. Crux
fi de lis. usque ad Dulce lignum. De pa ren tis pro to pla sti
fraude Factor condolens, quando po mi no xi a lis in ne -
cem mor su ru it: i pse li gnum tunc no ta vit, damna
li gni ut sol ve ret. ℟. Dul ce li gnum. Hoc o pus no stræ
sa lu tis or do de po poscerat, multi formis pro di to ris ars
ut ar tem falleret: et me de lam ferret in de, hostis un -
de læ se rat. Crux fi de lis, inter omnes ar bor u na. usq.

Vel Aliud in cantu figurali. ad hymnum.

Tenore I.

- - O pu le me us, quid fe ci

Tenore II.

Po pu le me us, quid fe ci

Basso.

Popu le me us, quid fe ci

fe ci ti bi, quid fe ci quid fe ci quid fe ci ti -

fe ci ti bi, quid fe ci quid fe ci quid fe ci ti -

Solo.

fe ci ti bi, quid quid quid· fe ci ti -

bi, aut in quo contri sta vi te, respon de

bi, aut in quo contri sta vi te, respon de

bi aut in quo, aut in quo, contri sta vi te, respon de

mi hi. Quia e duxi te, quia e duxi

mi hi. Quia e duxi

mi hi. Quia e duxi te, quia e duxi

te de ter ra Ae gypti pa ra sti Cru cem Salva-

te de ter ra Ae gypti pa ra sti Cru cem Salva-

te de ter ra Ae gypti pa ra sti Cru cem Salva-

to ri tu o Sal va to ri tu o.

to ri tu o Sal va to ri tu o.

to ri tu o Sal va to ri tu o.

Qui a e du xi te per de ser tum et man na ci-

e du xi te per de ser tum et man na ci-

te per de ser tum

ba vi et man na ci ba vi et man na ci-

ba vi et man na ci ba vi et man na ci-

Basso I.

Basso II. et man na ci ba vi et man na ci ba vi

ba vi quadra gin ta an nis quadra gin ta an nis pa -

ba vi quadra gin ta an nis quadra gin ta an nis pa -

quadra gin ta an nis quadra gin ta an nis pa -

rasti pa ra sti pa rasti para sti pa rasti pa ra sti pa -

rasti pa ra sti pa ra sti pa ra sti pa rasti pa ra sti pa -

rasti para sti pa rasti pa ra sti pa rasti para sti pa -

rasti pa ra sti Cru cem Sal va to ri tu o, pa-

rasti pa ra sti. Cru cem Sal va to ri tu o, pa-

rasti pa ra sti. Cru cem Sal va to ri tu o, pa-

rasti pa ra sti pa rasti pa ra sti. Quid quid

rasti pa ra sti pa rasti pa ra sti. Quid quid

rasti pa ra sti pa rasti pa ra sti. Quid quid

Finita adoratione Crucis cum eadem Cruce ordinetur Processio ad locum Sacramenti: exinde vero, accepta utraque Hostia, ad majus Altare. In egressu autem a loco Sacramenti, canitur a Choro Hymnus: Vexilla Regis prodeunt, cum aliquot allis, præsertim ultimis Versibus.

Hymnus.

Quæ vulnerata lancea, Mucrone diro criminum,
Ut nos lavaret sordibus, Manavit unda et sanguine.

Impleta sunt quæ concinit, David fideli carmine,
Dicendo nationibus: Regnavit a ligno Deus.

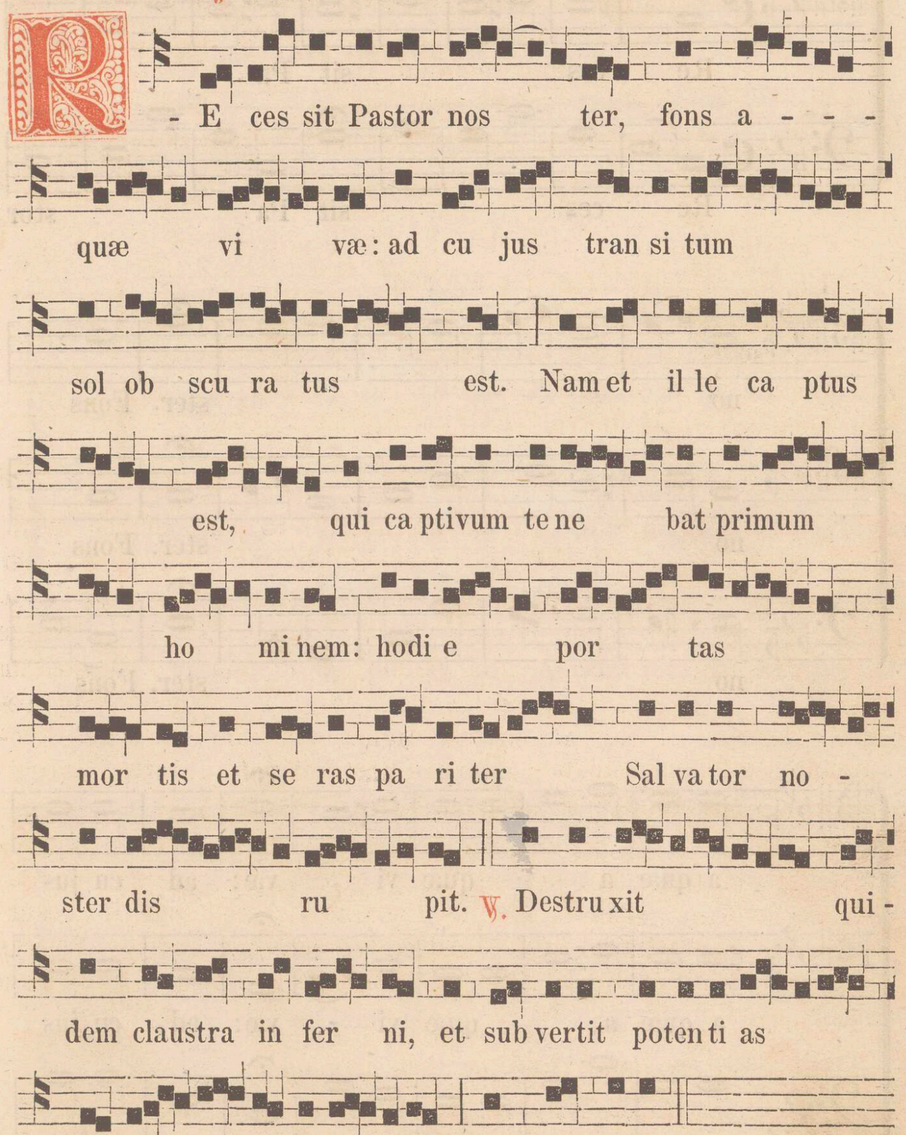
Arbor decora et fulgida, Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite, Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis, Pretium pependit sæculi,
Statera facta corporis, Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica, Hoc Passionis tempore,
Piis adauge gratiam, Reisque dele crimina.

Te fons salutis Trinitas, Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam, Largiris, adde præmium. Amen.

Postea perficiuntur reliqua Missæ ex Missali Romano. Post Missam dicuntur Vesperæ sine cantu. Finitis Vesperis, Sacerdos accipit Hostiam majorem relictam, honeste inclusam, et velatam; aliquis autem cum ministris præcedit cum Cruce et reliquo apparatu, sicut prius: et progrediuntur ad Sepulchrum præparatum. Initio autem hujus Processionis cantatur a Choro.

Adagio.

Re ces sit Pa stor

Re ces sit Pa stor

Re ces sit Pa stor

no ster. Fons

no ster. Fons

no ster. Fons

a quæ a quæ vi væ: ad cu jus

a quæ a quæ vi væ: ad cu jus

a quæ a quæ vi væ: ad cu jus

cu jus tran si tum sol ob scu ra tus est.

cu jus tran si tum sol ob scu ra tus est.

cu jus tran si tum sol ob scu ra tus est.

Nam et il le il le ca ptus est, qui ca ptivum

Nam et il le il le captus est, qui ca pti vum

Nam et il le il le ca ptus est, qui ca pti vum

qui ca pti vum te ne bat primum ho mi nem?

qui ca pti vum te ne bat primum ho mi nem?

qui ca ptivum te ne bat primum ho mi nem?

Ho di e por tas mor tis, et se ras se ras

Ho di e por tas mor tis se ras se ras

Ho di e por tas mor tis se ras se ras

pari ter Sal va tor no ster noster dis-

pari ter Sal va tor no ster noster dis-

pari ter Sal va tor no ster noster dis-

ru pit. Se pul to Do mi no si -

ru pit. Se pul to Do mi no si -

ru pit. Se pul to Do mi no si -

gna tum est mo nu men tum, vol ven tes

gna tum est mo nu men tum, vol ven tes

gna tum est mo nu men tum, vol ven tes

la pi dem ad os ti um mo nu men -

la pi dem ad os ti um mo nu men -

la pi dem ad os ti um mo nu men -

ti. Po nen tes mi li tes, qui cu sto -

ti. Po nen tes mi li tes, qui cu sto -

ti. Po nen tes mi li tes, qui cu sto -

di rent il lud, qui cu sto di rent il lud.

di rent il lud, qui cu sto di rent il lud.

di rent il lud, qui cu sto di rent il lud.

Sequens Responsorium Feriis Sextis decantari solitum.

I - E nebræ fa ctæ sunt dum cru ci fixissent Je -

sum Ju dæ i: et cir ca ho ram

no nam ex cla ma vit Je sus vo -

ce mag na: De us me us, ut

quid me de re li qui sti. Et in cli na to ca - -

pi te e mi sit Spi ri tum. ℣. Ex cla -

mans Je sus vo ce ma gna a it: Pa - -

ter in manus tu as commendo Spi ri tum me -

um. Et inclinato ca pite.

Motto adagio cantatur tribus vicibus.

Qui pas sus es pas sus es pro no bis Je su

Qui pas sus es pas sus es pro no bis Je su

Qui pas sus es pas sus es pro no bis Je su

Chriſte mi se re re mi se re re mi se -

Chriſte mi se re re mi se re re mi se -

Chriſte mi se re re mi se re re mi se -

3 rep.

re re no bis. A men.

3 rep.

re re no bis. A men.

3 rep.

re re no bis. A men.

Sábbato Sancto.

Hora competenti, Sacerdos indutus amictu, Alba, Cingulo, Stola. et pluviali violaceo, astantibus ministris, cum Cruce, aqua benedicta, et incepso, ante portam vel in ipso aditu Ecclesiæ benedicit novum ignem ut in Missali Romano. Finita benedictione ignis, redeundo, Diaconus vel ubi non est, ipsemet Sacerdos, ingressus in Ecclesiam, accendit unam candelam in arundine, elevat eam et genuflexus canit:

- U men Chri sti. *Chor. resp.* De o gra ti as.

In medio Ecclesiæ altera, et ante Altare tertia, eodem modo accenditur, cum cantu magis ac magis elevato. Postea vadit ad Pulpitum, et incensato libro cantat: Exultet jam Angelica turba etc.

Completa benedictione Cerei, legit Prophetias sine titulo: in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes. Post quartam Prophetiam Factum est in vigilia: cantatur sequens

Tractus.

- An te mus Do mino, glo ri o - se e nim hono - ri fi ca tus est: e qu um et as - cen so rem pro je cit in ma re: adju tor et pro te ctor fa ctus est mi hi in sa - lu tem.

Absoluta vero Prophetia octava: Apprehendent septem mulieres etc. cantatur sequens

Tractus.

- I ne a fac ta est di le cto in cor nu in lo co u - - - be ri.

Lecta Prophetia undecima Scripsit Moyses canticum. dicitur sequens

Traetus.

- T ten de cœ lum, et lo quar: et au di at ter ra verba ex o re me - o.

His expletis, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum; et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum ministris paratis ad fontem: et interim cantatur sequens

Tractus.

- I cut cer vus de si de rat ad fon tem a - qua rum: i ta de si de rat a nima me -

a ad te De us. ℣. Si ti vit a nima me -

a ad Deum vi vum: quando

ve ni am, et appa re bo an te fa -

ci em De i?

Ubi vero non sunt Fontes Baptismales, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, celebrans Casula deposita, cum ministris ante altare procumbit, et ceteris omnibus genuflectentibus, cantantur Litaniæ in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente.

Kyri e e lei son. Christe e lei son. Kyri e

e leison. Christe au di nos. Christe exau di nos.

Pa ter de cœlis De us. Miserere no bis. Fi li Redem-

ptor mundi De us, Miserere no bis. Spi ri tus san cte

De us, Miserere no bis. Sancta Trini tas unus, De -

us, Miserere no bis. Sancta Mari a, O ra pro no bis.

Sancta De i ge ni trix. Sancta Virgo vir ginum. San -

cte Micha ël. San cte Ga briël. San cte Ra pha ël.

Om nes san cti An ge li et Ar chan ge li. O ra te pro

no bis. O mnes san cti be a torum spiri tuum or dines.

Sancte Joannes Ba pti sta. San cte Jo seph. Om nes san -

cti Pa tri archæ et Pro phe tæ, O ra te. San cte Pe tre.

San cte Pau le. Sancte Jo an nes. O m nes san cti A po-

sto li et E vange li stæ, O ra te. O mnes san cti

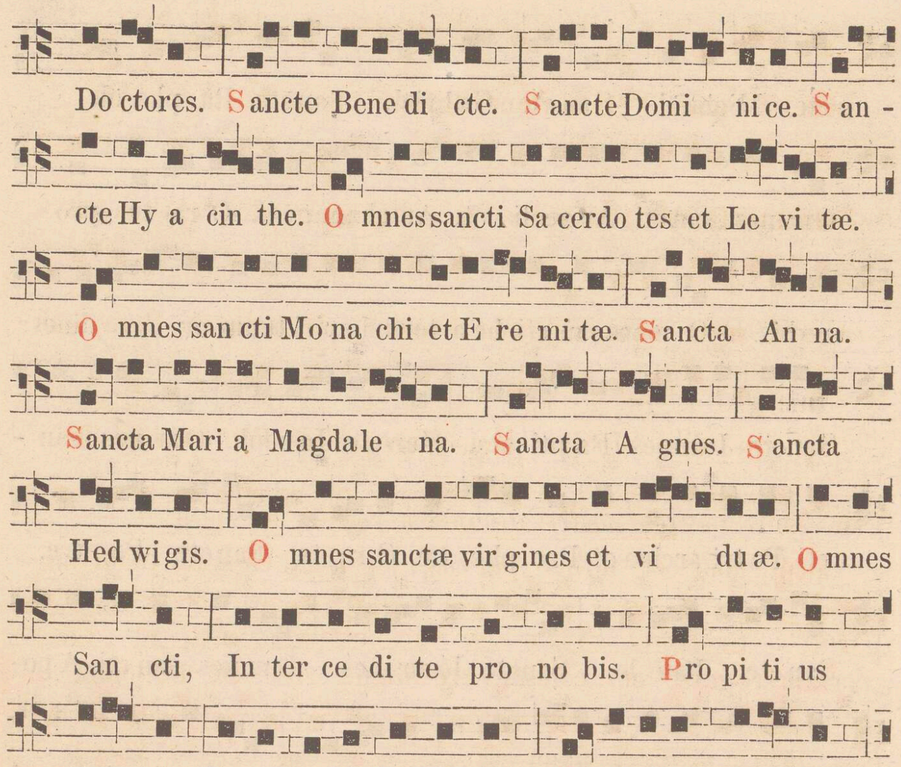
Di sci pu li Do mi ni. San cte Stephane. San cte Lau-

ren ti. Sancte Vincen ti. Sancte Stanis la e. San -

cte A dal ber te. O mnes sancti Mar ty res. Sancte

Syl ve ster. Sancte Grego ri. Sancte Augu sti ne. O -

mnes sancti Ponti fices et Confes so res. O mnes san cti

Do ctores. Sancte Bene di cte. Sancte Domi ni ce. San -

cte Hy a cin the. O mnes sancti Sa cerdo tes et Le vi tæ.

O mnes san cti Mo na chi et E re mi tæ. Sancta An na.

Sancta Mari a Magda le na. Sancta A gnes. Sancta

Hed wi gis. O mnes sanctæ vir gines et vi duæ. O mnes

San cti, In ter ce di te pro no bis. Pro pi ti us

e sto, Parce no bis Do mi ne. Propi ti us e sto,

Ex au di nos Do mi ne. Ab o mni ma lo, Libera nos

Do mi ne. Ab o mni pecca to. A morte perpe tu -

a. Per mysterium sanctæ In carnati onis tuæ. Per

Adventum tu um. Per Nati vi tatem tuam. Per bapti -

smum et sanctum jeju ni um tuum. Per Crucem et Pas si o -

nem tu am. Per mortem et se pultu ram tu am. Per

sanctam Re sur recti o nem tu am. Per admira bilem A -

scensi onem tuam. Per ad ventum Spiri tus sancti Para cli-

ti. In di e Ju di ci i. Peccato res. Te ro gamus

audi nos. Ut no bis par cas. Ut Ec clesi am tuam san -

ctam regere et con serva re digne ris. Ut Domnum A-

po sto li cum, et omnes Ec cle si a sti cos or dines in

sancta re li gi o ne conservare di gne ris. Ut i ni -

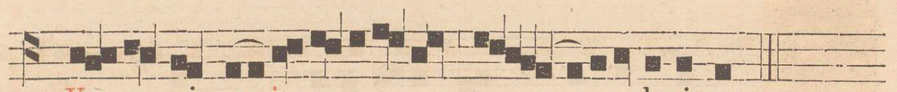
mi cos sanctæ Eccle si æ humi li a re di gne ris. Ut Re-

gi bus, et Princi pi bus Christi a nis pacem et ve ram

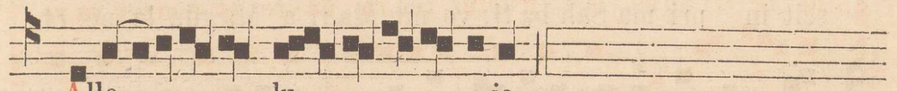
concordi am donare di gne ris. Ut nos metipsos in tu o

sancto servi ti o con for ta re et con versa re di gne ris.

Hic Cantores Solemniter incipiunt.

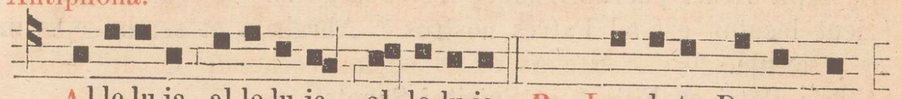
Et ter singula repetunt. Finito a Choro, Kyrie eleison Sacerdos incipit solemniter: Gloria in excelsis Deo, et pulsantur campanæ. Finita Epistola, celebrans incipit,

Et totum decantatur elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eadem voce repetit illud idem. Postea Chorus prosequitur.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona.

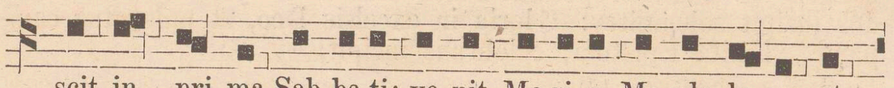
Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in æternum.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum, Amen. Post quem repetitur Antiphona Alleluja.

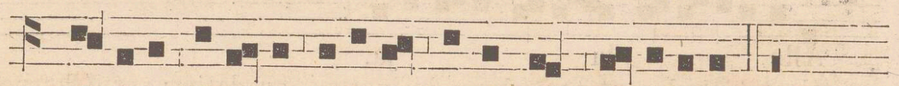
Capitulum, Hymnus, et Versus non dicuntur, sed statim Sacerdos in cantu incipit Antiphona ad Magnificat quam Chorus totum decantat, et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

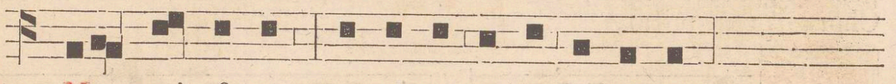
- E spe re au tem Sab ba ti; *Chor.* quæ lu ce -

scit in pri ma Sab ba ti: ve nit Ma ri a Mag da le ne et

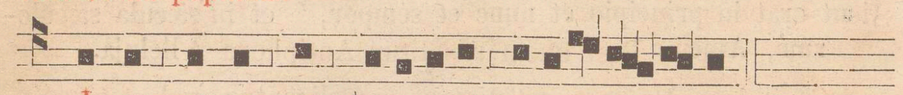
al te ra Ma ri a, vi de re sepulchrum. Al le lu ja. *Cant.*

Ma gni fi cat a ni ma me a Do mi num.

Et exultavit Spiritus meus * in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est * et Sanctum nomen ejus.
Et misericordia ejus a progenie in progenies * timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo * dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede * et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis * et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum * recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad Patres nostros * Abraham et semini ejus in sæcula.
Gloria Patri et Filio * et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper * et in sæcula sæculorum. Amen.

Et repetitur Antiphona. Vespere autem. Deinde Sacerdos dicit: Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo. et Orationem: Spiritum. Deinde dicit: Dominus vobiscum. Postea cantat vertens se ad populum.

I te mis sa est. / De o gra ti as. } Alle lu ja, Alle lu ja.

Dominicâ Resurrectionis Domini.

Apertio Sepulchri et Processio.

In nocte Resurrectionis Domini, ante Matutinum, et pulsum campanarum Sacerdos cum Ministris, et Cantoribus ad Sepulchrum Domini procedunt, ibique flexis genibus, sequentem Antiphonam cum Psalmis concinunt, voce prius submissa.

Antiphona.

- Lo ri a ti bi Tri ni tas, æ qua lis
u na De i tas: et an te
o mni a sæ cu la, et nunc et
in per pe tuum. *Ps.* Laudate Dominum o -
mnes gen tes: * Lau da te eum omnes po pu li.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in æternum.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Psalmus.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi et soporatus sum * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me * exurge Domine: salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: et super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen. Repetitur Antiphona Gloria tibi Trinitas, etc. Deinde Sacerdos dicit, Kyrie eleison:

℟. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. In resurrectione tua Christe, Alleluja.

℟. Cœlum et terra lætantur, Alleluja.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

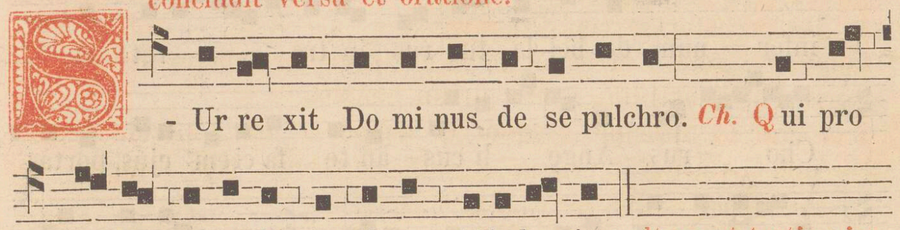
Orémus.

Domine Jesu Christe, Rex gloriæ, humilis in passione, potens in resurrectione, mortis infernique destructor, quod olim per Prophetas in scripturis promisisti, hodie devicta morte resurgendo implesti; propter quod omnis cœlestis militiæ Spiritus, et totus terrarum orbis profuso mentis gaudio, exultando te resurgentem adorant, et glorificant: tartareæ quoque nimium formidant ac tremunt potestates. Nos autem tuæ dignationis humiles servuli, gloriosæ resurrectionis tuæ memoriam unanimi voto devotissime celebrantes, ecce frequentes adsumus, et exuberantes tuæ in nos charitatis memores, pias non continemus lacrymas. Respice quæsumus, humilitatis nostræ obsequia: et præsta, ut detersis peccatorum nostrorum sordibus, in his Paschalibus solemniis tibi resurgere, ac Sanctissimæ passionis ac resurrectionis tuæ, fructus capaces esse mereamur. Qui vivis et regnas Deus, in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Finita oratione, Sacerdos aspergit et incensat Sepulchrum, tum Crucem et imaginem Resurrectionis deferendas in Processione tradit ministris: ipse vero elevans Sanctissimum, incipit Responsorium: Cum Rex gloriæ. In Processione, quæ ter circumagitur, fit pulsus campanarum, quæ hucusque silebant, et tinnitus capanularum.

Finito Responsorio canitur: Chrystus zmartwychwstan jest, et si adhuc tempus suppetit, aliud canticum: Wesłoy nam dzień dziś.

Finita Processione, Sacerdos in summo gradu altaris genuflexus, tenens crucifixum, canit ter: Surrexit Dominus de sepulchro; et Chorus respondet: Qui pro nobis etc. Deinde Sacerdos concludit versu et oratione.

altera et tertia vice, paulisper magis ac magis vocem elevando.

℣. In resurrectione tua Christe, Alleluja.

℟. Cœlum et terra lætantur, Alleluja.

Orémus.

Deus qui nos Resurrectionis Dominicæ annua solemnitate lætificas, concede propitius, ut per temporalia festa quæ agimus, pervenire ad gaudia æterna mereamur. Per eundem Dominum nostrum etc.

Sanctissimum in medio altari reponitur, et decantatur Matutinum, in quo ad: Salvum fac. Sanctissimum more solito deportatur ad ciborium et asservatur. Finito Matutino, canitur Antiphona. Regina cœli. cum versu et oratione.

Processio.

Quæ fit toto tempore Paschali ante Missam majorem.

Celebrans cum ministris ad majus altare accedit, et facta reverentia, statim fit aspersio cum cantu Responsorii: Vidi aquam; suisque versu et oratione, ut dictum est supra de Processionibus, in Dominicis diebus. Deinde statim incipitur Responsorium: Cum Rex gloriæ. quod canit Chorus stando, usque ad verba: Advenisti. Tunc progreditur Processio, præcedentibus vexillis et ceroferariis, subsequente imagine Resurrectionis a dextris, et crucifixi a sinistris. Ad versum: Salve festa dies. Processio subsistit, similiter ad reliquos. Post singulos autem hos versiculos, vulgarem cantum lætitiæ; Przez twoje święte zmartwychpowstanie, populus succinit.

- Um Rex glo ri æ. Chri stus

infer num de bel la tu rus in tra ret: et

Cho rus Ange li cus an te fa ciem ejus, portas

prin ci pum tol li præ ci pe ret. San cto rum po -

pu lus; qui te nebatur in morte ca pti vus, voce

la chryma bi li cla ma ve runt: Ad ve ni sti

de si de ra bi lis, quem expe cta ba mus in te ne bris,

ut e du ce res hac no cte vin cu la tos de claustris.

Te no stra vocabant suspi ri a: te lar - -

ga re qui re bant la men ta: tu fa -

ctus es spes de spera tis, ma gna

con so la ti o .in tor men tis.

Finita Antiphona, a Choro cantatur Hymnus.

- Al ve fe sta di es, to to ve ne ra bi lis

ævo, qua De us in fer num vi cit, et a stra tenet.

In Ascensione Domini. / In Die Pentecostes. } ad cœ los ascendit, / Spiritum Sanctum mi sit,

Przez twoje święte Zmartwychpowstanie, Bo ży

W dzień Wniebowstąpienia. / W zielone Świątki. } Wniebo wstąpie nie, / Ducha ze sła nie,

Sy nu! odpuścisz nam nasze zgrzesze nie: Wierzy my żeś

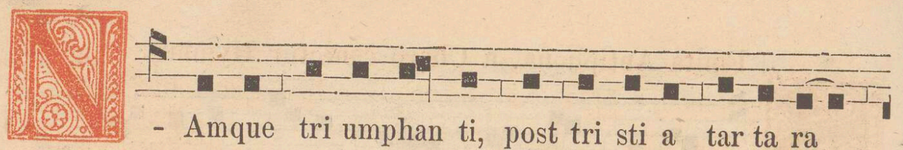
zmartwychpowstał, Żywoteś nasz napra wił; Smierci wiecznej

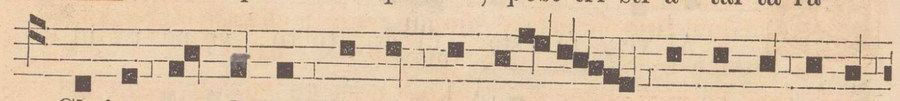
nas zba wił, swo ją świę tą moc zja wił.

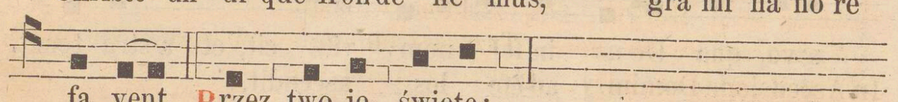
- C ce re na scentis te sta tur grati a, mundi

o mni a cum Do mi no do na re dis se su o.

Przez two je święte:

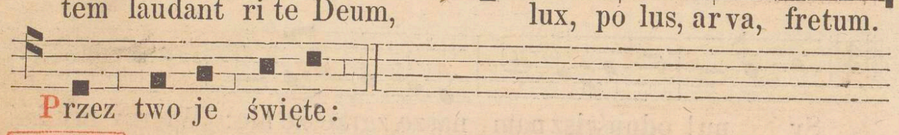

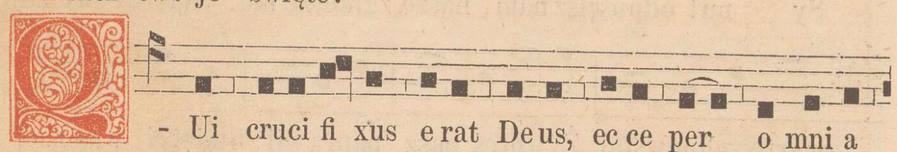

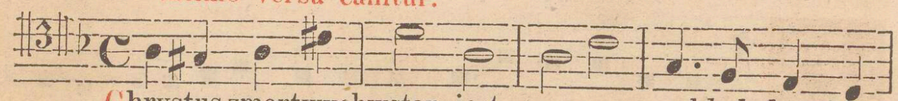

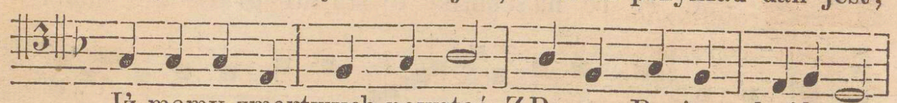

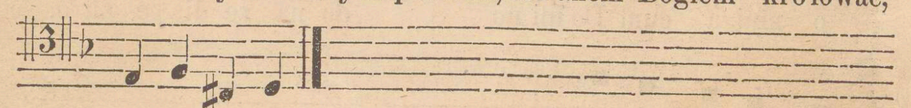

Finito ultimo versu canitur.

Leżał trzy dni w grobie, Dał bok przebić sobie;
Bok, ręce, nodze obie, Na zbawienie człowiecze tobie, Alleluja.
Trzy Maryje poszły, Drogie maści niosły,
Chciały Chrystusa pomazać, Jemu cześć i chwałę dać, Alleluja.
Gdy na drodze były, Tak sobie mówiły;
Jest tam kamień niemały; A któż nam go odwali, Alleluja.
Powiedz nam Maryja, Gdzieś Pana widziała?
Widziałam go po męce, Trzymał chorągiew w ręce, Alleluja.
Gdy nad grobem stały, Rzekł im Aniół biały:
Nie lękajcie się dziewice, Ujrzycie Boże lice, Alleluja.
Jezusa szukacie? Tu go nie znajdziecie;
Wstałci zmartwych tu go nie, Tylko jego odzienie, Alleluja.
Łukasz z Kleofasem, Oba jednym czasem,
Szli do miasteczka Emaus, Potkałci ich Pan Jezus, Alleluja.
Bądźmy wszyscy weseli, Jako w niebi Anieli;
Czegośmy pożądali, Tegośmy doczekali, Alleluja.

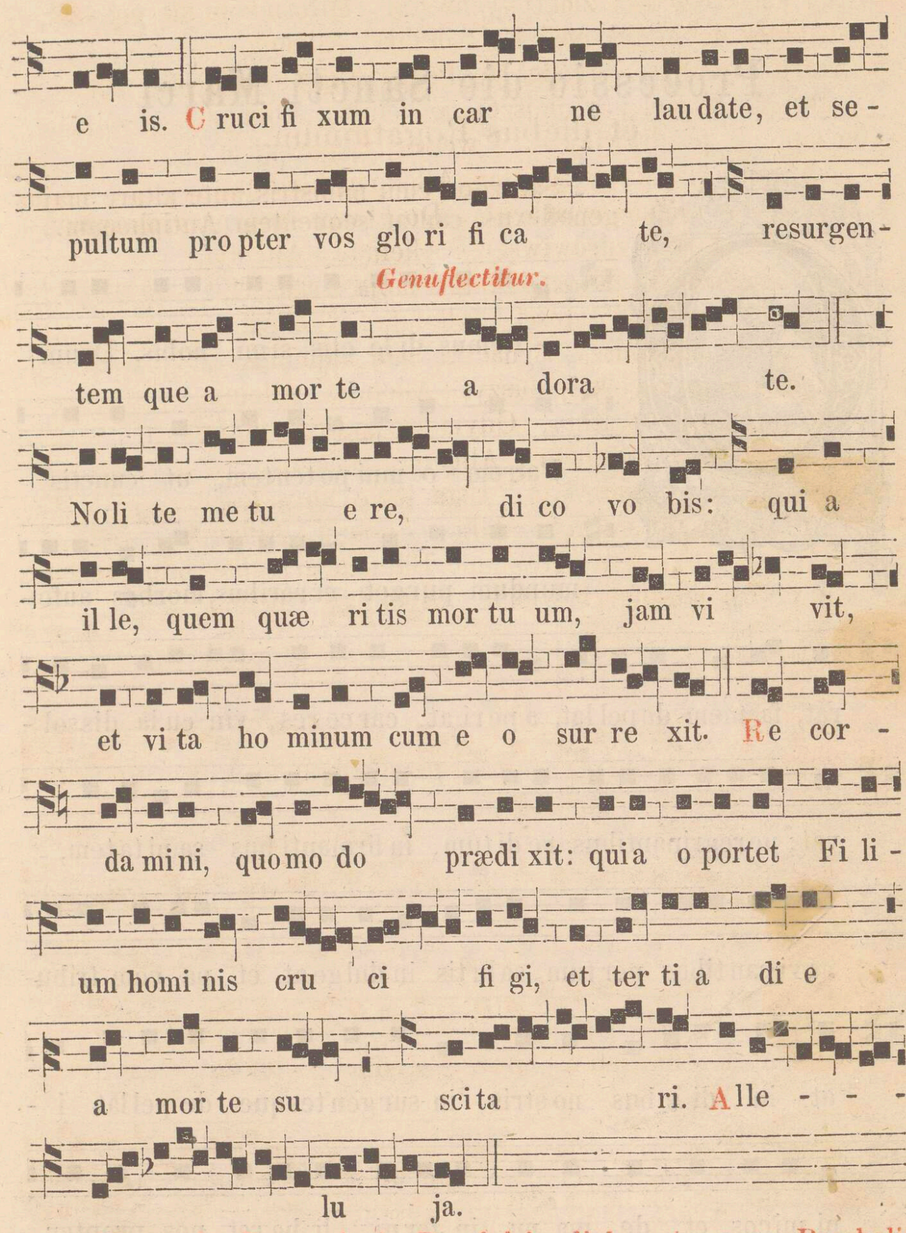

Król niebieski k' nam zawitał, Jako śliczny kwiat zakwitał,
Po śmierci się nam pokazał. Alleluja, Alleluja.
Piekielne mocy zwojował, Nieprzyjaciele podeptał,
Nad nędznymi się zmiłował. Alleluja, Alleluja.
Do trzeciego dnia tam mieszkał, Ojce święte tam pocieszał,
Potem im za sobą kazał. Alleluja, Alleluja.
Którzy w otchłaniach mieszkali, Płaczliwie tam zawołali,
Gdy Zbawiciela ujrzeli. Alleluja, Alleluja.
Zawitaj przybywający! Boże Synu wszechmogący,
Wybaw nas z piekielnej mocy. Alleluja, Alleluja.
Wielkie tam wesele mieli, Gdy Zbawiciela ujrzeli,
Którego zdawna żądali. Alleluja, Alleluja.
Potem swą mocą zmartwychwstał, Pieczęci z grobu nie ruszał,
Na stróże wielki strach powstał. Alleluja, Alleluja.

A gdy Chrystus Pan zmartwychwstał, Miłośnikom się pokazał,
Anioły do Matki posłał. Alleluja, Alleluja.
O Anieli najmilejsi, Idźcież do Panny najświętszéj,
Do Matki méj najmiléjszej. Alleluja, Alleluja.
O de mnie ją pozdrawiajcie, I wesoło zaśpiewajcie:
Królowa Rajska wesel się. Alleluja, Alleluja.
P otem z swą wielką światłością, Do Matki swéj przystąpiwszy,
Pocieszył ją pozdrowiwszy. Alleluja, Alleluja.
N apełniona bądź słodkości, Matko moja i radości,
Po onéj wielkiéj żałości. Alleluja, Alleluja.
W itajże Jezu najsłodszy, Synaczku mój najmiléjszy,
Pocieszenie wszelkiéj duszy. Alleluja, Alleluja.
J estem już bardzo wesoła, Gdym cię żywego ujrzała,
Jakobym się narodziła. Alleluja, Alleluja.
Ł askawie z nim rozmawiała, Usta jego całowała,
W radości się z nim rozstała. Alleluja, Alleluja
P rzez twe święte zmartwychwstanie, Daj nam grzechów odpuszczenie,
A potem duszne zbawienie. Alleluja, Alleluja.

Deinde fit statio in medio Ecclesiæ, ubi cantatur hæc Antiphona.

Hic ordo Processionis Dominicis diebus tempore Paschali servatur.

Processio die Sancti Marci
et diebus Rogationum.

Sacerdos cum ministris ante altare majus genuflexus, cantat sequentem Antiphonam.

- - Remus di le ctis si mi nobis, Deum

Patrem o mni po tentem, ut cunctis

mundum purget er roribus, morbos aufe-

rat, fa mem de pellat, a peri at car ce res, vin cu la dis sol-

vat; peregrinantibus re di tum, in firmanti bus sa ni ta tem,

navi gan tibus por tum salu tis in dulge at, et pa cem tribu-

at in di e bus no stris, in surgen tesque de pellat i-

ni micos, et de ma nu in fer ni li be ret nos propter

no men su um. Alle lu ja. Postea canitur sequens Antiph.

Antiphona.

- Xurge Do mi ne. *Chorus.* Ad ju va

nos: et li bera nos, pro pter no men tu -

um. Al le lu ja. *Psal.* Deus au ri bus no stris au -

di vimus: pa tres nostri annunti a ve runt no bis.

Glori a Pa tri, et Fi li o et Spiri tu i Sancto: Si cut e rat

in prin ci pi o, et nunc et semper et in sæcu la sæcu lo -

rum, A men. *Rep. Antiph.* Exurge Domine. usque ad Psal.

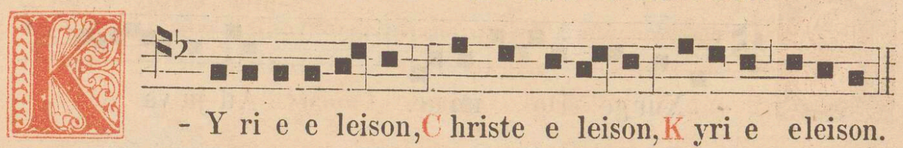
℣. Pec ca vi mus Do mi ne cum pa tri bus no stris.
℟. Injuste egimus, iniquitatem fecimus.

Orémus.

Miserere, quæsumus Domine, familiæ tuæ, et intercedentibus omnibus sanctis, munera compunctionis aperi, et largitate pietatis exaudi. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde cantantur Litaniæ. In Ecclesiæ autem ingressu, ad quam fit Processio, canitur Responsorium, vel Antiphona de Patrono ejusdem Ecclesiæ conveniens, pro ratione temporis.

Litaniæ de Omnibus Sanctis.

O jcze z nieba Boże, — Zmiłuj się nad nami.
S ynu Odkupicielu świata Boże. — Zmiłuj się nad nami.
D uchu Święty Boże, — Zmiłuj się nad nami.
Ś więta Trójco jedyny Boże, — Zmiłuj się nad nami.
Ś więta Maryja,
Ś więta Boża Rodzicielko,
Ś więta Panno nad nami,
Ś więty Michale,
Ś więty Gabryelu,
Ś więty Rafale, . . . Módl się za nami.
W szyscy święci Aniołowie i Archaniołowie, — Módlcie się za nami.
W szyscy święci niebiescy Duchowie, — Módlcie się za nami.
Ś więty Janie Chrzcicielu, — Módl się za nami.
Ś więty Józefie, — Módl się za nami.
W szyscy ŚŚ. Patryjarchowie i Prorocy, — Módlcie się za nami.
Ś więty Pietrze,
Ś więty Pawle,
Ś więty Andrzeju,
Ś więty Jakóbie
Ś więty Janie,
Ś więty Tomaszu,
Ś więty Jakóbie,
Ś więty Filipie,
Ś więty Bartłomieju,
Ś więty Mateuszu,
Ś więty Tadeuszu,
Ś więty Macieju,
Ś więty Barnabo, ... Módl się za nami.

Ś więty Łukaszu, — Módl się za nami.
Ś więty Marku, — Módl się za nami.
W szyscy ŚŚ. Apostołowie i Ewangelistowie, — Módlcie się za nami.
W szyscy ŚŚ. Uczniowie Pańscy, — Módlcie się za nami.
W szyscy ŚŚ. niewinni Młodziankowie, — Módlcie sie za nami.
Ś więty Szczepanie,
Ś więty Wawrzyńcze,
Ś więty Wincenty,
Ś więty Wojciechu,
Ś więty Stanisławie,
Ś więty Wacławie, ... Módl się za nami.
Ś więci Fabijanie i Sebastyjanie,
Ś więci Janie i Pawle,
Ś więci Kosma i Damijanie,
Ś więci Gerwazy i Protazy,
W szyscy ŚŚ. Męczennicy, . . Módlcie się za nami.
Ś więty Sylwestrze,
Ś więty Grzegorzu,
Ś więty Ambroży,
Ś więty Augustynie,
Ś więty Hieronimie,
Ś więty Marcinie,
Ś więty Mikołaju,
Ś więty Kazimierzu, ... Módl się za nami.
W szyscy ŚŚ. Biskupi i Wyznawcy, — Módlcie się za nami.
W szyscy ŚŚ, Doktorowie, — Módlcie się za nami.
Ś więty Antoni,
Ś więty Benedykcie,
Ś więty Bernardzie,
Ś więty Dominiku,
Ś więty Franciszku,
Ś więty Jacku, ... Módl się za nami.
W szyscy ŚŚ. Kapłani i Lewitowie, — Módlcie się za nami.
W szyscy ŚŚ. Zakonnicy i Pustelnicy, — Módlcie się za nami.
Ś więta Anno,
Ś więta Maryja Magdaleno,
Ś więta Agato,
Ś więta Łucyjo,
Ś więta Agnieszko, . . . Módl się za nami.

Święta Cecylijo,
Święta Katarzyno,
Święta Anastazyjo,
Święta Jadwigo,
Święta Elżbieto, ... Módl się za nami.

Wszystkie ŚŚ. Panny i Wdowy, Módlcie się za nami.
Wszyscy Święci i Święte Boże, Przyczyńcie się za nami.
Bądź nam miłościw, Odpuść nam Panie.
Bądź nam miłościw, Wysłuchaj nas Panie.

Od wszego złego,
Od grzechu każdego,
Od gniewu twego,
Od powietrza, głodu, ognia i wojny, (3.)
Od nagłéj i niespodzianéj śmierci, (3.)
Od sideł szatańskich,
Od gniewu, nienawiści i wszelkiéj złéj woli,
Od ducha nieczystego,
Od piorunów i gwałtownéj niepogody, (3.)
Od potępienia wiekuistego,
Przez tajemnicę świętego wcielenia twego,
Przez przyjście twoje,
Przez narodzenie twoje,
Przez chrzest i święty post twój,
Przez krzyż i mękę twoją,
Przez śmierć i pogrzeb twój,
Przez święte zmartwychwstanie twoje,
Przez cudowne wniebowstąpieni twoje,
Przez Ducha Ś. pocieszyciela zesłanie,
W dzień sądu twego, } Wybaw nas Panie.

My grzeszni ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nam grzechy odpuścić raczył,
Abyś karanie od nas oddalić raczył,
Abyś nas do pokuty prawdziwéj przyprowadzić raczył, (3)
Abyś Kościół twój święty rządzić i zachować raczył, (3.)
Abyś Namiestnika przedniéjszego Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętéj pobożności zachować raczył, (3.) } Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

Abyś nieprzyjaciele kościoła świętego poniżyć raczył, (3.)
Abyś Królom i Panom chrześciańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył,
Abyś wszystkiemu ludowi chrześciańskiemu pokój i jedność darować raczył,
Abyś też nas samych w służbie twéj świętéj utwierdzić i zachować raczył,
Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył,
Abyś wszystkim dobrodziejom naszym, wiekuistą zapłatą uczynność ich nagrodzić raczył,
Abyś dusze nasze, braci, powinnych i dobrodziejów naszych, od wiekuistego zatracenia wyswobodzić raczył,
Abyś urodzaje ziemskie dać i one zachować raczył, (3.)
Abyś wszystkie wierne zmarłe wiecznego odpocznienia domieścić raczył, (3.)
Abyś prośby nasze łaskawie przyiąć raczył,
Synu Boży ciebie prosimy, } Cibie prosimy wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Przepuść nam Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad nami.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Cum appropinquatur alicui Ecclesiæ vel Oratorio, ubi facienda est statio, intermissis Litaniis canitur Responsorium vel Antiphona, quæ maxime quadrat Patrono ejusdem Ecclesiæ. Finito cantu, Sacerdos cum ministris genuflectit, similiter et reliqui, et per chorum decantantur Suffragia sequentia, vel aliqua eorum, pro ratione et temporis opportunitate. Si vero non habentur propria, substituantur de Communi, ex Officio Romano.

Antiphonæ Suffragiorum

Communium cum suis Versibus et Collectis.

De Spiritu Sancto.

- E ni Sancte Spi ri tus

reple tu o rum cor da fi de -

li um, et tu i a mo ris in e is ignem ac -

cen de, qui per diversi ta tem lin guarum cun ctarum

gen tes in u ni ta te fi de i con grega sti. Al le lu -

ja, al le lu ja.

De Sancta Cruce.

- Ru cem san ctam su bi it, qui in fer num con -

fre git, ac cin ctus est po ten ti a sur re xit di e

ter ti a, Al le lu ja.

De Beata Virgine Maria.

- E gi na Cœli læ ta re, Al le lu ja. Qui-

a quem me ru i sti porta re, Al le lu ja. Resurrexit

si cut di xit, al le lu ja. O ra pro no bis

De um, al le lu ja.

De SS. Apostolis, Petro et Paulo.

- Lo ri o si princi pes ter ræ, quomo do in vi -

ta su a di le xerunt se, i ta et in morte

non sunt se para ti. Al le lu ja.

De S. Marco; in Festo ejus tantum.

- An cti tu i Do mi ne florebunt si cut li li um,

al le lu ja, et si cut o dor bal sa mi e runt an -

te te, al le lu ja.

Hic de Patrono Ecclesiæ in qua est statio, Antiphona inserit.

De Sancto Adalberto.

- Er me ri ta san cti A dal ber ti, Chri-
ste nos e xau di: at que e jus pre ci -
bus no bis suc cur re mi se ris.
Al le lu ja.

De Sancto Stanislao.

- Ir in cly te Sta ni sla e, vi -
ta, si gnis pas si o ne, ple bem tu am pa stor
bo ne, fo ve be ne di cti o ne, gu ber -
na pro tecti o ne, sal va san cta in terces si -
o ne. Al le lu ja.

De Sancto Venceslao.

- Or de, lingua, ro gamus te san cte Vences la -

e, me men to ple bis Ca tho li cæ.
Al le lu ja.

De Sancto Floriano.

- N Flo ri a no la tu it sub mi li ta ri
chla my de Christi tyro, qui pa tu it, dum pugnam pe -
tit a vi de. Al le lu ja.

De Sancta Hedvige.

- Ed vi gis san cta in cly ta, nos ser vet a
ru i na, nos que fru i fa ci at gra ti a di -
vi na. Al le lu ja.

Contra hostes Ecclesiæ.

- On te re Do mine for ti tu di nem i nimi-
co rum Ec cle si æ tu æ, et disper ge il -

los in vir tu te tu a, ut co gnoscant, qui -

a non est a li us, qui pugnet pro no bis

ni si tu De us no ster.

Pro Rege.

- Uo niam Rex no ster spe rat in te

Do mine, in ve ni a tur ma nus tu a o mni bus i ni mi -

cis e jus et dextera tu a pro te gat e um.

Pro Serenitate vel Pluvia.

- O mi ne Rex De us A bra ham, do na no bis

{ be nignita tem
sere ni ta tem
pluviam congruentem, } super fa ci em ter ræ, ut sci -

at po pu lus tu us, qui a tu es Do mi nus De us -

no ster. Al le lu ja.

Pro Pace.

- A pacem Do mine in di e bus no stris, qui a

non est a li us, qui pu gnet pro no bis, ni si

tu De us no ster.

De OO. Sanctis tempore Paschali.

- N cœle sti bus re gnis Sanctorum habi ta ti o est,

al le lu ja, et in æ ter num requi es e o rum, al le lu ja.

Finitis Suffragiis, Sacerdos officians, prosequitur Versus infrascriptos, ita ut Suffragiis respondeant.

℣. Emitte Spiritum tuum et creabuntur, Alleluja.
℟. Et renovabis faciem terræ, Alleluja.
℣. Dicite in nationibus, Alleluja,
℟. Quia Dominus regnavit a ligno, Alleluja.
℣. Gaude et lætare Virgo Maria, Alleluja.
℟. Quia surrexit Dominus vere, Alleluja.
℣. In omnem terram exivit sonus eorum, Alleluja.
℟. Et in fines orbis terræ verba eorum, Alleluja.
℣. Sancti et justi in Domino gaudete, Alleluja.
℟. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, Alleluja.

Hic inseratur Versus de Patrono, vel Reliquiis ut supra.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine, Alleluja.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, Alleluja.
℣. Posuisti Domine super caput ejus, Alleluja.
℟. Coronam de lapide pretioso, Alleluja.

℣. Justus ut palma florebit, Alleluja.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur, Alleluja.
℣. Pretiosa in conspectu Domini, Alleluja.
℟. Mors Sanctorum ejus, Alleluja.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, Alleluja.
℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, Alleluja.
℣. Exurgat Deus et dissipentur inimici ejus.
℟. Et fugiant a facie ejus qui oderunt eum,
℣. Domine salvum fac Regem nostrum N.
℟. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.
℣. Dominus dabit { benignitatem, serenitatem, pluviam congruentem, } Alleluja.
℟. Et terra nostra dabit fructum suum, Alleluja.
℣. Adjuva nos Deus salutaris noster.
℟. Et propter gloriam nominis tui libera nos,
℣. Fiat pax in virtute tua.
℟. Et abundatia in turribus tuis.
℣. Exultent justi in conspectu Dei, Alleluja.
℟. Et delectentur in lætitia, Alleluja.
℣. Lætamini in Domino, et exultate justi, Alleluja.
℟. Et gloriamini omnes recti corde, Alleluja.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.

Deinde Sacerdos surgens dicit sequentes Orationes sub una conclusione.

Orémus.

Da quæsumus, Ecclesiæ tuæ, misericors Deus, ut in Spiritu Sancto congregata, hostili nullatenus incursione turbetur.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur.

Alia extra tempus Paschale.

Deus, qui sanctam crucem ascendisti, et mundi tenebras illuminasti: tu quoque corda et corpora nostra, per virtutem sanctæ Crucis illuminare, et visitare digneris.

De B. Virgine M. tempore Paschali.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi, familiam tuam lætificare dignatus es: præsta quæsumus, ut per ejus Genitricem Virginem Mariam, perpetuæ capiamus gaudia vitæ.

Alia extra tempus Paschale.

Concede nos famulos tuos, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

De Apostolis.

Protege Domine, populum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum et Evangelistarum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserva.

De Sancto Marco.

Deus, qui Beatum Marcum Evangelistam tuum, Evangelicæ prædicationis gloria sublimasti: tribue quæsumus, ejus nos semper eruditione proficere, et oratione defendi.

Hic inserenda est Oratio de Patrono loci, vel Reliquiarum ut supra.

De Sancto Adalberto.

Tuam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, beatus Adalbertus Episcopus et martyr imploret, ut et delicta nobis clementer ignoscas, et beneficia desiderata concedas.

De Sancto Stanislao.

Populum tuum, quæsumus Domine, intercedente Beato Stanislao martyre tuo atque Pontifice, dextera virtutis tuæ potenter defende, et solem majestatis tuæ irreverberato mentis radio, glorianter intueri concede.

De Sancto Venceslao.

Deus, qui Beati Venceslai nobilitatem, in meliorem mutasti dignitatem, et eum per martyrii palmam, ad cœlestem perduxisti gloriam: ejus quæsumus precibus nos ab omni adversitate libera, et æternæ beatitudinis gloria perfrui concede.

De Sancto Floriano.

Adesto Domine populo tuo, ut Sancti Floriani martyris tui præclara merita suscipiens, ad impetrandam misericordiam tuam, semper ejus patrociniis adjuvetur.

De Sancta Hedvige.

Deus gratiæ dator et gloriæ, tuæ nobis propitius sinum pietatis aperi: et præsta, ut qui hic manentem civitatem non habemus, ad futuram, quam quærimus, beatæ Hedvigis suffragio perducamur.

Contra hostes Ecclesiæ.

Ecclesiæ tuæ quæsumus Domine, preces placatus admitte, ut destructis adversitatibus, et erroribus universis, secura tibi serviat libertate.

Alia contra infideles et hæreticos.

Omnipotens sempiterne Deus, in cujus manu sunt omnium potestates, et omnium jura regnorum: respice quæsumus in auxilium Christianorum, ut gentes infidelium et hæreticorum, quæ in sua feritate confidunt, dextera tuæ potentiæ conterantur.

Pro Rege.

Quæsumus omnipotens Deus, ut famulus tuus Rex noster N. qui tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa: quibus docenter ornatus, et vitiorum monstra devitare, et ad te, qui via, veritas, et vita es, gloriosus valeat pervenire.

Pro serenitate.

Ad te nos Domine clamantes exaudi, et aëris serenitatem, (vel benignitatem) nobis tribue supplicantibus: ut qui juste pro peccatis nostris affligimur, misericordia tua præveniente, clementiam sentiamus.

Pro pluvia.

Deus, in quo vivimus, movemur et sumus: pluviam nobis tribue congruentem: ut præsentibus subsidiis sufficienter adjuti, sempiterna fiducialiter appetamus.

Tempore pestis vel famis.

Da nobis, quæsumus Domine, piæ supplicationis effectum, et pestilentiam famemque propitius averte: ut mortalium corda cognoscant, et te indignante talia flagella prodire, et te miserante cessare.

Pro pace.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

De Omnibus SS. tempore Paschali.

Da quæsumus Domine, fidelibus populis, omnium Sanctorum tuorum semper veneratione lætari, et eorum perpetua supplicatione muniri.

Alia de Omnibus SS. conclusiva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Domine, nos ubique adjuvent, ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus, et pacem tuam nostris concede temporibus; et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam, iter, actus, et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone, benefactoribus nostris sempiterna bona retribue, et omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Cum receditur ab Ecclesia, vel loco stationis, reassumuntur Litaniæ, ubi ante desierant, in eodem tono. Vel si placet sub simili tono cantentur Litaniæ de Nomine Jesu, vel de Beata Virgine Maria. In reditu et ingressu ad propriam Ecclesiam, canendum est Responsorium, vel Antiphona, de proprio ejusdem Ecclesiæ, et per Versum et Collectam, a Sacerdote celebrante Processio finienda.

In Festo Ascensionis Domini.

In die Ascensionis Domini Processio peragitur hoc modo: incipit Chorus absolute Antiphonam: Cum Rex gloriæ: quam prosequitur stando. Et dum dicitur, Advenisti: egreditur Processio e Choro in cœmeterium, præcedentibus vexillis, et in solito loco subsistit. Versus in hymno: Salve festa dies. Chorus prosequitur; Toto venerabilis ævo, qua Deus cœlos ascendit, et astra tenet. Et statim populus subjungit: Przez twoje święte w Niebo- wstąpienie etc. Chorus cum populo subsistit, et cantant versum ut supra in die Paschæ. Intrando Ecclesiam canitur sequens Responsorium.

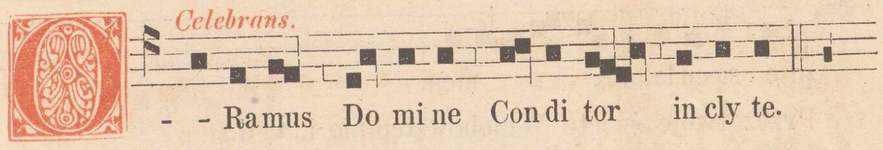
Responsorium.

Deinde fit Statio in medio Ecclesiæ, ubi Celebrans genuflectendo incipit sequentes versus choro respondente.

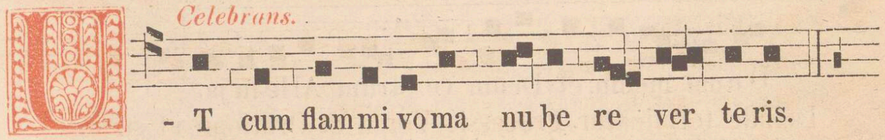
Celebrans.

Chorus.

Celebrans.

Chorus.

Celebrans.

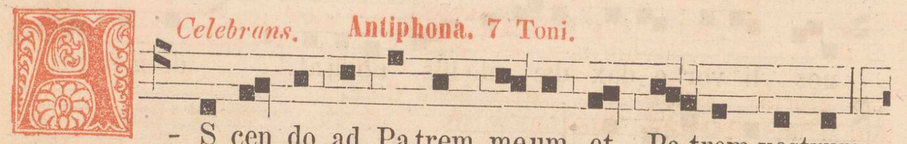
Chorus.

Przez twoje święte Wniebowstępinie i. t. d.

Cum Processio in Chorum pervenit, celebrans ad altare accedens, genuflexus, canit tribus vicibus: Ascendo ad Patrem etc. crucem attollendo; et post intonationes singulas demittendo, chorus vero respondet: Deum meum etc.

Celebrans. **Antiphona. 7 Toni.**

Chorus.

Deum meum, et Deum ve strum Alle lu ja.

Deinde terminatur Processio Versu et Oratione ut sequitur.

℣. Ascendens Christus in altum, Alleluja.
℟. Captivam duxit captivitatem, Alleluja.

Orémus.

Deus, cujus Filius in alta cœlorum potenter ascendens, captivitatem nostram sua duxit virtute captivam: tribue quæsumus, ut dona, quæ suis participibus contulit, largiatur et nobis Jesus Christus Dominus noster. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Figura crucis et Resurrectionis finito Sacro defertur ad Sacristiam.

Sabbato in Vigilia Pentecostes.

Post Prophetiam secundam, Factum est in Vigilia etc. cantatur Tractus. Cantemus Domino. qui sunt in Sabbato Sancto, fol. 70. Post Tertiam Prophetiam: Attende Cœlum, fol. 71. Post Quartam Prophetiam: Vinea facta est, fol. 71. His finitis, post Sextam Prophetiam: Facta est super me, et Orationem Domine Deus virtutum, descendendo ad Fontes, cantatur Tractus. Sicut cervus, ut in Sabbato sancto fol. 71.

Ubi vero non fuerint Fontes, benedictione Fontium prætermissa, Litaniæ a Cantoribus cantantur in medio Chori, ut in Sabbato sancto fol. 72. quibus finitis, Kyrie elejson, pro Missa a Cantoribus solemniter incipitur. Post Epistolam dicitur Alleluja semel, cum Versu Confitemini Domino, ut supra Sabbato sancto, fol. 77.

In Die Pentecostes.

Ad Aspersionem canitur: Vidi aquam. In Processione Cum rex gloriæ. In hymno: Salve festa dies, versus mutatur dicendo: qua Deus Spiritum sanctum misit. Polonice, Przez twoje Swięte Ducha zesłanie. Intrando Ecclesiam, cantatur Responsorium: Apparuerunt Apostolis.

In medio Ecclesiæ fit statio, ubi celebrans genuflectendo incipit sequentes Versus hymni, deinde dicit Versum et orationem.

℣. Emitte Spiritum tuum et creabuntur, Alleluja.
℟. Et renovabis faciem terræ, Alleluja.

Orémus.

Præsta quæsumus omnipotens et misericors Deus, ut Sanctus Spiritus adveniens, templum nos gloriæ suæ, dignanter inhabitando, perficiat Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Cum Processio in Chorum pervenit, Celebrans ad Altare genuflexus intonat ter antiphonum sequentem.

In Solemnitate SS. Corporis Christi.

Ante I Vesperas SS. Corporis Christi. Sacerdos Sacris vestibus indutus, candelis accensis cum ministris, et thuribulo venit ad Altare, et facta sub tinnitu campanarum expositione SS. Sacramenti, illud incensat. Deinde accipit et vertens se ad populum intonat Hymnum: O salutaris Hostia. Quo finito inchoantur Vesperæ. Post Vesperas fit Processio cum Sanctissimo, ad quam intonatur canticum: Twoja cześć chwała, quod observatur per totam Octavam. Ad asservationem SS. Sacramenti post Vesperas canitur Hymnus: Tantum ergo Sacramentum. Ipsa die Corporis Christi, et quando fit Officium de Octava dicitur in Missa Prosa. Qua finita Sacerdos descendit ad ultimum gradum Altaris, incensat SS. Sacramentum, accipit et vertens se ad populum inchoat versus: Ecce panis etc. — In figuris etc. — Bone pastor etc. — Et statim post, ad verba: Jesu nostri miserere, facit consuetam benedictionem in forma crucis, una vice. In Solemnissima Processione, ea quæ sequuntur.

Celebrans. *Chorus.*

℣. Venite, co me di te pa nem me um, et bi bite

Pieśń Twoja cześć chwała. deinde Rex Christe. Ubi ad primum altare perventum fuerit, Celebrans reverenter deponit super illud Eucharistiam, et adorans incenso benedicto adolet. Deinde Sacerdos, accepta benedictione consueta, cantat in solito tono: Evangelium. ut infra ponitur. Quo finito, Celebrans osculato libro, reverenter recipit Eucharistiam, et conversus ad populum inchoat Responsorium. Et hoc cantu fit progressus ad secundum altare, ubi sicut in reliquis, similem priori stationem faciet, Evangeliis tantum et Responsoriis mutatis, ut sequitur.

In prima Statione Evangelium.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.
℣. Initium sancti Evangelii secundum Mathæum.
℟. Gloria tibi Domine.

Iber generationis Jesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam et fratres ejus. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naason. Naason autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Raab. Booz autem genuit Obeth ex Ruth. Obeth autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David Regem. David autem Rex genuit Salomonem, ex ea quæ fuit Uriæ. Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abias autem genuit Asa. Asa autem genuit Josaphat. Josaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Oziam. Ozias autem genuit

Joathan. Joathan autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. Ezechias autem genuit Manassem. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. Josias autem genuit Jechoniam et fratres ejus in transmigratione Babylonis. Et post transmigrationem Babylonis, Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Responsorium.

In secunda Statione Evangelium.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

℣. Initium sancti Evangelii secundum Marcum.

℟. Gloria tibi Domine.

Nitium Evangelii Jesu Christi Filii Dei, sicut scriptum est in Isaia Propheta. Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Fuit Joannes in deserto baptizans et prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad eum omnis Judææ regio, et Jerosolymitæ universi: et baptizabantur ab illo in Jordanis flumine, confitentes peccata sua. Et erat Joannes vestitus pilis cameli, et zona pellicea circa lumbos ejus: et locustas et mel silvestre edebat. Et prædicabat dicens: veniet fortior me post me, cujus non sum dignus procumbens solvere corrigiam calceamentorum ejus. Ego baptizavi vos aqua: ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto.

Responsorium.

In tertia Statione Evangelium.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

℣. Initium sancti Evangelii secundum Lucam.
℟. Gloria tibi Domine.

Uit in diebus Herodis Regis Judææ, Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia: et uxor illius de filiabus Aaron, et nomen illius Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Domini sine querela; et non erat illis filius: eo quod Elisabeth esset sterilis: et ambo processisent in diebus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum secundum consuetudinem sacerdotii: sorte exiit, ut incensum poneret, ingressus in templum Domini. Et omnis multitudo populi erat foris, hora incensi. Apparuit autem illi Angelus Domini, stans a dextris Altaris incensi. Et Zacharias turbatus est, videns: et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: ne timeas Zacharia: quoniam exaudita est deprecatio tua: et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium: et vocabis

nomen ejus Joannem. Et erit tibi gaudium, et exultatio: et multi in nativitate ejus gaudebunt. Erit enim magnus coram Domino; vinum et siceram non bibet. Et Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ, et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum. Et ipse præcedet ante illum in spiritu et virtute Eliæ: ut convertat corda patrum in filios: et incredulos ad prudentiam justorum, parare Domino plebem perfectam.

Responsorium.

In quarta Statione Evangelium.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.
℣. Initium sancti Evangelii secundum Joannem.
℟. Gloria tibi Domine.

IN principio erat Verbum: et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat: et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet: et tenebræ eam non comprehenderunt: Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux: sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat: et mundus per ipsum factus est: et mundus eum non cognovit. In propria venit: et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri: his qui credunt in nomine ejus. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri: sed ex Deo nati sunt. Et Verbum Caro Factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiæ et veritatis.

In ultima Statione, finito Evangelio, omnibus genuflexis, canitur Antiphona:

℣. Posuit fines tuos pacem, Alleluja.
℟. Et adipe frumenti satiat te, Alleluja.

Orémus.

Deus, qui per præsentiam arcæ fœderis, domui, et universæ substantiæ Obededom fidelis tui, largam benedictionem contulisti: concede propitius, ut arca redemptionis nostræ, Christus Jesus filius tuus, hodierno corporis sui mysterio nos visitans, temporali et æterna nos benedictione muneretur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

A quarta Statione. Quando autem genuflexio est commoda, in Responsorio: Melchisedech, ad prima verba: O Jesu. Celebrans paululum subsistens, dat cum Sacramento benedictionem Clero, et aliis præcedentibus genuflexis: postea ad ultimum eorundem verborum repetitionem, idem facit versus sequentem populum.

Responsorium.

bo ra tur: Agnus Pa schæ hic pa - -

conversa facie

nis cœle stis de cla ra tur. O

ad SS. Eucharistiam, genuflectitur.

Je su pi e, nos i sto pa ne dignos ef -

genuflectitur.

fi ce. O Je su, rex, lex, dux,

clementi æ, in hujus pa nis lau de nos re fi ce.

genuflectitur.

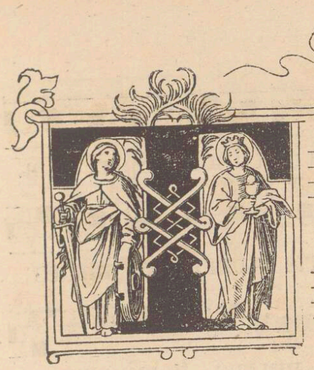
O Je su, Pa ter mi se ri cor - - -

di æ, nos pecçatis so lu tos, gra ti a so la tos

et so li da tos, hæ re di ta tis pa ter næ

con sor tes ex hi be.

In reditu, ante ingressum in propriam Ecclesiam inchoatur Te Deum: Denique more solito canitur: Salvum fac, et post datam benedictionem cum Sanctissimo, illud in tabernaculo altaris deponitur, vel asservatur.

- E Deum lau da mus. Te Do mi -

num con fi te mur. Te æternum

Patrem, o mnis ter ra ve ne ra tur. Ti bi o -

mnes An ge li, Ti bi Cœ li et u ni ver sæ Po te -

sta tes. Ti bi Che ru bim et Sera phim, in ces sa bi li vo ce

pro cla mant: San ctus. San ctus. Sanctus Do minus

De us Sa ba oth. Ple ni sunt cœ li et ter ra Majestatis

glo ri æ tu æ. Te glo ri o sus A po sto lo rum Cho -

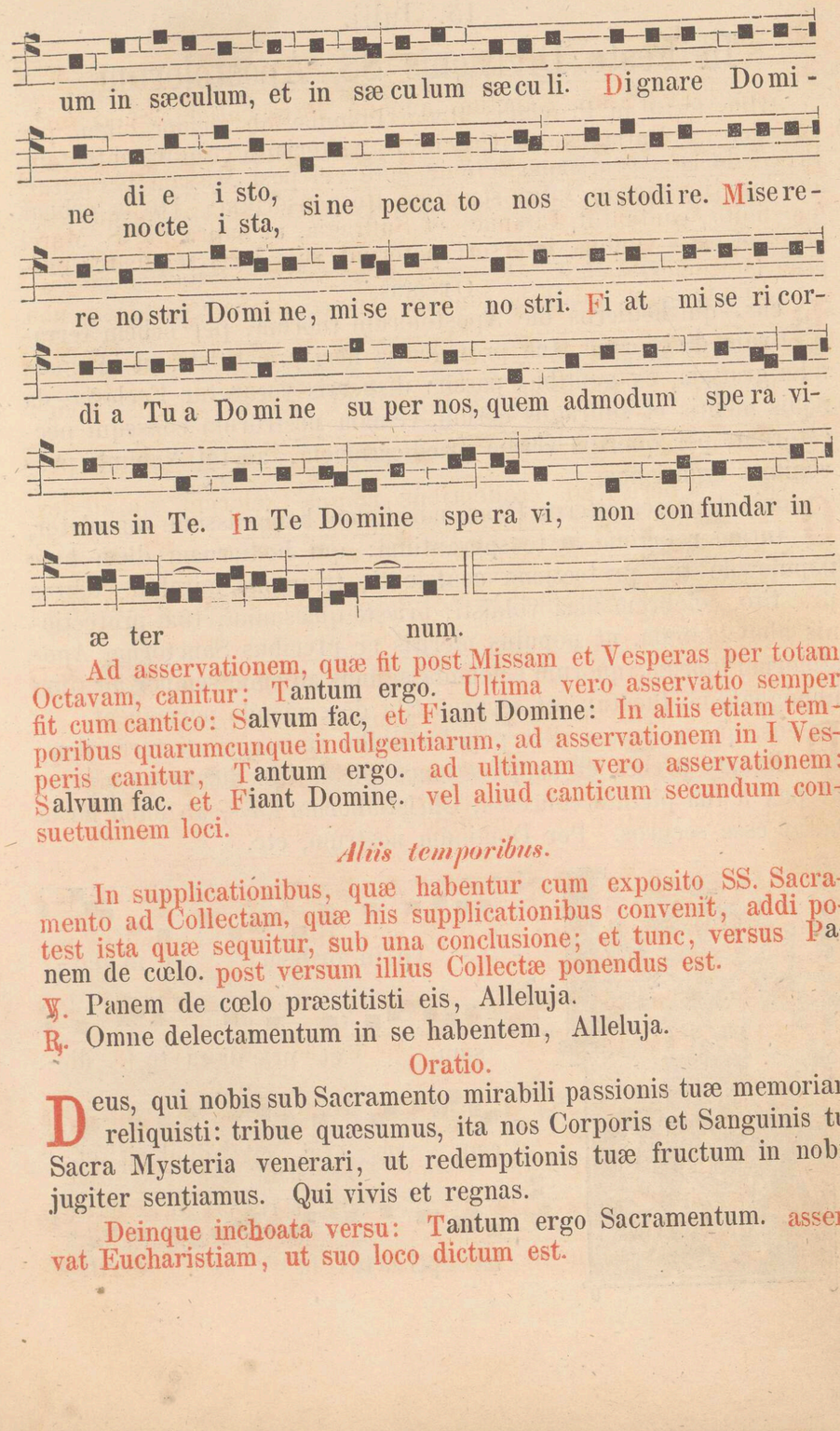
rus. Te Pro pheta rum lau da bi lis nu merus. Te Marty -

rum candi da tus, lau dat Ex er citus. Te per or bem

ter ra rum sancta confi te tur Ec cle si a. Pa trem im -

mensæ Maje sta tis. Vene randum tu um ve rum et U ni-

Ad asservationem, quæ fit post Missam et Vesperas per totam Octavam, canitur: Tantum ergo. Ultima vero asservatio semper fit cum cantico: Salvum fac, et Fiant Domine: In aliis etiam temporibus quarumcunque indulgentiarum, ad asservationem in I Vesperis canitur, Tantum ergo. ad ultimam vero asservationem: Salvum fac. et Fiant Domine. vel aliud canticum secundum consuetudinem loci.

Aliis temporibus.

In supplicationibus, quæ habentur cum exposito SS. Sacramento ad Collectam, quæ his supplicationibus convenit, addi potest ista quæ sequitur, sub una conclusione; et tunc, versus Panem de cœlo. post versum illius Collectæ ponendus est.

℣. Panem de cœlo præstitisti eis, Alleluja.
℟. Omne delectamentum in se habentem, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui Sacra Mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas.

Deinque inchoata versu: Tantum ergo Sacramentum. asservat Eucharistiam, ut suo loco dictum est.

15. Julij.

In Festo Divisionis SS. Apostolorum.

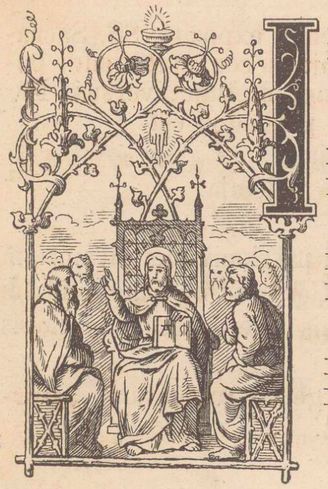
Hoc festo in Provincia Regni Poloniæ ob memorabilem per Polonos ex Ruthenis et Cruciferis victoriam eo die obtentam, Processio cum gratiarum actione ante vel post Missam peragitur, absolute incipiendo infra scriptum Responsorium: Ite in orbem. quo finito, cantantur Litaniæ, et Suffragia, ut supra die S. Marci positum est. Quibus interseri poterunt suis locis sequentes propriæ Orationes.

Orémus.

Deus, qui hodierna die Apostolorum tuorum, per orbem terrarum divisionem, tua providentia fieri præstitisti; ut in unam fidei gratiam, ex gentibus passim dispersis vocaretur Ecclesia: da nobis mentis et suffragiis eorum, veniam nostrorum consequi peccatorum, per quorum veram prædicationem, ad tui Nominis pervenimus agnitionem.

Omnipotens sempiterne Deus, mœstorum benignissime consolator, tutum refugium in te sperantium: qui hodiernam diem huic populo de tua protectione confidenti, triumpho mirabili cœlitus præstito, celebrem fieri voluisti: præsta quæsumus, tuæ protectionis abundantiam, ut populus meritis ac precibus Sanctorum Apostolorum tuorum, quorum solemnia agimus ab omni semper hostium impugnatione tueatur, et securus tibi deserviendo permaneat.

Deus, qui credentes in te populos nullis sinis concuti terroribus: dignare preces et supplicationes plebis tibi dicatæ suscipere: ut pax a tua pietate concessa, Christianorum fines, ab omni hoste faciat esse securos. Per Dominum nostrum, etc.

Deinde cantantur Litaniæ, et Suffragia ut supra.

In reditu vero ad Ecclesiam, Processio concluditur Hymno: Te Deum laudamus, te Dominum confitemur, etc.

15. Augusti.

In Festo Assumptionis B. M. Virginis.

Ante Majorem Missam, finita herbarum et fructuum benedictione, Processio fit cum cantu sequentis Responsorii.

Responsorium.

rum: cu jus in æ stima bi lis o dor

e rat ni mis in vesti men tis e jus. Et si -

cut di es ver ni cir cum da bant e am flo res

ro sa rum, et li li a con val lium. ℣. Quæ est

i sta, quæ as cen dit per de ser tum si cut

vir gu la fu mi ex a ro ma ti bus myr rhæ

et thu ris? Et si cut di es ver ni . . .

Aliud Responsorium in reditu.

B - E a ta es vir go Mari a, De i ge -

ni trix, quæ credidi sti Do mino:

per fe cta sunt in te, quæ di cta

sunt ti bi: Ecce ex al ta ta es

su per cho ros An ge lo rum. Inter ce -

de pro no bis ad Do minum De um

no strum. ℣. A ve Mari a, gra -

ti a ple na, Do mi nus te cum.

Inter ce de. Glo ri a Pa tri, et Fi - -

li o, et Spi ri tu i san cto.

Inter ce de pro:

De Processione die decima Octobris.

Hæc Processio in Gratiarum actionem, pro victoria de Turcis obtenta, approbata est per Breve Gregorii XV. quod habetur ad calcem Synodi Gembicianæ.

In Festo Gratiarum Actionis.

Responsorium.

- U sti tu le - - -

runt spoli a im pi o - -

rum et de can ta ve runt

Celebrans intonat Hymnum Te Deum laudamus.

Deinde ubi sit statio ante Altare, dicuntur sequentes versus et oratio, quæ sequitur.

℣. Benedictus es Domine Deus Patrum nostrorum.
℟. Et laudabilis et gloriosus in sæcula.
℣. Benedicamus Patrem, et Filium, cum Sancto Spiritu.
℟. Laudemus et superexaltemus eum in sæcula.
℣. Benedictus es Domine in firmamento cœli.
℟. Et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in sæcula.
℣. Benedic anima mea Domino.
℟. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Domine Deus exercituum, qui interveniente Beata Virgine Maria, et Sanctis Regni nostri Patronis, immanem Turcarum exercitum, in cladem Poloniæ congregatum, magna cum ignominia repulisti: gratias tibi suppliciter reddimus, majestatem tuam deprecantes, ut a quibus virgam furoris tui avertisti, eosdem ad te vere converti largiaris. Per Dominum nostrum etc.

Hymni Sacri.

Celebrans.

Sa lu ta ris Ho sti a.
U ni trino que Do mino.

Chorus.

Quæ cœ li pandis o stium, Bel la pre-
Sit sem pi ter na glori a, Qui vi tam
munt ho sti li a, Da ro bur, fer au xi lium.
si ne termi no, No bis do net in Pa tri a. A men.

Sacerdos. *Chorus.*

- E su dul cis me mori a. Dans ve ra
cordis gaudi a, Sed super mel et o mni a: E jus dul-
cis præsenti a: dul cis præsenti a. Ejus dulcis præsenti a.

Nil canitur suavius: Auditur nil jucundius,
Nil cogitatur dulcius, Quam Jesus Dei Filius:
Jesu spes pœnitentibus: quam pius es petentibus,
Quam bonus Te quærentibus: sed quid invenientibus.

Jesu dulcedo cordium: fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium: et omne desiderium.

Nec lingua valet dicere: nec littera exprimere,
Expertus potest credere: quid sit Jesum deligere.

Jesu Rex admirabilis: et triumphator Nobilis,
Dulcedo ineffabilis: Totus desiderabilis.

Mane nobiscum Domine: et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine, mundum replens dulcedine.

Processiones cum SS. Eucharistia, hac Antiphona terminantur, quæ omittitur in Vesperis, quando dicendum est: Tantum ergo, vel: Salvum fac.

- Ex Chri ste primogeni te, Agnele De i mysti ce; Virtu tum fons vi ta: Mundi Caro vi va. Divi ni tatis Hosti a: Æter ni Pa tris Victima, Omni um Plasmator: mundi Restaura tor. Tuo nos cor po re refi ce: Sa cro - que Sangui ne ablu e, Sordes no stræ culpæ Je su Christe.

Hæc prosa canitur a Sacerdote in Missa post Epistolam ipsa die Corporis Christi, et quando fit Officium de Octava (excepta Dominica).

Celebrans. *Chorus.*

C - C ce pa nis Angelo rum. Factus ci bus vi - a to rum, Vere pa nis fi li o rum non mit ten - dus ca ni bus.

Celebrans. *Chorus.*

I - N fi guris præsi gna tur, Cum I sa ac im mo la tur, A gnus Paschæ de pu ta tur da tur manna pa tri bus.

Celebrans.

B - O ne Pastor pa nis ve re. Jesu nostri mi se - re re tu nos pa sce, nos tu e re, tu nos bona fac vi de - re in ter ra vi ven tium. Tu qui cuncta scis et va les, qui nos pascis hic mor ta les, tu os i bi com - men sa les, cohære des et so da les, fac san cto rum ci vium. A men. Alle lu ja.

In festo Corporis Christi et per totam Octavam canitur Tantum ergo. tono sequenti, aliis vero temporibus ut infra: Przedtak wielkim S. Benedictio datúr sub fine, et non ad: sit et benedictio. S. R. C. 5. Febr. 1639.

Ultima asservatio, semper fit cum cantico: Salvum fac., et Fiant Domine., vel aliud Polonice secundum consvetudinem loci.

Celebrans ter decantat vocem gradatim elevando.

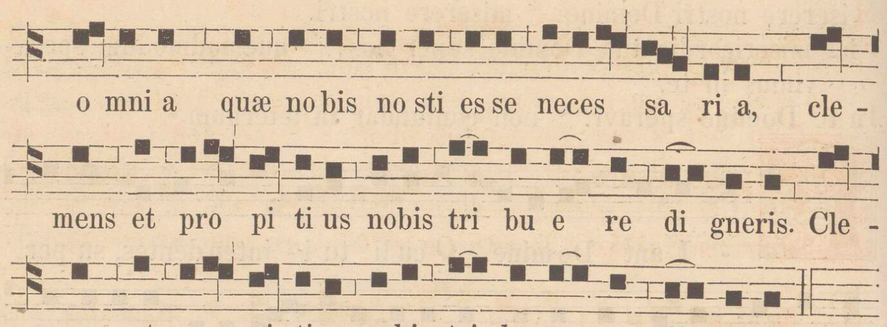
Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.
Per singulos dies * benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto: * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine: * miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos; * quemadmodum speravimus in te.
In te Domine speravi: * non confundar in æternum.

Secundus modus antiquus, ut eum usus fert.

Antiphonæ de Beata Virgine Maria.

A Vesperis Sabbati ante Dominicam Primam Adventus, usque ad Purificatiom inclusive.

Antiphona.

In Adventu.

℣. Angelus Domini nuntiavit Mariæ.
℟. Et concepit de Spiritu sancto.

Orémus.

Gratiam tuam, quæsumus Domine, mentibus nostris infunde; ut, qui Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

A primis vesperis Nativitatis et deinceps.

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Orémus.

Deus, qui salutis æternæ, Beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. ℟. Amen.

Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei 2. Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis usque ad Feriam V. in Cœna Domini exclusive. S. R. C. 11. Januar 1683.

Antiphona.

- - - - Ve Re gi na cœ lo -

rum. A ve Do -

mi na An ge lo rum: Sal ve ra dix,

sal ve por ta, ex qua mun do lux est or ta:

Gau de Vir go glo ri o sa, su per o mnes spe ci -

o sa, Va le o val de de co ra, et pro no bis

Chri stum ex o ra. E v o v a e.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.
℟. Da mihi, virtutem contra hostes tuos.

Orémus.

Concede misericors Deus fragilitati nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati Sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive.

Antiphona.

- E gi na cœ li læ ta re,

al le lu ja. Qui a quem

me ru i sti por ta - -

re, al le lu-

ja. Resurre xit sicut di xit, al -

le lu ja. O ra pro no bis Deum, al le - - -

lu ja. E v o v a e.

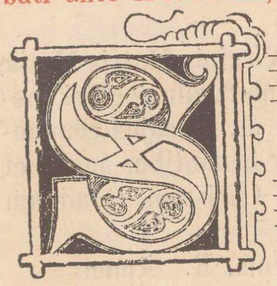
℣. Gaude et lætare Virgo Maria, Alleluja. ℟. Quia surrexit Dominus vere, Alleluja.

Orémus.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum lætificare dignatus es, præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuæ capiamus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

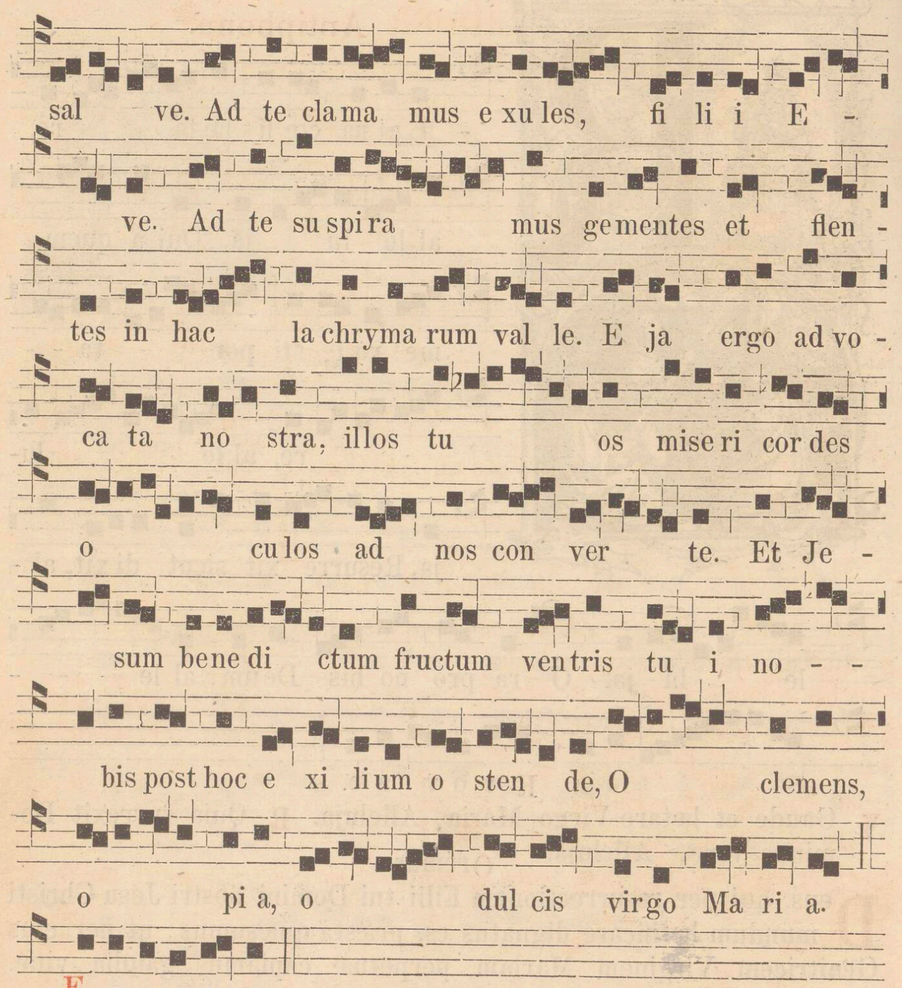
A primis Vesperis festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum,

Antiphona.

- Al ve Re gi na, mater mise ri cor -

diæ, vi ta, dul ce do, et spes nostra

℣. Ora pro nobis, sancta Dei genitrix.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

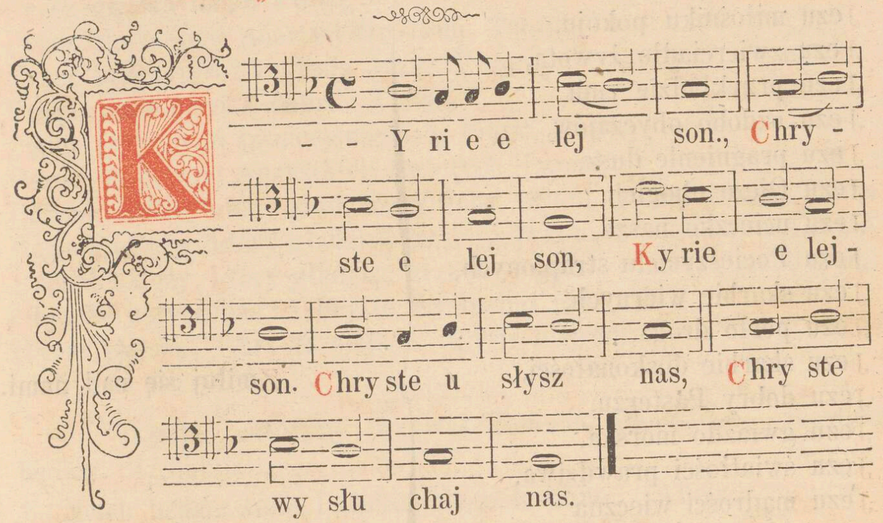
O rémus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosæ Virginis Matris Mariæ corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante præparasti: da ut cujus commemoratione lætamur, ejus pia intercessione ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Litania

o Najsłodszém Imieniu Jezus.

Ojcze z nieba Boże, Zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata Boże,
Duchu Święty Boże,
Święta Trójco jedyny Boże,
Jezu Synu Boga żywego,
Jezu Synu Maryi Panny,
Jezu najmocniéjszy,
Jezu najchwalebniéjszy,
Jezu przedziwny,
Jezu najwdzięczniejszy,
Jezu najmilszy,
Jezu jaśniejszy nad słońce,
Jezu piękniejszy nad miesiąc,
Jezu ozdobniejszy nad gwiazdy,
Jezu najsłodszy,
Jezu najrozkoszniejszy,
Jezu najpokorniejszy,
Jezu najuboższy,
Jezu najciższy,
Jezu najcierpliwszy,
Jezu najposłuszniéjszy,
Jezu najczystszy,
. . Zmiłuj się nad nami.

Jezu miłośniku czystości,
Jezu miłości nasza,
Jezu miłośniku pokoju,
Jezu zwierciadło żywota,
Jezu przykładzie cnót,
Jezu ozdobo obyczajów,
Jezu pragnienie dusz,
Jezu Ojcze ubogich,
Jezu ucieczko nasza,
Jezu Pocieszycielu strapionych,
Jezu skarbie wiernych,
Jezu perło droga,
Jezu skarbie doskonałości,
Jezu dobry Pasterzu,
Jezu gwiazdo morska,
Jezu światłości prawdziwa,
Jezu mądrości wieczna
Jezu dobroci niezmierna,
Jezu wesele Aniołow,
Jezu Królu Patryarchów,
Jezu Dawco Ducha Ś. Prorokom,
Jezu Mistrzu Apostołow,
Jezu Nauczycielu Ewangelistów,
Jezu męztwo Męczenników,
Jezu Korono wszystkich Świętych,
} Zmiłuj się nad nami.

Bądź nam miłościw, Odpuść nam Jezu.
Bądź nam miłościw, Wysłuchaj nas Jezu.
Od wszelkiego złego, Wybaw nas Jezu.
Od grzechu każdego,
Od gniewu twego,
Od nagłéj i niespodzianéj śmierci,
Od morowego powietrza, głodu, ognia i wojny,
Od sideł szatańskich,
Od gniewu, nienawiści i wszelkiéj złéj woli,
Od ducha nieczystego,
Od piorunów i nawałności,
Od śmierci wiecznéj,
Od przestąpienia przykazań Twoich,
Od wszelkiego złego przypadku,
} Wybaw nas Jezu.

Przez przenajświętsze wcielenie Twoje,
Przez gorzką mękę Twoją,
Przez chwalebne zmartwychwstanie Twoje,
Przez przenajdroższe Imię Jezus Twoje,
Przez nieskończoną dobroć Twoję,
Przez przyczynę przenajświętszéj Matki Twojéj,
Przez przyczynę wszystkich Świętych Twoich,
} Wybaw nas Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Przepuść nam Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad nami.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Antyfona.

Wszelki, któryby wzywał Imienia Pańskiego, zbawion będzie. (Alleluja.)

℣. Niech będzie Imie Pańskie błogosławione. (Alleluja.)
℟. Teraz i na wieki wieków. Amen. (Alleluja.)
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. Awołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Wszechmogący Boże! Któryś chwalebném i przedziwném Imieniem JEZUS najmilszego jedynego Syna Twego, Odkupiciela naszego, mianować raczył: dajże nam miłościwie, abyśmy tegóż błogosławionego Zbawiciela naszego chwalebnie wielbiąc na ziemi, mogli z Nim w Niebie szczęśliwego towarzystwa wiekuiście zażywać. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. ℟. Amen.

Litania.

Do Najświętszéj Maryi Panny.

Melodyja jak wyżéj.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie eleison.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże, Zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata Boże, Zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty Boże, Zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco jedyny Boże, Zmiłuj się nad nami.

Święta Maryja,
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad Pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko łaski Bożéj,
Matko najczystsza,
Matko najśliczniéjsza,
Matko niepokalana,
Matko nienaruszona,
Matko najmilsza,
Matko przedziwna,
Matko Stworzyciela,
Matko Odkupiciela,
Panno rostropna,
Panno czci godna,
Panno wsławiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,
Przyczyno naszéj radości,
Naczynie duchowne,
Naczynie poważne,
Naczynie osobliwszego nabożeństwa,
Różo duchowna,
Wieżo Dawidowa,
Wieżo z kości słoniowéj,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko utrapionych,
Wspomożenie wiernych,
Królowo Anielska,
Królowo Patryarchów,

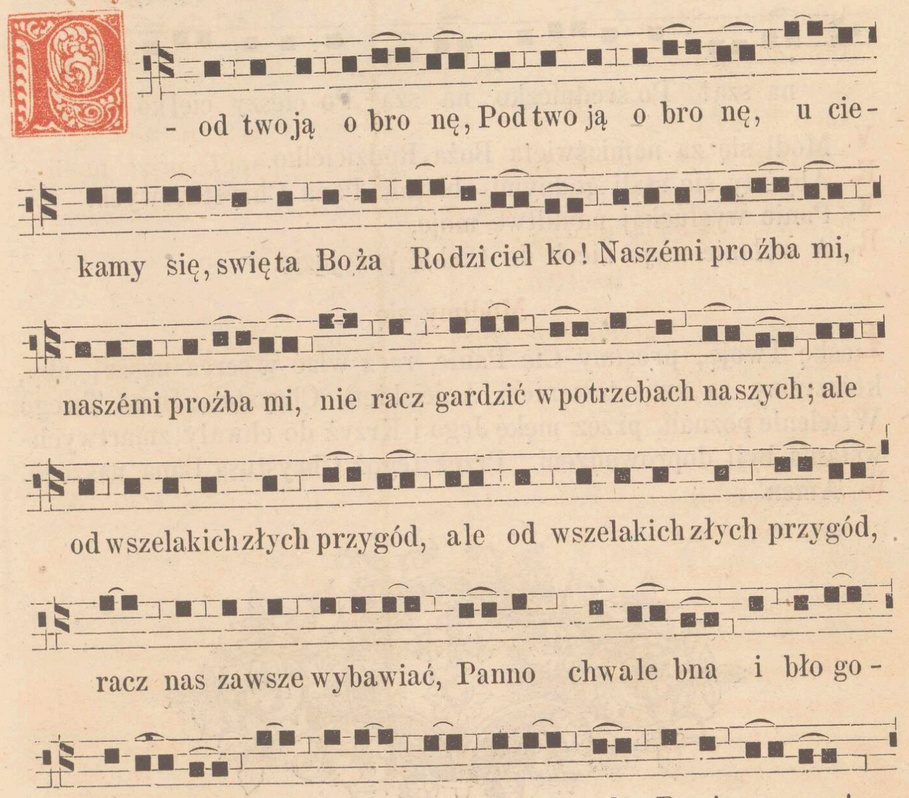
. . Módl sie za nami.

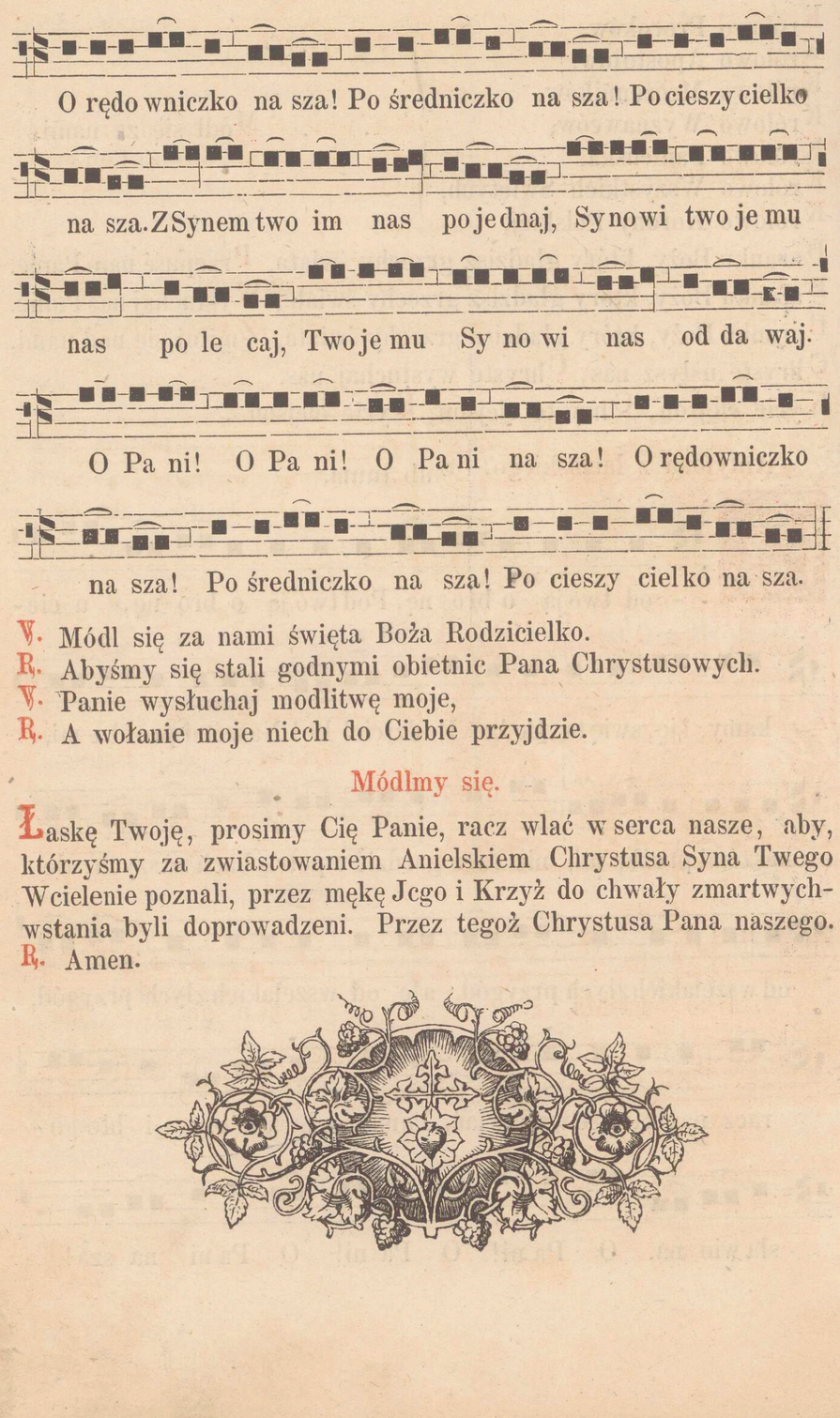
Królowo Proroków,
Królowo Apostołów,
Królowo Męczenników,
Królowo Wyznawców,
Królowo Panieńska,
Królowo Wszystkich Świętych,
Królowo Korony Polskiéj,

. . Módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Przepuść nam Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad nami.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Antyfona z łacińskiego: Sub tuum.

℣. Módl się za nami święta Boża Rodzicielko.
℟. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moje,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

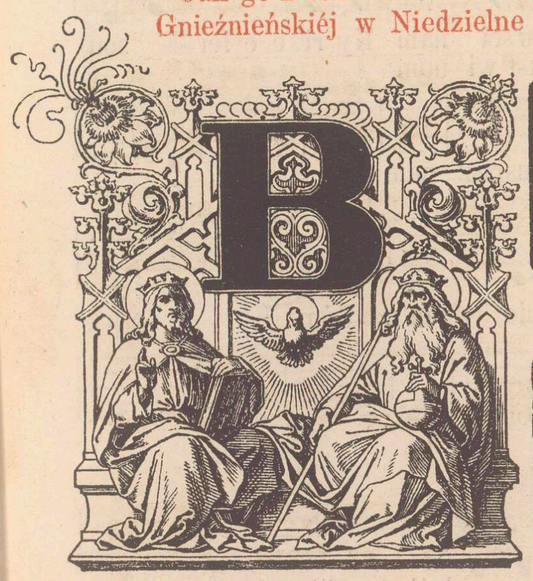
Łaskę Twoję, prosimy Cię Panie, racz wlać w serca nasze, aby, którzyśmy za zwiastowaniem Anielskiem Chrystusa Syna Twego Wcielenie poznali, przez mękę Jego i Krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego.
℟. Amen.

Pieśni Przygodne.

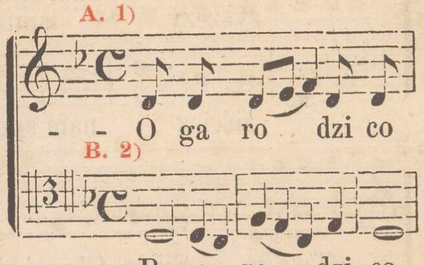
Uszanowanie, jakie starożytności winniśmy, pobudziło mnie do umieszczenia pieśni najdawniejszéj polskiéj „Boga Rodzica“ przez Swiętego Wojciecha napisanéj, z nótami, jak przodkowie nasi ją śpiewali.

Spiew Sgo. Wojciecha.

Jak go Duchowieństwo dzisiéjszemi czasy w Archikatedrze Gnieźnieńskiéj w Niedzielne i Swięta Uroczyste śpiewa.

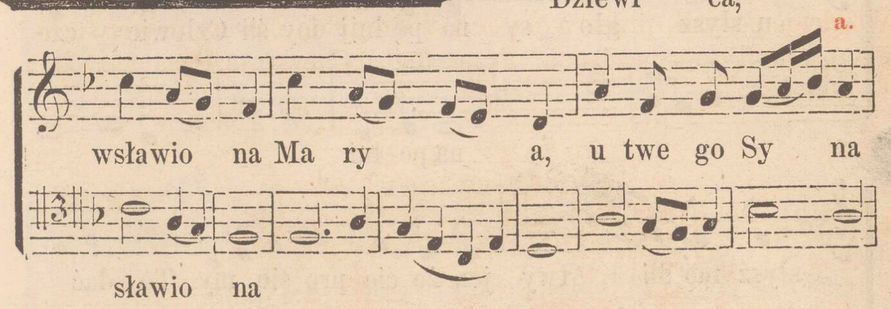
A. 1)

B. 2)

a.

1) A. Spiew dochowany przez tradycye i ciągle używany.
2) B. Antyk na takty podzielony.

Ho spo dy na Matko zwolo na, Ma ry -
Go spo dy nia

b.
a, zi ści nam spu ści nam Ky ri e e lei son
zyszczy spust wi nom
ziścisz nam spuscisz nam

c.
Twe go Sy na Chrzci cie la zbo żny czas,
Krzci cie la

u słysz gło sy na pe łnij my śli Człowie cze
na pe łni

d.
słysz mo dli twy jen że cię pro sie my To dać
się pro si my

ra czy Je go pro sie my daj na Świe cie
Je go pro si my

e.
zbo żny po byt po ży wo cie Raj ski prze -

f.
byt Ky ri e e léj son. Na ro dził się dla-

g.
nas Syn Bo ży wto wierzaj Człowiecze zbożny iz przez trud
iz Bog lud

h.
Bóg swój Lud odjął Djabłu stra żą przy dał nam
przez swoj trud strá ze

zdro wia wieczne go sta ro stę skował piekiel ne go

smierć podjął, wspo mio nął Czło wie ka pier wsze go,

wsze go,

jeszcze trudy cierpiał bezmierne, jezcze był nie przy-

ien że jeszczeć

śpiał za wie rne, a że sam Bóg zmartwychwstał. A da-

a liż

i.

mie ty Bo ży kmie ciu ty siedzisz u Bo ga w wie cu

u Bo gaw wie cu

domieśćnas swe Dzie ci gdziekró lu ją już swię ci.

An ge li

Allegretto.

Tam ra dość tam mi łość tam wi dze nie twór ce

Twor ca

A nielskie bez koń ca tu się nam zja wi ło Djable

An gel skie tam się

po tę pie nie, ni sre brem ni zło tem nas zpiekła od

nas Dia błu od

ku pił mo cą swą za stą pił dla cie bie Człowiecze

ku pił swą mo cą za stą pił cie bie dla

dał Bóg przekłóć so bie Bok rę ce no dze o bie

krew święta szła zboku na zba wie nie to bie wierz że

wto Czło wie cze iz Je zus Bóg pra wy cierpiał za nas

iz Je zus Chryst pra wy

ra ny swą świętą krewprzelał za nas Chrześci a ny

o Du szy o grze sznéj sam Bóg pie czą i ma

Dia błu ją o dej ma gdzie to sam kró lu je tam ją

gdzieszto sam przeby wa tu ją

kso bie przyj mu je. Tuż nam czas go dźi na grzechów

kso bie przy ma Już

się ka ja ci Bo gu chwałę da ci ze wsze mi

ze wszystkiemi

si ła mi Bo ga mi ło wa ci Ma ry ja Dzie -

si ła mi ie go Dzie -

wi ca pro si sy na swe go kró la nie bieskie go

wi ca twe go

A by nas u chował o de wszego złe go. Wszyscy

Święci pro ście nas grzesznychwspomózcie byśmyzwa -
święcie

mi prze by li Je zu Chrysta chwali li te góz nas
by li

do mie ści Je zu Chryste mi ły byśmy zto bą

by li gdzie sięnam ra du ją już nie bieskie si ły
wszystkieniebie skie si ły

k.

Amen, Amen, A men, Amen, Amen, Amen, Amen.

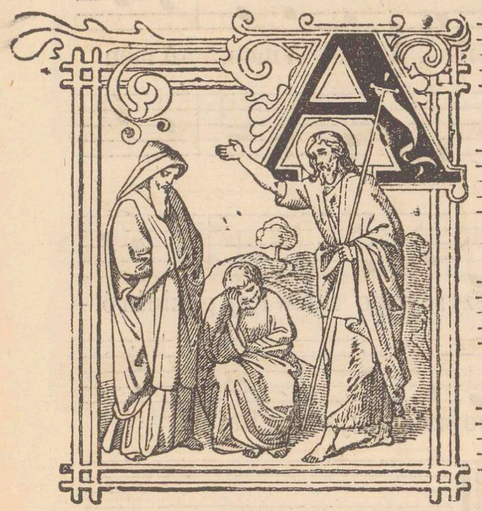
ta ko Bóg daj byśmy wszyscy po szliwRaj gdziekró -
bysmy po szli wszyscy wRaj

lu ją A nie li.
An ge li.

a) z woli Bożéj. b) Boskie zmiłowanie lub miłosierdzie. c) pobożny. d) jęcząc czyli pokornie. e) pobożne życie. f) Boże zmiłuj się. g) nabożny. h) mękę. i) wradzie (in consilio justorum.) k) Daj Boże.

Jul. Urs. Niemcewicz znajduiąc się w Gnieźnie w r. 1812. z żywem uczuciem słyszał wtej głównej Królestwa naszego świątyni pieśń „Boga Rodzica“ przez miejscowych Kapłanow w obliczu grobu S. Wojciecha śpiewaną i ztamtąd ton jéj otrzymał. Ziomek nasz, Kompozytor J. P. Lessel wiele sobie zadał pracy w ułożeniu tego Gregoriańskiego pienia, podług dzisiajszéj muzyki. Na Tabelli widzieć można pieśń tę podzieloną na takty; na linii A. jest śpiew co do tonu i wyrazów, jak go dzisiaj duchowieństwo Katedralne w Gnieźnie w święta i w niedźiele przy grobie S. Wojciecha tradycyjnie śpiewa. Tymże tonem i w tychże wyrazach śpiewaną bywa taż pieśń w Dombrowie nad rzeką Wartą niedaleko miasta Koła, gdzie S. Wojciech był proboszczem. Na linii B. jest melodya podług egzemplarza chorowego w Kościele Katedralnym Gnieźnieńskim, text zaś (z Ktorego tylko warianty umieszczone) podług Kroniki pol. Mar. Biel. — Zporównania dwoch nót widzieć można, wiele ta pieśń przez bieg czasu od autentyku odeszła.

Pieśni na Boże Narodzenie.

Chcąc się tego dowiedzieć Poselstwa wesołego,
Bieżeli do Betlehem skwapliwie, Znaleźli Dziecię w żłobie,
Maryją z Józefem.

Jaki Pan chwały wielkiéj! Uniżył się z wysokiéj,
Pałacu kosztownego żadnego, Niemiał zbudowanego,
Pan wszego stworzenia.

O dziwne narodzenie! Nigdy nie wysławione,
Poczęła Panna Syna w czystości, Porodziła w całości,
Panieństwa swojego.

Już się ono spełniło, Co pod figurą było:
Aaronowa różczka zielona Stała się nam, kwitnąca
I owoc rodząca.

Słuchajcież Boga Ojca, Jako go wam zaleca:
Tenci jest Syn najmilszy jedyny, Wam w Raju obiecany,
Tego wy słuchajcie.

Bogu bądź cześć i chwała; Któraby nie ustała;
Jak Ojcu, tak i jego Synowi, I świętemu Duchowi,
W Trójcy jedynemu.

Pieśń II.

My zaś sami z piosneczkami, Za wami pospieszymy,
A tak tego maleńkiego Niech wszyscy zobaczymy:
Jak ubogo narodzony, Płacze w stajni położony,
Więc go dziś ucieszymy.

Najprzód tedy niechaj wszędy, Zabrzmi świat w wesołości,
Że posłany nam jest dany Emmanuel w niskości;
Jego tedy przywitajmy, Z Aniołami zaśpiewajmy:
Chwała na wysokości!

Witaj Panie, cóż się stanie, Że rozkoszy niebieskie
Opuściłeś, a zstąpiłeś Na te niskości ziemskie?
Miłość moja to sprawiła, By człowieka wywyższyła,
Pod nieba Empirójskie.

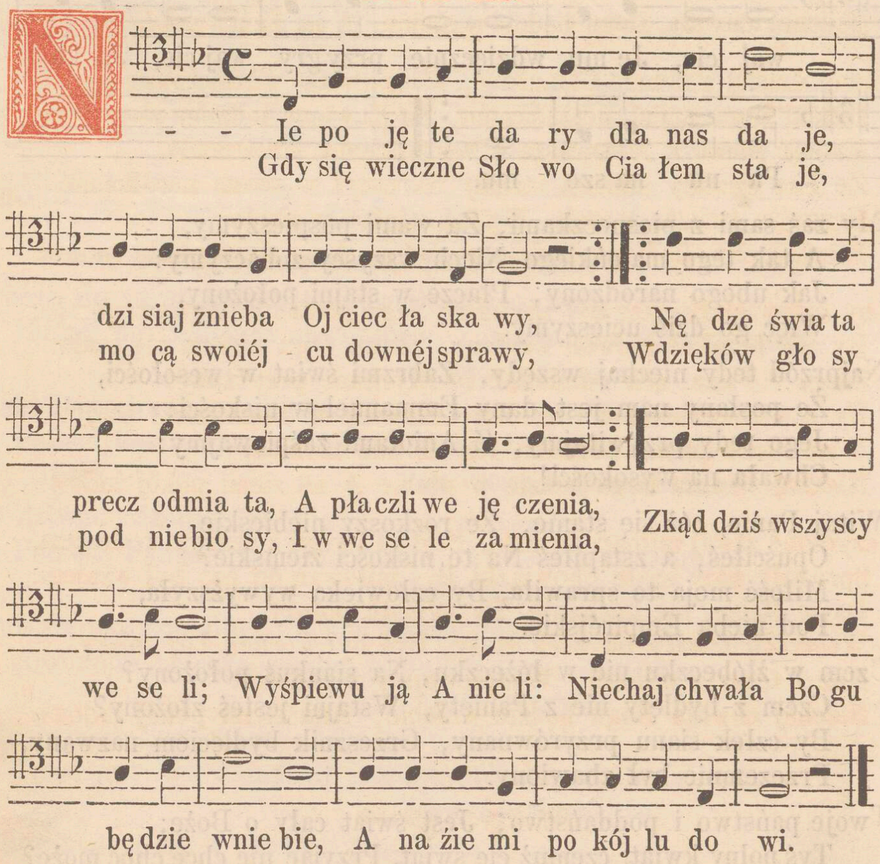
Czem w żłóbeczku nie w łóżeczku, Na siankuś położony?
Czem z bydlęty nie z Panięty, Wstajni jesteś złożony?
By człek sianu przyrównany, Grzesznik bydlęciem nazwany,
Przezemnie był zbawiony.

Twoje państwo i poddaństwo, Jest świat cały o Boże;
Tyś polny kwiat, czemuż cię swiat, Przyiąć nie chce choć może?
Bo świat doczesne wolności Zwykł kochać, mnie zaś z swéj złości,
Krzyżowe ściele łoże.

W Ramie *) głosy pod niebiosy, Wzbijają się Racheli,
Gdy swe syny bez przyczyny, W krwawéj widzi kąpieli!
Większe mnie dla nich kąpanie, W krwawym czeka oceanie,
Z kąd niebo będą mieli.

Trzéj Królowie Monarchowie Wschodni kraj opuszczają;
Serc ofiary z trzema dary, Tobie Panu oddają;
Darami się kontentujesz, Bardziéj ich serca szacujesz,
Za co niech niebo mają.

Pieśń III.

*) Rama było miasteczko w Ziemi świętéj w pokoleniu Benjamin.

Patryarchów świętych upragnione Spełniło się oczekiwanie,
Kiedy słowo z Panny narodzone Dopełniło wszystkich żądanie:
Gwiazda nowa Jakubowa Wypuściła promienie,
Ciemne błędy gasząc wszędy, Swiatła czyni zjawienie;
Zkąd dziś każdy z Anioły, Wyśpiewuje wesoły:
Niechaj chwała Bogu będzie w Niebie, A na ziemi pokój ludowi.

Już Prorockich przepowiedzeń skutki, Odmieniły świat cały mile:
Oddalając uprzykrzone smutki, Przywróciły wesołe chwile:
Wszędy echo brzmi zpociechą, Że zdaru Zbawiciela,
Upewnienie o zbawienie, Dopełniło wesela:
Więc z niebieskimi szyki, Wydajmy dziś okrzyki:
Niechaj chwała Bogu będzie wniebie, A na ziemi pokój ludowi.

Niebo dzisiaj z ziemią połączone, Wyśpiewuje wdzięczności pienie;
Dzięki Bogu czyni nieskończone, Za zjawione ludziom zbawienie:
Radość nasza z Messyasza I wszystkiemu stworzeniu,
Że Pan chwały śmierci strzały Skruszył w swem narodzeniu.
Brzmijże świecie wesoło, Wydaj odgłos w około:
Niechaj chwała Bogu będzie w niebie, A na ziemi pokój ludowi.

Aby człowiek Bogiem był nazwany, Jego postać Bóstwo przybrało;
By nie brząkał niewoli kajdany, Słowo Ojca ciałem się stało.
Sługa z Pana, ach odmiana! Niesłychane przykłady!
By z wdzięczności dla miłości Człowiek w Boga szedł ślady:
Więc niech pienia odgłosy, Idą aż pod niebiosy;
Niechaj chwała Bogu będzie w niebie A na ziemi pokój ludowi.

Uczynione ztwéj miłosci związki, Bóstwa twego z naszym rodzajem,
Sprawiły nam ścisłe obowiązki Byś miłowan od nas był wzajem.
Dajże Panie, me kochanie, By ogniste pożary,
Wsercach trwały na wiek stały, Byś był kochan bez miary.
Nuż i teraz z miłości, Wyśpiewujmy z radości:
Niechaj chwała Bogu będzie wniebie, Ana ziemi pokój ludowi.

Pieśni Postne.

Ta piesń śpiewaną bywa na Passyach w czasie Processyi.

Płacz go człowiecze mizerny, Patrząc jak jest miłosierny:
Jezus na krzyżu umiera, Słońce jasność swą zakrywa.
Pan wyrzekł ostatnie słowa, Zwisła mu z ramienia głowa;
Matka pod nim frasobliwa, Stoi prawie ledwie żywa.
Zasłona się popadała, Ziemia się rwie, ryczy skała;
Setnik woła: Syn to Boży! Tłuszcza wierząc sobą trwoży.
Nakoniec mu bok przebito, Krew płynie z wodą obfito:
My się dziś zaléjmy łzami, Jezu zmiłuj się nad nami!

Pieśń II.

Która się śpiewa po Processyi, na zakończenie nabożeństwa Passyjnego.

Najświętsze członki i wszystko ciało, Okrutnie zbite, na krzyżu wisiało.
Ach! ach! dla ciebie człowiecze, Zboku krew Jezusa ciecze.
Ostrą koroną skronie zranione, Język zapiekły i usta spragnione.
Ach! ach! dla mojéj swywoli, Jezus umiera i boli.
Woła i kona, łzy z oczu leje, Pod krzyżem Matka bolesna truchleje.
Ach! ach! sprosne złości moje, Sprawiły te niepokoje.
Więc się poprawię, ty łaski dodaj, Życia świętego sposób mi podaj.
Ach! ach! tu kres złości moich, Przy nogach przybitych twoich.
Tu z Magdaleną będę pokutowac, I za me grzechy serdecznie żałować.
Ach! ach! zmiłuj się nademną, Uczyń miłosierdzie zemną.
Rozbrat obłudny świecie wypowiadam, Grzechów się moich szczerze wyspowiadam.
Ach! ach! serdecznie żałuję, Bo cię Boże mój miłuję.

Pieśni,

Które zwykły bydź śpiewane na Processyach.

Ta piesń spiewaną bywa zawsze na Nieszpornéj Processyi, przez oktawę Bożego ciała.

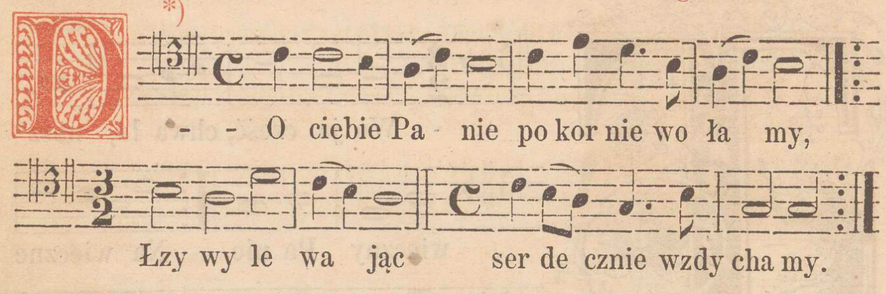

Tobie dziś dajem z wojskiem tych ludzi,
Pokłon i pienie, my twoi słudzy.
Dziękując wielce twéj wielmożności,
Za ten dar zacny twéj wszechmocności,

Ześ się darował nam nic niegodnym,
Wtym Sakramencie nam tu przytomnym.
Raczyłeś zostać w takiéj osobie,
Dla nas grzeszników nie folgując sobie,
Ciało twe święte co krzyżowali,
I krew najświętszą, którą przelali.
Przyszedłszy na świat Pan wiecznéj chwały,
Użyłeś wiele nędzy nie małéj.
Dałeś się potem z wielkiéj miłości,
Na męki srogie bez twéj litości.
Wstępując potem do chwały wiecznéj,
Zostawiłeś nam, ten to dar zacny.
Na co my patrząc w tym Sakramencie,
Z pociechą wielką, serce nam roście.
Tobie my Boże teraz śpiewamy,
Przed twą światłością nizko padamy.
Użycz nam łaski wszechmocny Boże,
Bez twéj pomocy człek nic nie może.

Pieśń

w każdem utrapieniu. Śpiewaną bywa na Solennych Processyach, na pierwszych Nieszporach odpustów i przed wielką Mszą, jako i przed każdą Summą wczasie oktawy Bożego Ciała.

*) Że niektórych Pieśni melodyje nie mają jednostajnego taktu, ale go dwa lub trzy razy zmieniają, jako to: Ogrodzie oliwny, Wisi na Krzyżu, Do ciebie Panie, Boże wdobroci, i. t. d. nie zdaje się to pochodzić z śpiewania ludu, tylko że tak początkowo ułożone były: gdyż napotykamy wtym sposobie przez dawnych Kompozytorów ułożone niektóre melodyje, jak n. p. w książce: Melodiæ odarum Horatii, Francoforti 1552; —

Racz na nas wejrzeć z nieba wysokiego,
A racz pocieszyć człowieka grzesnego.
Ktoregoś Panie zbytnie umiłował,
I Krwie najświętszéj przelać nie litował.
Acz miecz twój srogi bardzo się rozszerzył,
By złości nasze swą srogością zburzył.
Lecz nic nie dbamy, wzłościach naszych trwamy,
Jednakże Panie ku tobie wołamy.
Byś złości nasze łaskawie przebaczył,
A gniew swój srogi pochamować raczył.
Użycz łaski twéj ku upamiętaniu,
Daj serce prawe ku twemu wzywaniu.
Abyśmy zawsze w pobożności żyli,
Ciebie z świętemi na wieki chwalili.

Pieśń

zawierająca akt Skruchy, śpiewana zawsze bywa na Processyi każdego Odpustu po drugich Nieszporach; po któréj Salvum fac i Fiant Domine, albo inná polska z niżéj położonych pieśni zakończających Nabożeństwo jak w zwyczaju jest.

w Rosa Bohemica, Pragæ 1668 pieśń S. Wojciecha: Hospodyne pomiłuj ny; — w Melodyach na Psałterz polski Mikołaja Gomółki, w Krak. 1580, psalm 81 i 85, i w wielu innych.

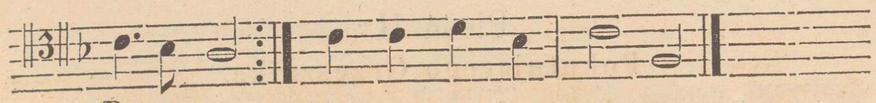
Ciebie chcę, pragnę, i ważę samego,
Nad wszystkie dobra tyś u serca mego;
Najwyższe dobro, tyś w największéj cenie,
Sam jeden u mnie, nad wszystko stworzenie.
Choćbyś mnie nigdy za grzechy mój Panie!
Nie karał, przecież żałowałbym za nie;
A żałowałbym dla tego samego,
Żem cię obraził, Pana tak dobrego.
Więc o mój Boże! i teraz żałuję,
Dla tego, że cię nad wszystko miłuję;
I to u siebie statecznie stanowię;
Że grzechów moich nigdy nie ponowię.
Mam mocną wolą, spowiadać się szczerze,
I zawsze trzymać z tobą to przymierze;
Co gdy uczynię, spodziewam się ciebie
Widzieć z radością, i żyć z tobą w niebie.
O Boże dobry! Boże litościwy!
Racz bydź méj duszy nędznéj miłościwy;
Jakoś ją stworzył, pomóż do zbawienia,
Użycz twéj łaski, broń od potępienia.

Następujące Pieśni, śpiewane bywają po Parafialnych Kościołach przy zakończeniu solennego Nabożeństwa w miéjsce Fiant Domine.

Pieśń I^a.

O Opatrzności Boskiéj.

Ciebie on z łowczych obierzy*) wyzuje,
I w zaraźliwem powietrzu ratuje.
W cieniu swych skrzydeł zachowa cię wiecznie,
Pod jego pióry uleżysz bezpiecznie.
Stateczność jego, tarcz i puklerz mocny;
Za którym stojąc na żaden strach nocny,
Na żadną trwogę, ani dbaj na strzały,
Któremi sieje przygoda w dzień biały.
Ztąd wedle ciebie tysiąc głów polęże,
Ztąd drugi tysiąc, ciebie nie dosięże
Miecz nieuchronny, a ty przecie swemi,
Oczyma ujrzysz, pomstę nad grzesznemi.
Iżeś rzekł Panu: tys nadzieja moja,
Iż Bóg najwyższy jest obrona twoja;
Nie dostąpi cię żadna zła przygoda,
Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.
Aniołom swoim każe cię pilnować,
Gdziekolwiek stąpisz, którzy cię piastować
Na ręku będą, abyś idąc drogą,
Na ostry kamień nie ugodził nogą.
Będziesz bezpiecznie po zmijach zjadliwych,
I po padalcach deptał niecierpliwych.
Na lwa srogiego bez obrazy wsiądziesz,
I na ogromnym smoku jeździć będziesz.
Słuchaj co mówi Pan: kto mię miłuje,
A ze mną sobie szczerze postępuje;
Ja go też także w jego każdą trwogę
Nie zapamiętam, i owszem wspomogę.
Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony,
Ja z nim w przygodzie, odemnie obrony
Niech pewien będzie, pewien i zacności,
I lat sędziwych i méj życzliwości.

---

*) Obierz wyraz dawny, znaczy: sieci i narzędzia myśliwskie.

Pieśń II^a.

Pokutującego Grzesznika.

Nie śmiem oczu podnieść z publikanem,
Ale sprawa z bardzo dobrym panem;
Skoro w oczach łzy obaczy, Wszystko mi darować raczy;
Lecz ztąd w sercu większa rana, Żem tak łaskawego Pana,
Śmiał obrazić.

Kto da oczom łez obfite rzeki!
Trzeba bowiem płakać całe wieki;
Żem wiecznego Boga mego, Za moment czegoś marnego,
Ja grzesznik zapamiętały, Pana wiekuistéj chwały,
Śmiał znieważyć.

Nędzny prochu! na coś się odważył?
Stwórcęś swego haniebnie znieważył;
Wieszli co jest grzech przeklęty? Słuchaj co rzekł Paweł święty:
Każde przestępstwo mandatu, Jest zniewagą Majestatu
Najwyższego.

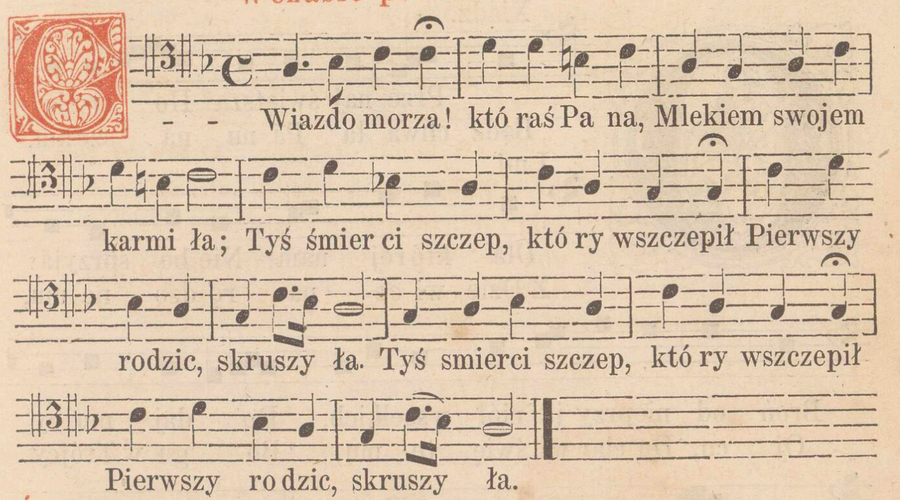
Rym był zepchnion na bezdno piekielne,
I tam gorzał za grzechy śmiertelne,
Całą wieczność gorząc srodze, Już téj krzywdy nie nadgrodzę,
Chyba że mi sam daruje, Na wieki nie powetuję,
Téj zniewagi!

O! nad wieczność i ogień piekielny,
Straszliwszyś mi jest grzechu śmiertelny!
Zadość tobie nie uczynię, W owéj ognistéj dolinie,
Chyba dla krwi Syna swego, Odpuści dług grzechu mego,
Bóg łaskawy!

Jakoż ufam, że mój grzech wyznany,
Przez najświętsze Jezu twoje rany,
Zgładzisz z dobroci twéj wiecznie, Gdy za niego, ach serdecznie!
Płakać będę z wielkim wstydem, Mówiąc pokornie z Dawidem:
Ach zgrzeszyłem!

Pieśń.

W czasie pomoru i chorób.

Śliczna gwiazdo racz nam teraz Uskromić niebo srogie;
Które trapi ciężkim morem Zewsząd ludzie ubogie.
O lekarko chrześcijańska! Racz nas chorób pozbawić;
Co nie zdoła ludzka siła, Racz nam u Syna sprawić.
Odwróć od nas głód, mor ciężki, Zachowaj krwawéj wojny;
Użycz zdrowia i zyznych lat, Racz nam dać wiek spokojny.
Wysłuchaj nas, gdyż tobie Syn Odmówić nic nie może;
Zbaw nas dla prożby Matki twéj, O Jezu wieczny Boże!
A my ciebie z Bogiem Ojcem, Z Duchem świętym społecznie,
Chwalić i twą Matkę sławić, Będziem na wieki wiecznie.

Suplikacyje.

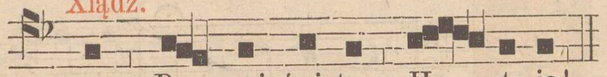
Gdy Suplikacyje są nakazane, odprawują się przy wystawieniu Najśw. Sakramentu w Puszce. W Kościołach Parafijalnych wiéjskich w Niedziele i Święta, w Miastach zaś i wdni powszednie, zaraz po Mszy Świętéj skończonéj.

Pieśń

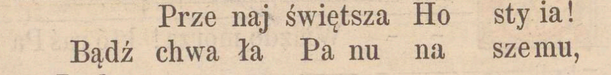
Przy wystawieniu Najśw. Sakramentu.

Xiądz.

Prze naj świętsza Ho sty ia!

Bądź chwa ła Pa nu na szemu,

Lud.

Dla któréj nam Nie bo sprzyja:

Z Dzie wi ce na ro dzo ne mu,

Broń od nieprzy ja ciół wszelkich, Do daj mo cy

Oj cu, Du cho wi świę te mu, Bo gu w Trójcy

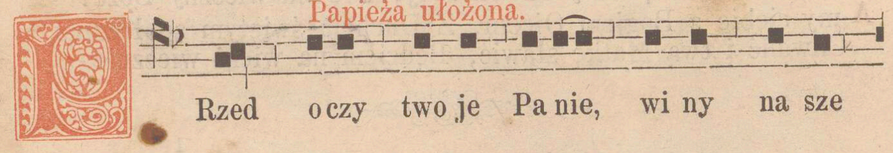

i sił wiel kich.

je dy ne mu. A men.

Pieśń.

W każdem utrapieniu: od Ojca Ś. Urbana VIII. Papieża ułożona.

Rzed oczy two je Pa nie, wi ny na sze

skła da my; * a ka ra nie, któ re za nie od bie-

ra my, przyró wny wa my. Je że li.

Jeżeli uważamy złości, któreśmy popłnili, * mniéj daleko cierpimy, niżeliśmy zasłużyli.

Cięższe to jest, do czego się znamy bydź winnymi, * aniżeli to co ponosimy.

Karę za grzechy dobrze czujemy, * a przecie grzeszyć poprzestać nie chcemy.

W pośród kar twoich, niedołężność nasza wielce truchleje; * wszakże w nieprawości żadna się odmiana nie dzieje.

Umysł utrapieniem srodze ściśniony; * a upór w złem trwa nic nie poruszony.

Życie w uciskach prawie ustaje; * złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.

Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, my się niepoprawujemy; * jeżeli się sprawiedliwie mścisz, wytrwać nie możemy.

Wyznawamy z płaczem w karaniu, czegośmy się dopuszczali * a po nawiedzeniu zapominamy, czegośmy dopiero płakali.

Gdy miecz twój na nas podniesiony trzymasz, siłać obiecujemy; * a skoro go spuścisz, obietnic wykonać nie chcemy.

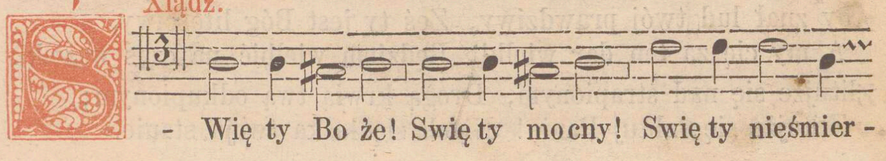
Kiedy nas karzesz, prosimy cię abyś się zmiłował, * a gdy przestaniesz, pobudzamy cię znowu, abyś nam nie folgował.

Oto nas masz korzących się tobie, wszechmogący Boże! * wiemy, iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, sprawiedliwość twoja słusznie nas zagubić może.

Racz nam tedy dać, o co żebrzemy, lubośmy nie zasłużyli, * któryś nas z nieczego stworzył, abyśmy cię prosili.

Prośby.

Xiądz.

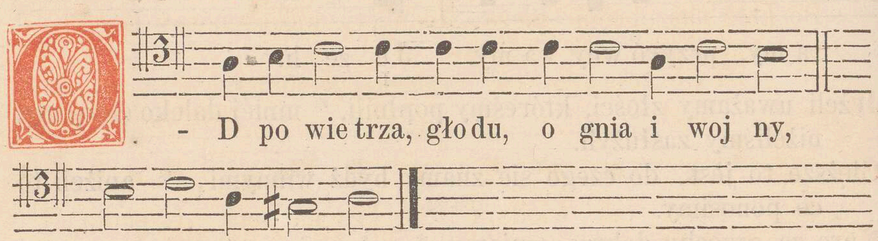

- Wię ty Bo że! Swię ty mo cny! Swię ty nieśmier -

Lud odpowiada.

tel ny! Z mi łuj się nad na mi, 3 razy.

- D po wie trza, gło du, o gnia i woj ny,

W y baw nas Pa nie. 3 razy.

O d nagłéj i niespodzianéj śmierci, Z achowaj nas Panie.
M y grzeszni ciebie Boga prosimy, W ysłuchaj nas Panie.

Pieśń

O urodzaj, descz lub pogodę. Z łacińskiego: D omine Rex.

- - Ró lu nie ba wy so kie go, Bo że A bra -

ha ma cne go Racz wej rzeć na ludzkie ple mię.

A daj { u ro dzaj / zy zny deszcz / po go dę } na zie mię.

A by znał lud twój prawdziwy, Żeś ty jest Bóg litościwy,
A my cię za ten dar wielki, Będziem wielbić na czas wszelki.
Z litujże się nad strapionym, Drogą krwią twą odkupionym;
Zlitujże się, zlituj Panie! Niech się łaska twoja stanie.

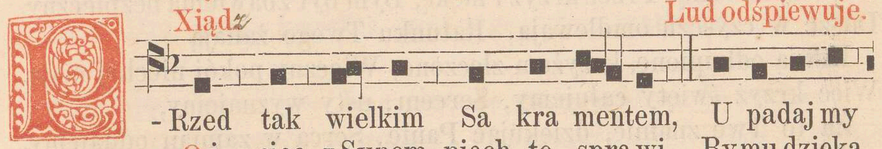
Pieśń

O pokój. Złacińskiego: D a pacem.
Melodyja jak wyżéj.

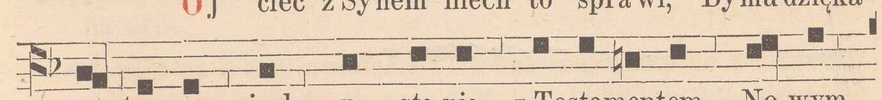
D aj nam miły pokój Panie, Oddal wojenne karanie;
Bo któż nas obronić może, Jedno ty wszechmocny Boże.

Przy schowaniu Najśw. Sakramentu.

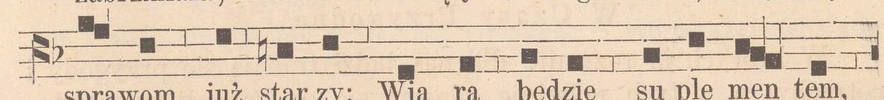
Xiądz Lud odśpiewuje.

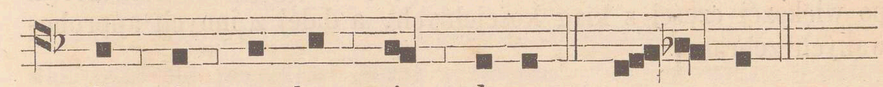
- Rzed tak wielkim Sa kra mentem, U padajmy
O j ciec z Synem niech to spra wi, By mu dzięka

na twarzy; niech u stą pią z Testamentem No wym
zabrzmiała; niech Duch Święty bło go sła wi, By się

sprawom już star zy; Wia ra będzie su ple men tem,
je go moc sta ła; Niech nas na sza wia ra sta wi,

Co się zmysłom nie zda rzy. A men.
Gdzie jest wie czna cześć chwała.

Przy schowaniu Najśw. Sakramentu, na samym końcu Suplikacyi Fiant Domine. albo inna pieśń polska, jak wyżéj.

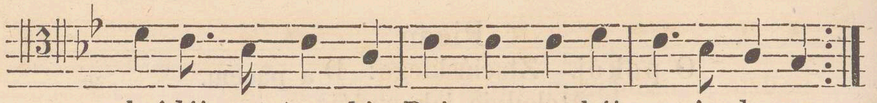
Pieśń

o Ukrzyżowanym Panu Jezusie, która co Piątek w każdym kościele Parafijalnym po Mszy Stéj. śpiewaną bywa.

- - - A wi taj u krzy żo wa ny Je zu

Chry ste przez Twe ra ny. Pro si my Cie bie,

w każdéj po trze bie, Daj nam po kój po żą da ny.

Odkupiłeś przez krzyż święty, Swiat miłością, ku nam żdjęty:
Odpuść nam winę w śmierci godzinę, W miłosierdziu niepojęty.
A w dzień życia ostateczny, Wzbudź w mém sercu żal serdeczny.
Podaj mi rękę. Przez krzyż i mękę, Bym był zbawienia bezpieczny.
Dusze w czyszczu omdlewają, Ratunku Twego żądają
Krwią odkupione, krzyżem zleczone, Wieczny pokój niechaj mają.
Więc krzyż święty całujemy, Sercem, usty wyznajemy,
Za to Twe znamie, dziękując Panie, Serca w zamian oddajemy.

Suplikacyje

W Czasy Przygodne.

W krórych iż rozmaite dla nas ludzi trafiają się przygody i potrzeby; a w tych pobożnie udawać się do Pana Boga powinniśmy: przeto w téj mierze służyć będą następujące Nabożeństwa po większéj cześci z kiąg kościelnych, a daléj z innych approbowanych zebrane.

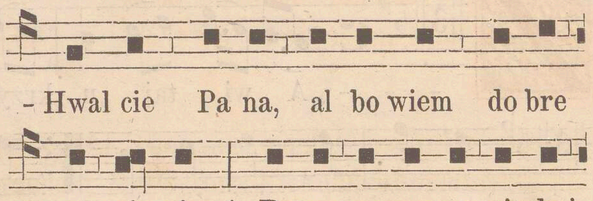
Suplikacyje

W czasie Suszy.

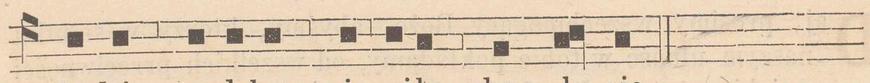
Litanie śpiewać o Wszystkich ŚŚ. w których się przydać powinno: Abyś zyzny deszcz wiernym twoim spuścić raczył, Wysłuchaj nas Panie. Potem Ojcze nasz etc.

Psalm 146.

- Hwal cie Pa na, al bo wiem do bre są pie nia: * Bo gu na sze mu niechaj

będzie ozdobne i miłe chwa le nie.

Budując Pan Jeruzalem: * rozproszenia Izraelskie będzie zgromadzał.

Który uzdrawia skruszone na sercu: * i zwięzuje skruszenia ich.

Który liczy wielkość gwiazd: * a tym wszystkim imiona daje.

Wielki Pan nasz, i wielka moc jego: * a mądrości jego liczby nie masz.

Przyjmując ciche Pan: * a tłumiąc grzeszniki aż do ziemi.

Zaśpiewajcież Panu w wyznaniu: * przygrywajcie Bogu naszemu na arfie.

Który okrywa Niebo chmurami: * a spuszcza deszcz na ziemię.

Który wywodzi na górach trawę: * i ziele ku służbie ludzkiéj.

Który daje bydlętom żywność ich: * i kruczętom wzywającym Go.

Nie będzie się kochał w dużości końskiéj: * ani w goleniach męskich ma upodobanie.

Upodobanie Pańskie jest w bojących się Go: * i dufających miłosierdziu Jego.

Chwała Ojcu, i Synowi: * i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku: teraz i zawsze: * i na wieki wieków. Amen.

℣. Okryj Panie Niebo chmurami,
℟. A spuść deszcz na ziemię.
℣. Aby wydała na górach trawę,
℟. I ziele ku służbie ludzkiéj.
℣. Skrop góry rosą Niebieską,
℟. A owocem dzieł twoich napełni się ziemia.
℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, w którym żyjemy, ruszamy się i jesteśmy, deszczu żyznego racz nam udzielić: abyśmy twoją pomocą dostatecznie wsparci z lepszą ufnością Niebieskiéj chwały mogli żądać.

Daj, prosimy wszechmogący Boże, abyśmy, ktorzy w smutku naszym ufność w tobie pokładamy, od wszelkich przeciwności przez ciebie zawsze obronieni byli.

Daj nam, prosimy Panie deszcz pożyteczny, a wyschłą i spragnioną ziemię Niebieskiemi potoki przyzwoicie napełnij. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. ℟. Amen.

℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. A wołanie nasze niech do Ciebie przyidzie.
℣. Błogosławmy Panu, ℟. Bogu chwała.
℣. Niech nas wysłucha wszechmogący i miłosierny Pan, ℟. Amen.
℣. A Dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boskie niech odpoczywają w pokoju wiecznym. ℟. Amen.

Suplikacyje

w Czasie wielkich Deszczów.

Litanie śpiewać o Wszystkich ŚŚ. w których przydać się powinno: Abyś wiernym twoim pogody użyczyć raczył, Wysłuchaj nas Panie. Potem Ojcze nasz etc.

Psalm 66.

Abyśmy poznali na ziemi drogę twoję: * we wszystkim narodzie zbawienie twoje.

Niech cię chwalą Boże ludzie: * niech cię chwalą ludzie wszyscy.
Niech się weselą i radują narody: * iż sądzisz ludzie sprawiedliwie, i narody na ziemi rządzisz.
Niech cię chwalą Boże ludzie, niech cię chwalą ludzie wszyscy: * ziemia wydała owoc swój.
Niech nas błogosławi Bóg, Bóg nasz, niech nas błogosławi Bóg: * a niechaj się go boją wszystkie granice ziemi.
Chwała Ojcu i Synowi: * i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku teraz i zawsze: * i na wieki wieków. Amen.

℣. Spuściłeś Panie Ducha twego na ziemię,
℟. A oddalone są deszcze Niebieskie.
℣. Gdy obtoczę chmurami Niebo,
℟. Pokaże się tęcza, i wspomnę na przymierze moje.
℣. Oświeć Panie twarz twoję nad sługami twemi,
℟. I błogosław ufającym tobie.
℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. Awołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, Ktorego winą obrażamy, pokutą błagamy, racz przyjąć ludu pokorne prożby, a karanie, na które przez grzechy nasze zasługujemy, oddalić.

Racz wysłuchać Panie ciebie proszących, a pogodą nas łaskawie obdarzyć, abyśmy: którzy sprawiedliwie za grzechy nasze karę ponosimy, z miłosierdzia twego zlitowanie otrzymali.

Prosimy wszechmogący Boże łaskawości twojéj, abyś szkodliwy deszcz oddalił, a jasności oblicza twego pozwolić nam raczył. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą Ojcem, i z Duchem Świętym żyje i króluje, na wieki wieków. ℟. Amen.

Suplikacyje

w czasie Nawałnic i Grzmotu.

Litanie odśpiewać o Wszystkich ŚŚ. w których przydać się powinno: Od piorunów, i gwałtownéj niepogody, Zachowaj nas Panie. Potem Ojcze nasz etc.

Psalm 147.

Bo zmocnił zamki bram twoich: * pobłogosławił synom twoim w tobie.
Który położył granice twe pokój: * a obfitością zboża nasyca cię.
Który daje wyrok swój ziemi: * prędko przenika mowa Jego.
Który daje śnieg jako wełnę: * mgłę jak popiół rozsypuje.
Spuszcza kryształ swój jak sztuki: * przed obecnością zimna jego któż wytrwa?
Wypuści słowo swoje, i roztopi je: * wionie wiatr jego, i pocieką wody.
Który objawia słowo swoje Jakubowi: * sprawiedliwości i sądy swe Izraelowi.
Nie uczynił tego żadnemu narodowi: * i Sądów swoich nie oznajmił im.
Chwała Ojcu, i Synowi: * i Duchowi Swiętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze: * i na wieki wieków. Amen.

℣. Wspomożenie nasze w Imieniu Pańskiem,
℟. Który stworzył Niebo i ziemię.
℣. Pokaż nam Panie miłosierdzie swoje,
℟. A zbawienie twoje daj nam.
℣. Wspomoż nas Panie Zbawicielu nasz,
℟. A dla chwały Imienia twego Panie wybaw nas.

℣. Niech nic nieprzyjaciel nie wskóra w nas,
℟. A syn nieprawości niech nam nie szkodzi.
℣. Niech się stanie miłosierdzie twoje nad nami,
℟. Jakośmy ufali w tobie.
℣. Zbaw lud twój Panie,
℟. A błogosław dziedzictwu twemu.
℣. Nie odejmiesz dóbr tym, którzy chodzą w niewinności,
℟. Panie! Boże mocy, błogosławiony człowiek, który dufa w tobie.
℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, Ktorego grzechem obrażając, pokutą błagamy, prożby ludu twojego łaskawie przyjmij, a odwróć gniewu twego karanie, na któreśmy zasłużyli.

Oddal Panie od domu twego, prosimy, duszne niecnoty, a powietrznych nawałności niech złość odstąpi.

Wszechmogący wieczny Boże przepuść bojącym się, i bądź miłościw upokarzającym się, aby po szkodliwych wichrach, błyskawicach i grzmotach, w miłosierdzie zamieniły się pogróżki nawałności.

Panie Jezu, za którego wiatrom i morzu rozkazaniem, wielkie stało się uciszenie, wysłuchaj prożby ludu twego i daj: aby przed znakiem krzyża S. † wszelka ucichła srogość nawałności.

Wszechmogący i miłosierny Boże, który nas i chłodząc uzdrawiasz, i przepuszczając zachowujesz: daj nam wiernym twoim, abyśmy się spokojnością pożądanéj pociechy cieszyli, i daru twojéj łaskawości zawsze zażywali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa syna twego, który z Tobą Bogiem Ojcem i z Duchem świętem żyje i króluje, na wieki wieków. ℟. Amen.

Tu Xiądz lud kropi święconą wodą.

Suplikacyje
w czasie głodu.

Spiewać się powinny Litanie o Wszystkich ŚŚ., w których się powtarza: Od piorunów i gwałtownéj niepogody, Wybaw nas Panie. Potem Ojcze nasz etc.

Psalm 22.

Nad wodą ochładzającą wychował mię: * Duszę moję nawrócił.
Wywiodł mię na drogi sprawiedliwości: * dla Imienia swego.
Albowiem bym też chodził w pośród dnia śmierci: * nie będę się złego bał: bo Ty zemną jesteś.
Rózga twója, i laska twoja: * te mię ucieszyły.
Nagotowałeś przedemną stół: * na złość tym, którzy mię trapią.
Namazałeś olejem głowę moję: * a kielich mój upajający jako przeczysty jest.
A miłosierdzie twoje pójdzie za mną: * przez wszystek czas żywota mego.
Abym mieszkał w domu Pańskim: * w przedłużeniu dni życia mego.
Chwała Ojcu i Synowi: * i Duchowi świętemu.
Jak była na początku teraz i zawsze: * i na wieki wieków. Amen.

℣. Panie nie według grzechów naszych czyń nam.
℟. Ani według nieprawości oddawaj nam.
℣. Oczy wszystkich w tobie ufają Panie,
℟. A ty im dajesz pokarm w czasie potrzebnym.
℣. Pamiętaj na zgromadzenie twoje,
℟. Któreś osiągnął od początku.

℣. Pan pokaże łaskawość,
℟. A ziemia nasza wyda owoc swój.
℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Niewymowne nam Panie miłosierdzie twoje łaskawie pokaż, abyś nas od grzechów wszelkich zachował i od karania, na które przez nie zasługujemy, uwolnił.

Daj nam, prosimy Panie pokornéj prożby skutek, a głód miłościwie oddal, aby ludzkie serca poznały: iż z zagniewania twego te karania pochodzą, i z ulitowania ustają.

Lud tobie poddany za grzechy swoje głód ponoszący do siebie Panie łaskawie przyjmij, wszak szukającym królestwa twego wszystko przydać przyobiecałeś. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem, i z Duchem świętym na wieki wieków. ℟. Amen.

Suplikacyje
w czasie zaraźliwego Powietrza.

Spiewać się powinny Litanie o Wszystkich ŚŚ., w których dwakroć powinno się powtarzać: Od powietrza, głodu, ognia i wojny, Wybaw nas Panie. i niżéj: Abyś karanie powietrza od nas oddalić raczył, Wysłuchaj nas Panie. Potem Ojcze nasz etc.

Psalm 6.

Zmiłuj się nademną Panie, bomci ułomny: * uzdrów mię Panie, bo są zatrwożone kości moje.

I dusza moja bardzo się zatrwożyła: * ale ty Panie dokąd odkładasz uzdrowienie jéj.

Nawróć się Panie, a wyrwij ją: * zbaw mię przez miłosierdzie swoje.

Boć nie jest, ktoby na cię pamiętał w śmierci: * a w piekle kto cię wyznawać będzie?

Pracowałem w płaczu moim, będę omywał na każdą noc łóżko moje: * łzami będę pokrapiał pościel moję.

Zasmuciło się dla zapalczywości twojéj oko moje: * zestarzałem się między wszystkiemi przeciwnikami memi.

Pójdźcie odemnie wszyscy, którzy nieprawość płodzicie: * bo Pan wysłuchał głos płaczu mojego.

Wysłuchał Pan prożby moje: * Pan modlitwę moję przyjął.

Niech się zawstydzą, a niech sobą trwożą wszyscy nieprzyjaciele moi: * niech się nawrócą, a zawstydzą bardzo prędko.

Chwała Ojcu i Synowi: * i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku teraz i zawsze: * i na wieki wieków, Amen.

℣. Panie nie według grzechów naszych czyń nam,
℟. Ani według nieprawości naszych oddawaj nam.
℣. Wspomóż nas Boże Zbawicielu nasz.
℟. A dla chwały imienia twego Panie wybaw nas.
℣. Panie nie pomnij na nieprawości nasze dawne,
℟. Niech nas uprzedzi miłosierdzie twoje, bo zbyt ubogiemi staliśmy się.
℣. Módlcie się za nami Święci Rochu Sebastyanie i S. Rozalio,
℟. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.
℣. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,
℟. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Wysłuchaj nas Boże Zbawicielu nasz, i za przyczyną Błogosławionéj, i najchwalebniéjszéj Boga rodzicielki Maryi zawsze Panny, i Błogosławionych Rocha, Sebastyana i Rozalii sług twoich, i wszystkich ŚŚ. lud twój od postrachu gniewu twego uwolnij, i miłosierdzia twego szczodrobliwością ubezpiecz.

Niech cię przebłagają Panie prożby nasze, a duszne i cielesne zlecz choroby: abyśmy otrzymawszy odpuszczenie, w twojem zawsze błogosławieństwie cieszyli się.

Daj nam, prosimy cię Panie pobożnéj prośby skutek, a powietrze i śmierć nagłą łaskawie oddal, aby ludzkie serca poznały, iż z zagniewania twego takie kary pochodzą, i za przebłaganiem twoim ustępują. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Bogiem Ojcem, i z Duchem świętym żyje i króluje, na wieki wiekow, ℟. Amen.

Suplikacyje
w czasie Wojny.

Śpiewać: Litanie o Wszystkich ŚŚ., w których powtarzać: Abyś Panom Chrześciańskim pokój i zgodę dać raczył, Wysłuchaj nas Panie. Potem: Ojcze nasz etc.

Psalm 45.

Przetoż nie będziem się bać, gdy sobą żiemia trwożyć będzie: * a góry przeniesione będą na dno morskie.

Zaszumiały i wzruszyły się wody ich, * zburzyły się góry w mocy jego.

Bystrość rzeki wesela Miasto Boże: * poświęcił przybytek swój najwyższy.

Bóg w pośród jego nie będzie wzruszon: * ratuje go Bóg rano w świtaniu.

Zatrwożyły się narody, i nachyliły się królestwa: * wypuścił głos swój, i ruszyła się ziemia.

Pan mocy wszystkich z nami: * Przyjmiciel nasz Bóg Jakubów.

Pójdźcie, a oglądajcie dzieła Pańskie, co za cuda uczynił na ziemi: * uspokajając wojny po wszystkiéj ziemi.

Skruszy łuk, połamie oręże: * a tarcze w ogniu popali.
Miéjcie pokój, a patrzcie, żem jest Bogiem, będę podwyższon między pogany: * będę podwyższon i na ziemi.
Pan wszechmocności z nami: * przyjmiciel nasz Bóg Jakubów.
Chwała Ojcu, i Synowi: * i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków, Amen.

℣. Powstań Panie, a wspomóż nas,
℟. I wybaw nas dla Imienia twego.
℣. Zbaw nas lud twój Panie,
℟. Boże mój ufających w tobie.
℣. Niech się stanie pokój w mocy twojéj,
℟. A obfitość w wieżach twoich.
℣. Stań się nam Panie wieżą mocną,
℟. Od oblicza nieprzyjacielskiego.
℣. Zetrzyj łuk, i połam oręże,
℟. A tarcze w ogniu popal.
℣. Ześlij nam pomoc z świątnicy,
℟. A z Syonu obroń nas.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje, niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Daj, prosimy, kościołowi twemu miłosierny Boże, aby w Duchu S. zgromadzony nieprzyjacielskim najazdem nie był mięszany.

Boże, który się winą obrażasz, a pokutą przebłaganym bywasz, na prożby ludu twego żebrzącego wejźrzyj, a karanie gniewu twego, na które przez grzechy nasze zasługujemy, odwróć

Wszechmogący wieczny Boże, w którego ręku są wszystkich królestw prawa, nakłoń się na pomoc Chrześcian: aby narody niewierne i błądzące, które w swojéj srogości ufność pokładają, ręki twojéj moc skruszyła. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. ℟. Amen.

℣. Niech nas wysłúcha Wszechmogący Pan, ℟. Amen.

Suplikacyje

w Jakiémkolwiek Utrapieniu.

Spiewać: Litanie o Wszystkich ŚŚ. Potem: Ojcze nasz etc. Pieśń Urbana VIII. Papieża: Przed oczy twoje Panie, jak wyżéj, po téj odśpiewanéj, co następuje.

℣. Bóg ucieczka nasza i moc,
℟. Wspomożyciel w utrapieniach.
℣. Zbaw sługi twe Panie,
℟. Boże mój ufające w tobie.
℣. Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny,
℟. Zmiłuj się nad nami.
℣. Wspomóż nas Boże Zbawicielu nasz,
℟. A dla chwały imienia twego Panie wybaw nas.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Nie pogardzaj wszechmogący Boże ludu twego w smutku wołaniem, ale dla chwały imienia twego strapionym miłościwie przybądź na pomoc.

Niewymowne miłosierdzie twoje Panie łaskawie nam pokaż, abyś nas w raz i od wszystkich grzechów uwolnił, i od kar, które za nie zasługujemy, wyrwał.

Daj nam Panie, prosimy Cię, sługom twoim wieczną duszy i ciała weselić się pociechą, i za przyczyną chwalebnéj i Błogosławionéj zawsze Maryi Panny od terazniéjszego wolnymi bydź smutku, i wiecznéj używać radości.

Spojrzyj Panie, prosimy Cię, łaskawie na utrapienia nasze, i gniew twój, na który sprawiedliwie zasłużyliśmy, oddal.

Boże mocy, i ucieczko nasza wysłuchaj nabożne kościoła twojego modlitwy, który jesteś wszelkiéj łaskawości początkiem, i uczyń, aby to, o co cię wiernie prosimy, w skutku otrzymaliśmy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa syna twego, który z Tobą i z Duchem świętym żyje i króluje, na wieki wieków, ℟. Amen.

Na dziękczynienie Panu Bogu,

Pieśń.

Złacińskiego: Te Deum laudamus.

Chor. I. Ie bie Bo że chwa li my,
Chor. II. Cie bie Pa nem nad Pa ny,
Chor. I. Cie bie Oj cze przed wieczny,
Chor. II. To bie cześć, po kłon, dzię ki,

cie bie u wiel bia my.
z ser ca wyzna wa my.
wiel bi ziemia ca ła.
to bie wieczna chwa ła.

Chor. I. Cie bie wszystkie A nio ły Panem swym być znają.
Chor. II. To bie nie bo z wszystkiemi Mocar stwy cześć dają.
Chor. I. Che ru biny, Se ra fi ny, chwałę czy nią to bie,
Chor. II. Bez u stan ne mi gło sy

wykrzyku jąc To bie.

Święty Bóg! Święty! Święty! w niebie królujący,
Pan zastępów wojskami Duchów władający.
W spaniałości twéj chwały, pełne całe nieba,
Wszystek świat nie ogarnie jéj tak jako trzeba.

Wielbi cię Apostolski Chór twych służebników,
Wielbi mnóstwo Proroków, wojska Męczenników:
Wyznawcy, Panny, Wdowy, wszyscy Święci społem,
Chwałę twą wyśpiewują swym głosem wesołym.

Tobie kościół powszechny nieśmiertelny Panie,
Wcałym okręgu świata głosi twe wyznanie:
Ześ Ojcem Majestatu swego niezmiernego,
Wielbiąc i Syna twego jednorodzonego;

Oddając cześć i chwałę Pocieszycielowi,
Co mowił przez Proroki, świętemu Duchowi.
Jezu Chryste tyś królem chwały niepojętéj,
Tyś się Ojcu urodził w przedwieczności swiętéj.

Tyś jest wieczny Syn Ojca, jedyny, prawdziwy,
Ciebie niechaj uwielbia, kto tylko jest żywy;
Bo gdyś nas chciał odkupić krwią swoją nie złotem,
Nie wzgardziłeś o Stwórco! Panieńskim żywotem.

Tyś sam starł żądło śmierci, tyś nam nieba bramy
Otwarł, i wskazał drogę którą tam iść mamy.
Ty w chwale Boga Ojca siedzisz po prawicy,
Od Ciebie my będziemy sądzeni grzesznicy.

NB. Ta zwrotka klęcząc śpiewa się.

Przeto wcześnie prosimy ratuj nas twe sługi,
Któreś krwią swą odkupił; daruj nasze długi.
Spraw byśmy w liczbie świętych byli zapisani,
Na wieczną śmierć od ciebie nie byli skazani.

Racz zbawić lud twój Panie, racz nam błogosławić,
Racz nas twoje dziedzictwo w chwale wiecznéj stawić.
Ty sam zarządzaj nami, podług woli twojéj,
Spraw byśmy ci służyli tak jako przystoi.

Niech Cię Boże każdego dnia błogosławimy,
Niech zawsze i na wieki Imię twe chwalimy.
Racz nas Panie od grzechu zachować dnia tego,
I nie odwracaj od nas miłosierdzia swego.

Zmiłuj się nad nami, zmiłuj dobry Panie,
Pokaż nam twoją łaskę, twoje zlitowanie:
Wszak tylko w tobie samym ufność pokładamy,
Niech tedy miłosierdzia twojego doznamy.
W tobie mamy nadzieję, tak się spodziewamy:
Że nas wiecznie nie shańbisz, bo w tobie ufamy.

Antyfona.

Błogosławiona niech będzie Trójca Ś. Ojciec, Syn i Duch Święty, a Bóg nasz we trzech Osobach jeden, bo uczynił z nami miłosierdzie swoje.

℣. Błogosławiony jesteś Panie Boże Ojców naszych.
℟. Chwały godzien i chwalebny na wieki.

℣. Błogosławmy Ojca, i Syna z Duchem Swiętym,
℟. Chwalmy, i wywyższajmy Go na wieki.

℣. Błogosławiony jesteś Panie na firmamencie Nieba,
℟. I chwalebny, i sławny, i wywyższony na wieki.

℣. Błogosław Duszo moja Pana,
℟. I nie zapominaj wszelkich dobrodziéjstw jego.

℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, którego miłosierdzie jest bez końca, i którego dobroci nieprzebrane są skarby, najłaskawszemu Majestatowi twojemu za odebrane dobrodziéjstwa czynimy dzięki, twojéj dobrotliwości upraszając: ażebyś dawszy nam to, o cośmy cię prosili, nie opuszczał nas daléj, i do przyszłéj nagrody przysposabiać nas raczył.

Boże, który na nikogo ufającego w tobie utrapienia zbytniego nie dopuszczasz, lecz łaskawych na próżby nasze skłaniasz uszu: za dobrotliwe w prożbach i pragnieniach naszych nas wysłuchanie, dzięki ci oddajemy, jeszcze cię jak najpokorniéj upraszając: ażebyś nas od wszelkich ochraniał przeciwności. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Bogiem Ojcem i z Duchem Ś. żyje i króluje na wieki wieków. ℟. Amen.

Pars II.

FUNEBRALE.

Officium Defunctorum.

Dicitur in Choro, vel in Domo defuncti, in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine.

In die vero depositionis, et tertio, septimo, et anniversario duplicantur Antiph.

Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab Antiphona.

*) Ejusmodi intonatio Solemnis appellatur, et in usu est, dum antiphonæ præviæ, integræ decantantur, etiamsi id fiat in officio defunctorum, nam in semiduplicibus et feriis, ubi antiphonæ tantum incipiuntur, Psalmi incipiendi sunt ex suis dominantibus, excepto cantico: Magnificat. et Benedictus. qui

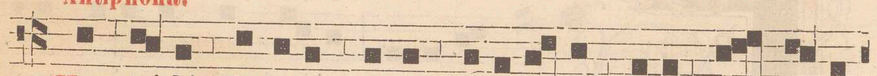
Circumdederunt me dolores mortis * et pericula inferni invenerunt me.
Tribulationem et dolorem inveni * et nomen Domini invocavi.
O Domine libera animam meam, * misericors Dominus et justus, et DEUS noster miseretur.
Custodiens parvulos Dominus, * humiliatus sum, et liberavit me.
Convertere anima mea in requiem tuam, * quia Dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte, * oculos meos a lachrimis, pedes meos a lapsu.
Placebo Domino * in regione vivorum.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

In fine psalmorum, tam in Vesperis, quam in Matutinis semper dicitur: Requiem æternam: in plurali, etiamsi Officium fiat pro uno tantum defuncto.

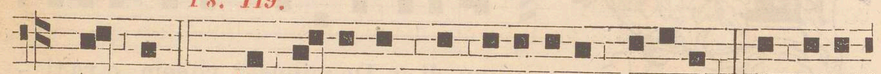
Antiphona.

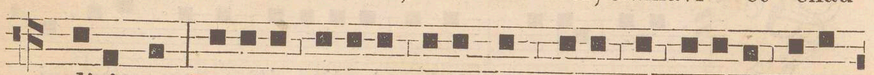

Antiphona.

Ps. 119.

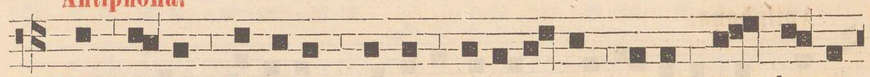
natur tibi * ad linguam dolosam.

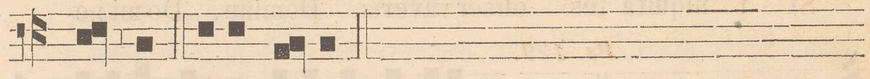
---

semper solemniter incipiuntur. Postquam cantores Psalmum solemniter intonaverint, chorus sequentem stropham ex dominante jam prosequitur, excepto iterum Cantico: Magnificat. et Benedictus., quorum singulæ strophæ solemniter incipiuntur.

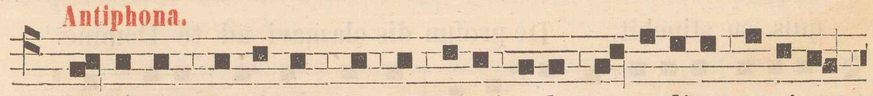
Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.
Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum habitantibus Cedar * multum incola fuit anima mea.
Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

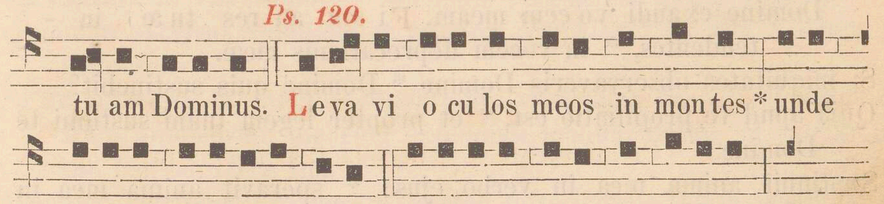

Antiphona.

Ps. 120.

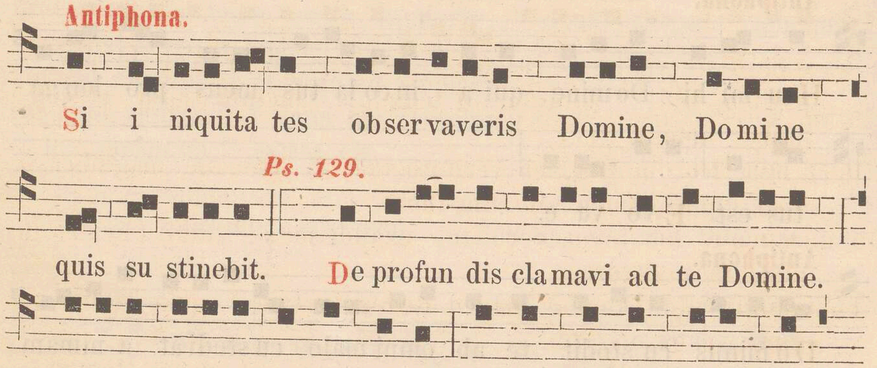
veni et auxi li um mi hi. Auxi lium meum a Domino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotionem pedem tuum, * neque dormitet, qui custodit te.
Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.
Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem,
Dominus custodit te ab omni malo, * custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Requiem æternam, * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus. E v o v a e.

Antiphona.

Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit. *Ps. 129.* De profundis clamavi ad te Domine. Domine exaudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus, * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam, * dona eis Domine.

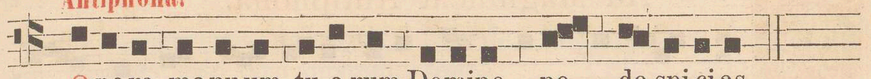
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

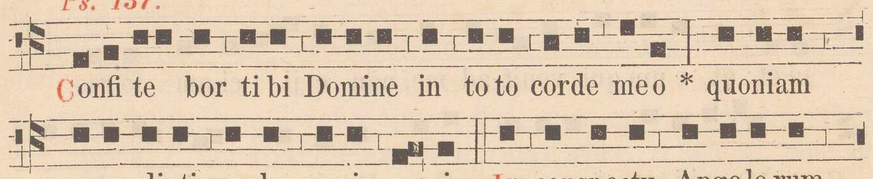

Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit. E v o v a e.

Antiphona.

Opera manuum tuarum Domine ne despicias. *Ps. 137.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo * quoniam exaudisti verba oris mei. In conspectu Angelorum psallam tibi, * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua, * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te, exaudi me, * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes Reges terræ, * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus et humilia respicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me, * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me, * Domine misericordia tua in sæculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Requiem æternam, * dona eis Domine.

Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona.

Opera manuum tuarum Domine ne despicias. E u o u a e.

℣. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi.

℟. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Ad Magnificat Antiphona.

litatem ancillæ suæ * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est * et Sanctum nomen ejus.
Et misericordia ejus a progenie in progenies * timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo * dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede * et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis * et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum * recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad Patres nostros * Abraham et semini ejus in sæcula.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona.

Preces infra scriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes. Pater noster secreto.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.

Psalmus 145.

Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fuero.
Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.
Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, * qui fecit cœlum et terram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatem in sæculum; facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.
Dominus solvit compeditos: * Dominus illuminat cœcos.
Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.
Dominus custodit advenas, pupillum, et viduam suscipiet, * et vias peccatorum disperdet.
Regnabit Dominus in sæcula Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus, De profundis, ut supra, qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.

In fine Psalmi. Requiem æternam. Dona eis Domine.

Et lux perpetua luceat eis, etiamsi pro uno tantum fiat Officium.

Deinde ℣. A Porta inferi.
℟. Erue Domine animas eorum (sive: animam ejus, si pro uno tantum dicatur).
℣. Requiescant (Requiescat) in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerit fœmina, dicatur: animam famulæ tuæ N. ut defuncta. Idem in sequentibus orationibus observandum.

In die tertio, septimo et trigesimo, depositionis defuncti.

Oratio.

Quæsumus Domine, ut animæ famuli tui N. cujus depositionis diem . . . . commemoramus, sanctorum, atque electorum tuorum largiri digneris consortium: et rorem misericordiæ tuæ perennem infundas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus indulgentiarum Domine, da animæ famuli tui cujus depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerint plures, dicatur: da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum e. t. c.

In die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

Oratio.

Fidelium Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Requiem æternam dona eis Domine.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

semper in Plurali.

Aliæ Orationes diversæ pro Defunctis.

Pro summo Pontifice defuncti.

Oratio.

Deus, qui inter summos Sacerdotes, famulum tuum N. ineffabili tua dispositione connumerari voluisti: præsta quæsumus, ut qui Unigeniti tui vices in terris gerebat, Sanctorum tuorum Pontificium consortio perpetuo aggregetur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Defuncto Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulum tuum N. Pontificali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Episcopo Cardinali dicatur: famulum tuum N. Episcopum Cardinalem. Pro Presbytero Cardinali: Presbyterum Cardinalem, Sacerdotali etc. Pro Diacono Cardinali, dicitur Oratio: Inclina Domine quæ habetur infra.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulum tuum N. Sacerdotali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Patre et Matre.

Oratio

Deus, qui nos Patrem et Matrem honorare præcepisti, miserere clementer animabus patris et matris meæ, eorumque peccata dimitte, meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fit pro pluribus, dicatur: animabus parentum nostrorum. Si pro Patre tantum: dicatur: animæ patris etc.

Pro uno Defuncto.

Inclina Domine, aurem tuam, ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: ut animam famuli tui, quam de hoc sæculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Domine, pro tua pietate miserere famulæ tuæ: et a contagiis mortalitatis exutam, in æternæ salvationis partem restitue. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus.

Oratio.

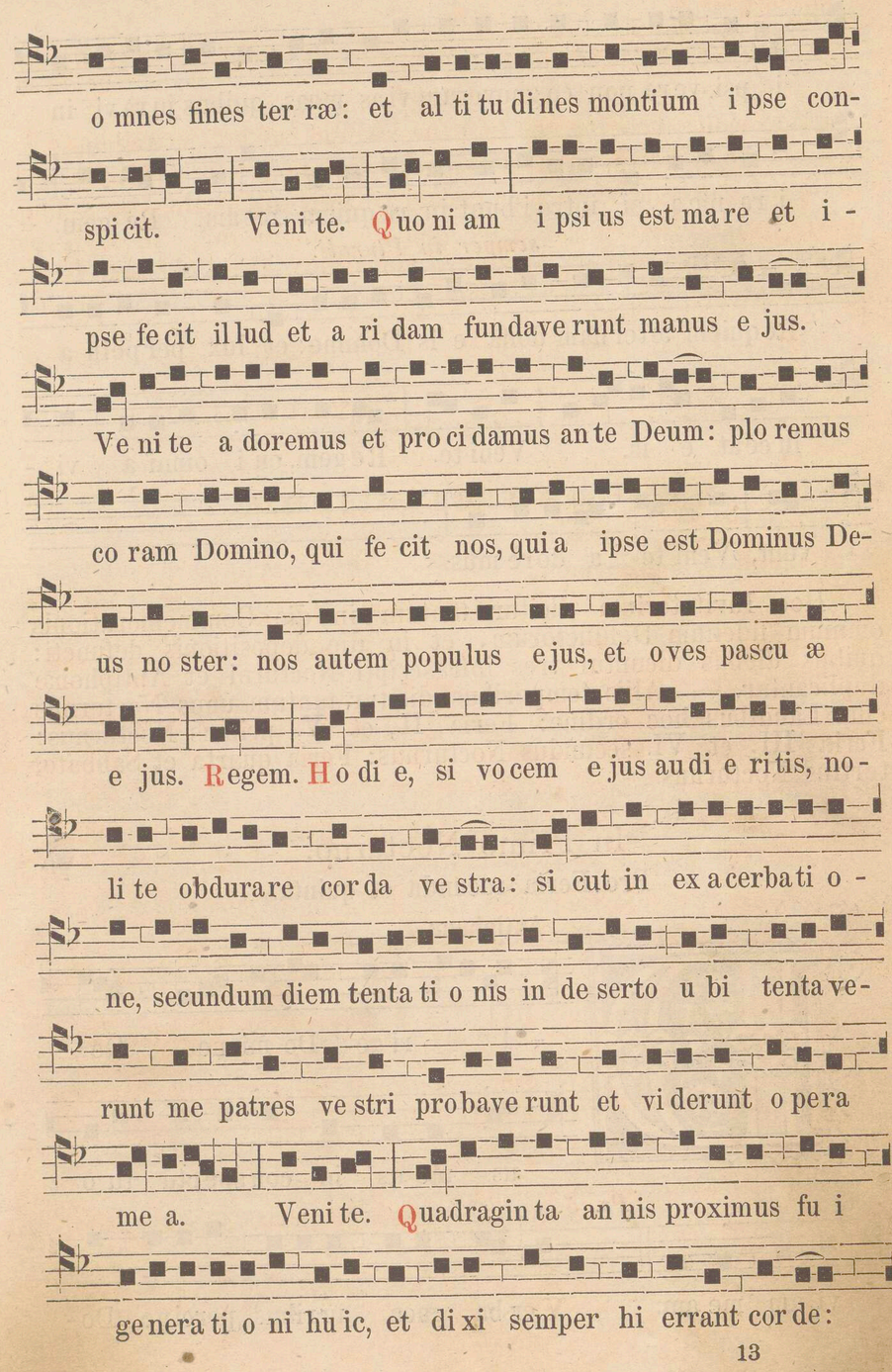
Deus, veniæ largitor, et humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

NB. Ubi in Oratione litera: N. non est apposita, etiam nomen defuncti non est dicendùm.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, et in die depositionis defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni et Antiphonæ duplicantur. — Aliis temporibus dicitur tantum unus Nocturnus cum Laudibus hoc ordine: Feria II, et V. primus Nocturnus: Feria III, et VI. secundus Nocturnus: Feria quarta et Sabbato, tertius Nocturnus.

In Primo Nocturno.

Pro Feria secunda et quinta.

Quoniam ad te orabo. * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus; * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua; * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas; * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine; ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in genitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculos meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem flectus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valde velociter.

Requiem æternam, * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

*) In cantu Psalmorum in mediatione, monosyllabæ eg. me, te, tu, fac, da nos, etc. item nomina propria indeclinabilia, vg. Israel, etc. una nota supra dominantem attoluntur.

Antiphona.

est qui redimat neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.

Judica me Domine sccundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

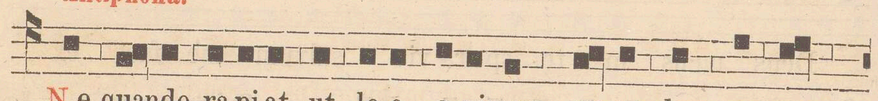
Justum adjutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et patiens: * numquid iracitur per singulos dies?

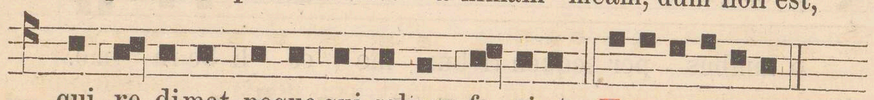
Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturiit injustitiam: * concepit dolorem et peperit iniquitatem.
Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.
Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius, iniquitas ejus descendet.
Confitebor Domino secundum justitiam ejus * et psallam nomini Domini altissimi.
Requiem æternam * dona eis Domine. Et lux perpetua:

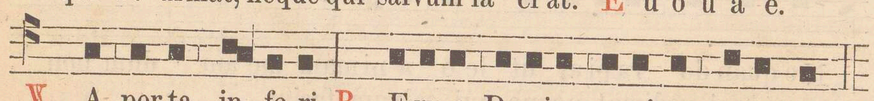
Antiphona.

Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est,

qui redimat, neque qui salvum faciat. Euouae.

℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine animas eorum.

Et dicitur semper in Plurali: etiamsi Officium pro uno tantum recitetur. *)

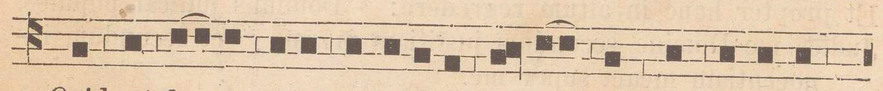
Pater noster: totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.

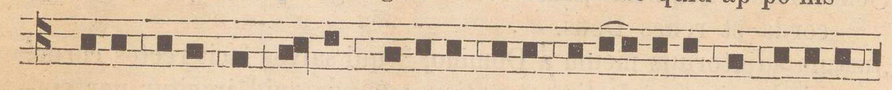
Lectio I. Job 7.

Parce mihi Domini, nihil enim sunt dies mei.

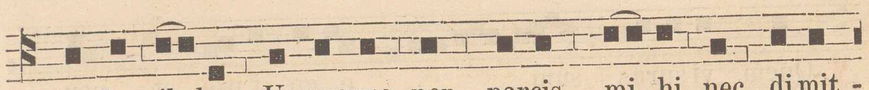

Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis

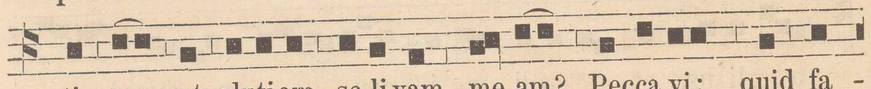

erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, et subito

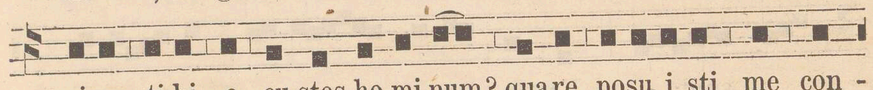
*) Cf. Herdt. Sacr. Liturg. Praxis. tom. III.

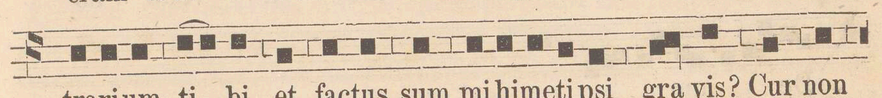
probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimit-

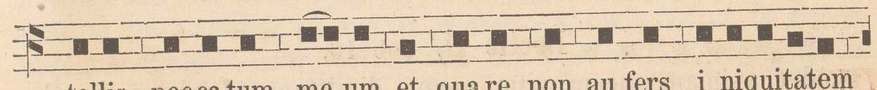
tis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi: quid fa-

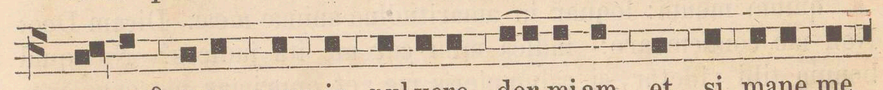
ciam tibi o custos hominum? quare posuisti me con-

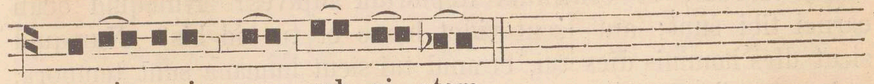
trarium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non

tollis peccatum meum, et quare non aufers iniquitatem

meam? ecce nunc in pulvere dormiam, et si mane me

quæsieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine: Tu autem, vel alia conclusione.

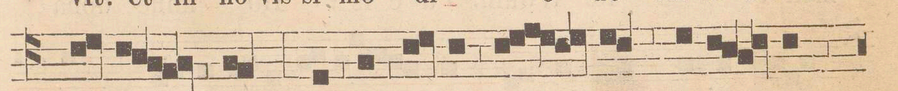
Responsorium.

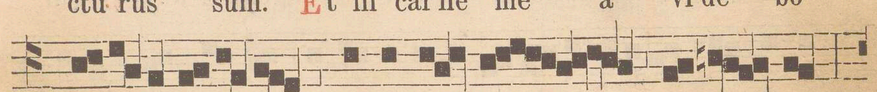
Credo, quod Redemptor meus, vi - - -

vit: et in novissimo die de terra surrec-

turus sum. Et in carne mea videbo

Deum Salvatorem meum.

℣. Quem visurus sum ego ipse, et non
alius, et oculi mei conspecturi
sunt. Et in carne mea videbo
Deum

Lectio II. Job 10.

Tædet animam meam vitæ meæ: dimittam adversum me eloquium meum: loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita judices? Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias, quia nihil impium fecerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

Responsorium.

Qui Lazarum resuscitasti a monumento fœtidum. Tu eis Domine dona
re quiem, et locum indulgentiæ. ℣. Qui
venturus es judicare vivos et mor-

tuos, et sæculum per ignem. Tu eis
Domine dona re quiem et locum indulgentiæ.

Lectio III. Job 10.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu: et sic repente præcipitas me? Memento quæso quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

Responsorium.

Domine quando veneris judi-
ca re terram, ubi me abscon-
dam a vultu iræ tuæ? Quia
peccavi nimis in vita mea.
℣. Commissa mea pavesco, et ante te eru-
besco: dum veneris judicare, noli me
condemnare. Quia. ℣. Requiem

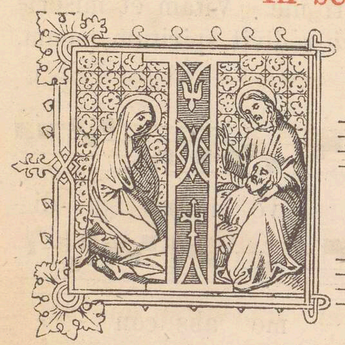
semper in Plurali.

æ ter nam do na e is Do mi ne, et lux

per pe tu a lu ce at e is.

Quia pec ca vi nimis in vi ta.

In secundo Nocturno.

Pro Feria tertia et sexta.

Antiphona.

- N lo co pascuæ i bi me colloca-

Ps. 22.

vit. Dominus regit me, et ni hil

mi hi de e rit * in lo co pa scu æ i bi me collo ca vit.

Super a quam re fec ti o nis e duca vit me * a nimam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis non timebo mala; * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini; * in longitudinem dierum.

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

In lo co pas cu æ i bi me collo ca vit. E u o u a e.

Antiphona.

De li cta ju ventu tis me æ et i gnoranti as meas ne

Ps. 24.

me mineris Domine. Ad te Do mine leva vi a nimam me-

am * De us meus in te confi do non e rubescam. Neque i-

ri de ant me i ni mici me i: * et e nim u ni ver si, qui su-

stinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvator meus: et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris.

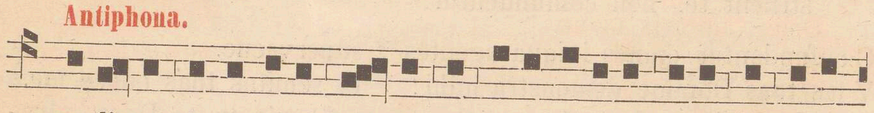
Secundam misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

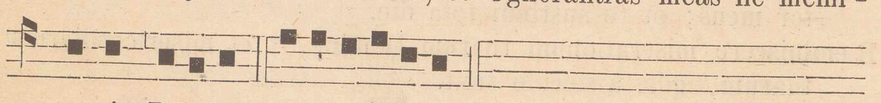
Diriget mansvetos in judicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.
Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.
Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hæreditabit terram.
Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.
Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.
Innocentes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.
Libera Deus Israel, * ex omnibus tribulationibus suis,
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

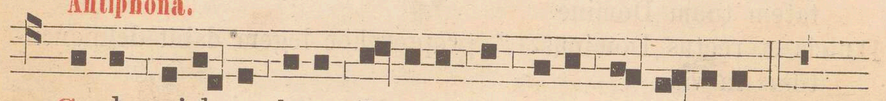

Deli cta juventutis me æ, et ignorantias meas ne memi-

neris Domine. E u o u a e.

Antiphona.

Credo vi de re bona Domini in terra vi ven tium.

Ps 26.

Do minus il luminati o mea et sa lus me a,* quem ti -
mebo. Do minus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo.
Dum appro pi ant su per me nocentes: * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt et ceciderunt.
Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.
Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.
Unam petii a Domino hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.
Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.
Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.
Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.
Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.
Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.
Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi Domine in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona Domini * in terra viventium.
Expecta Dominum viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

℣. Collocet eos Dominus cum principibus.
℟. Cum principibus populi sui.
Pater noster: totum secreto.

Lectio IV. Job 13.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tinea.

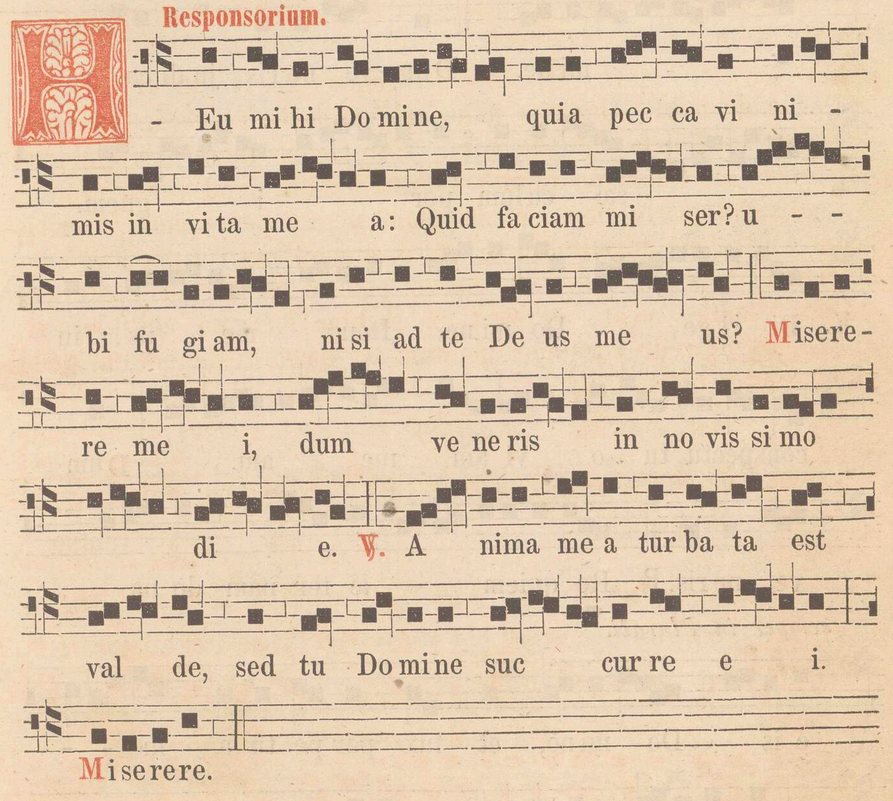
Responsorium.

Lectio V. Job 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in judicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

Responsorium.

Lectio VI. Job 14.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum viat?

cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto, donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

Responsorium.

In Tertio Nocturno.

Pro Feria quarta et Sabbato

Antiphona.

Dominum: Et intendit mihi. Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriæ et de luto faecis.

Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi et timebunt: * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates, et insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna: * ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.

Justitiam meam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me: * misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

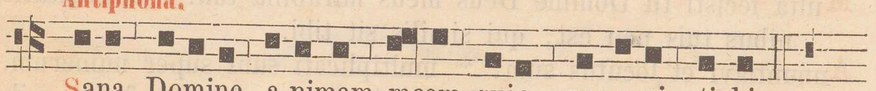
Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui, ut viderem.
Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi Domine ut eruas me: * Domine ad adjuvandum me respice.
Confundantur et revereantur simul, qui quærunt animam meam, * ut auferant eam.
Convertantur retrorsum, et revereantur, * qui volunt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent et lætentur super te omnes quærentes te: * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus solicitus est mei.
Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

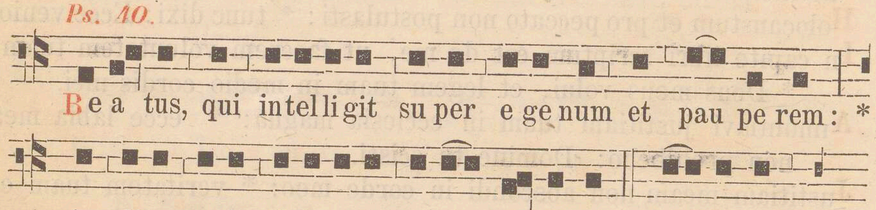

ad adjuvandum me respice. Euouae.

Antiphona.

Ps. 40.

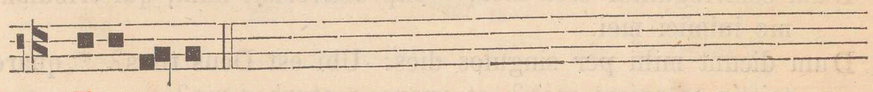

conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.
Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus, * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?
Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.
Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.
Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.
In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus Dominus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

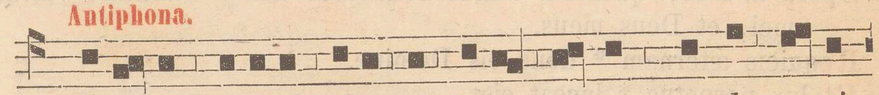
Antiphona.

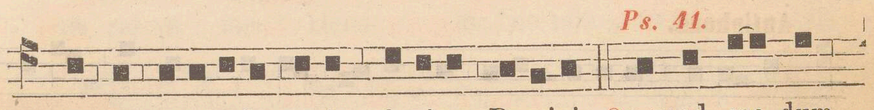

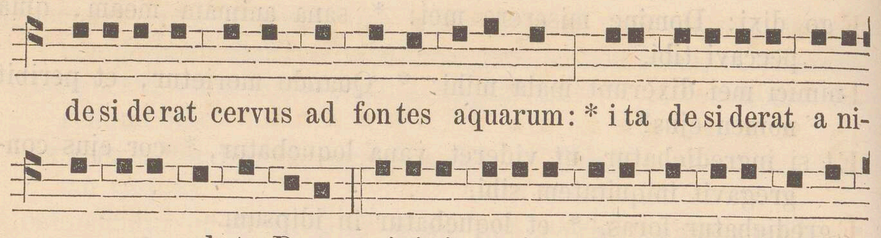
Euouae.

Antiphona.

Ps. 41.

desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus.

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei et Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobaverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

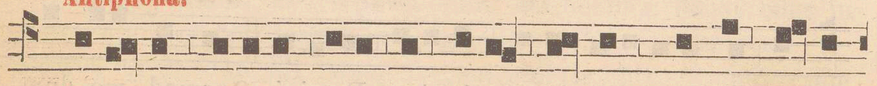
Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

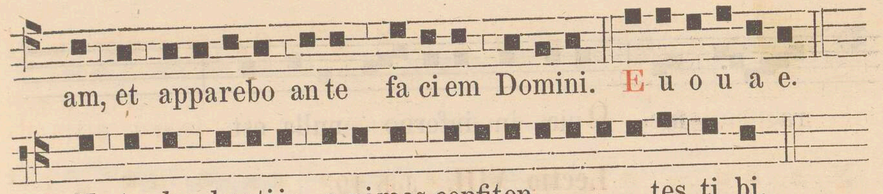
Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

Siti vit anima mea ad Deum vivum: quando ve ni-

am, et apparebo ante faciem Domini. Euouae.

℣. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi.
℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Pater noster: totum secreto.

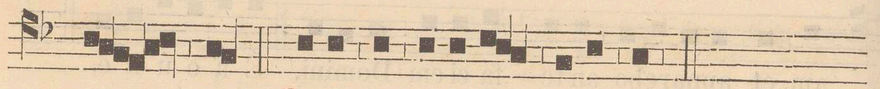
Lectio VII. Job 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea et patientiam meam quis considerat?

Responsorium.

Eccantem me quotidie, et non me pœnitentem, timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redemptio, miserere me i Deus et salva me. ℣. Deus in nomine tuo salvum me fac et in virtute tua libe-

ra me. Quia in inferno nulla est.

Lectio VIII. Job 19.

Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? quis mihi det, ut exarentur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim, quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum, et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Responsorium.

- O mine se cundum a ctum me um no li me ju di ca re: ni hil dignum in conspe ctu tu o e gi: i de o de pre cor ma - je sta tem tu am. Ut tu De us de le - as i niquita tem me am.

℣. Amplius la va me Do mine ab inju sti - -

ti a me a, et a de licto me o munda me. Ut tu De us.

Lectio IX. Job 10.

Quare de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum, antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine: terram miseriæ et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabit.

Responsorium.

- I bera me Do mine de vi is inferni, qui portas æ re as con fre gi sti: et vi si ta - sti in fer num et de disti e is lu men, ut vi derent te. Qui e rant in pœ nis te - ne bra rum. ℣. Clamantes et dicen tes adve ni sti redemptor no ster.

semper in Plurali.

Qui e rant. ℣. Requiem æ ternam dona e is

Do mine, et lux per pe tu a lu ceat e is.

Qui e rant in pœ nis te ne bra - - - - - -

rum.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

Responsorium.

I - be ra me Do mine de mor te æ ter -

na in di e il la tre men da. Quando cœ li

mo ven di sunt et ter ra. Dum ve - - - -

ne ris ju di ca re sæ - -

cu lum per i gnem. ℣. Tremens factus sum

e go et ti me o, dum discussi o venerit at que ven tu -

ra i ra. Quando. ℣. Di es il la di es i ræ, ca la-

mi ta tis et mi se ri æ, di es magna et a mara val de

semper in Plurali.

Dum ve. Requiem æ ternam dona e is Do mi ne,

et lux per pe tu a lu ce at e is. Li be ra

me Do mine.

Ad Laudes.

Absolute incipit Antiphona.

- Xul ta bunt Domino os sa humi -

Ps. 50.

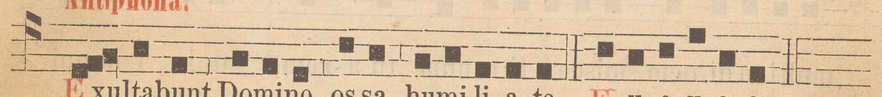
li a ta. Mi se re re me i Deus,

* secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum

multi tu di nem mise ra ti o num tu a rum, * dele i ni qui - tatem meam.

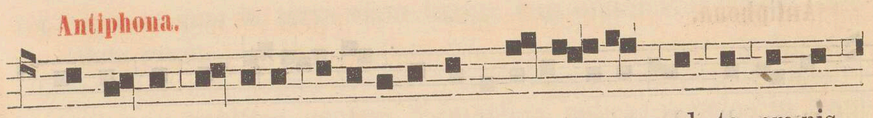
Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: * et exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.
Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses, sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.
Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

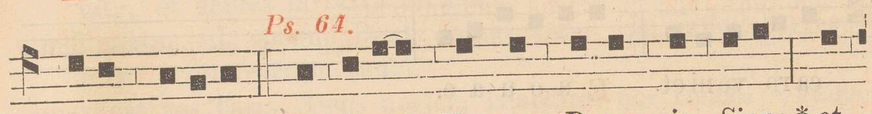
Exultabunt Domino ossa humiliata. Euouae.

Antiphona.

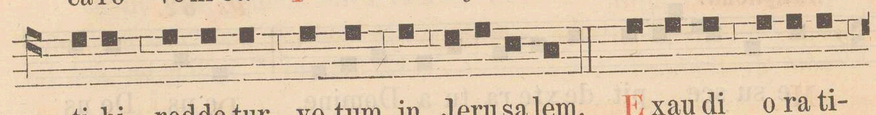

Exaudi Domine orationem meam ad te omnis

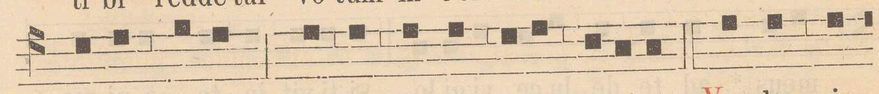
Ps. 64.

caro veniet. Te decet Hymnus Deus in Sion: * et

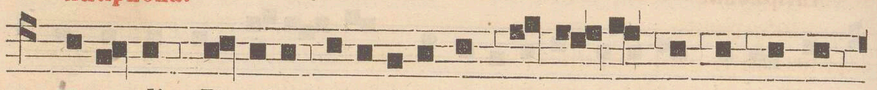

tibi reddetur votum in Jerusalem. Exaudi orati-

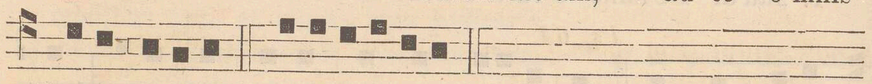

onem meam: ad te omnis caro veniet. Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegisti, et assumpisti: * inhabitabit in atriis tuis.
Replebimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longe.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.
Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: * exitus matutini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est præparatio ejus.
Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.
Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: * et campi tui replebuntur ubertate.
Pingvescent speciosa deserti: * et exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

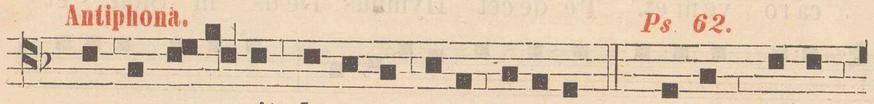

Exau di Do mine o ra ti o nem me am, ad te o mnis

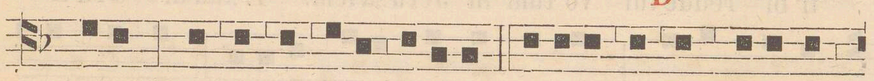

caro veniet. E u o u a e.

Antiphona. *Ps 62.*

Me su sce pit de xte ra tu a Domine. De us De us

meus * ad te de luce vigilo. Si tivit in te a ni ma mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum in matitutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur: Requiem æternam.

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes: * quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

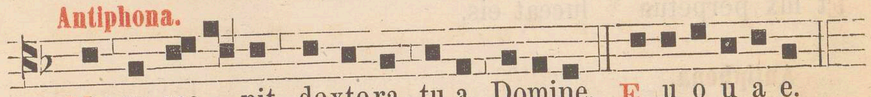
Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terræ.

Requiem æternam * dona eis Domine.

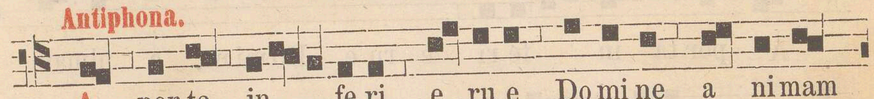
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

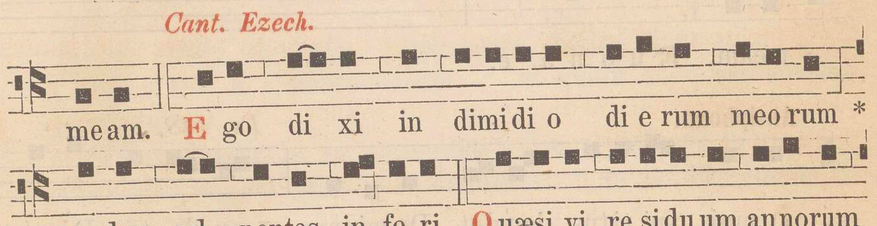
Me su sce pit dextera tu a Domine. E u o u a e.

Antiphona.

A porta in fe ri e ru e Domine a nimam

Cant. Ezech.

meam. Ego di xi in dimidio di e rum meo rum *

vadam ad portas in fe ri. Quæsi vi re siduum annorum meorum, * dixi: Non videbo Deum meum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut a texente vita mea, dum adhuc ordirer, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane: * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

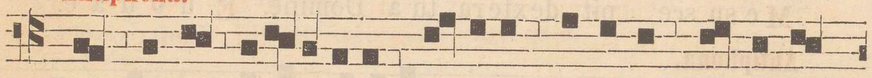
De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

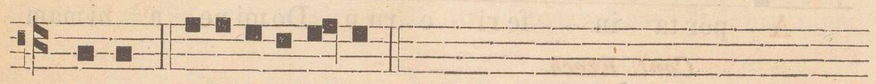
Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.
Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me: * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.
Domine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

A porta in feri e rue Domine a nimam

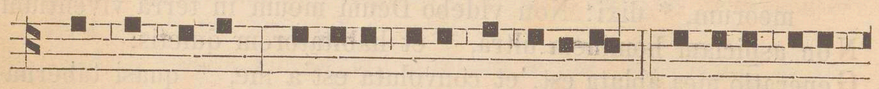

meam. Euouae.

Antiphona. *Ps. 148.*

Omnis spiritus laudet Dominum. Laudate Domi-

num de cœlis: * laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.
Laudate eum sol et luna: * laudate eum omnes stellæ et lumen.
Laudate eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.
Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi: * præceptum posuit, et non præteribit.
Laudate Dominum de terra, * dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.
Montes et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.
Bestiæ et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatæ.
Reges terræ, et omnes populi: * Principes, et omnes judices terræ.
Juvenes, et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.
Confessio ejus super cœlum, et terram: * et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur: Requiem æternam.

Psalmus 149.

Cantate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.
Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exultent in Rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

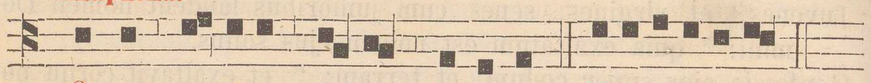
Hic non dicitur: Requiem.

Psalmus 150.

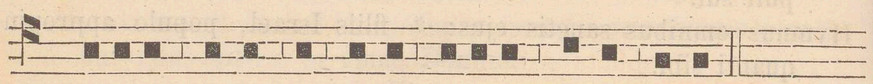
Laudate Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.
Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.
Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, et cithara.
Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona.

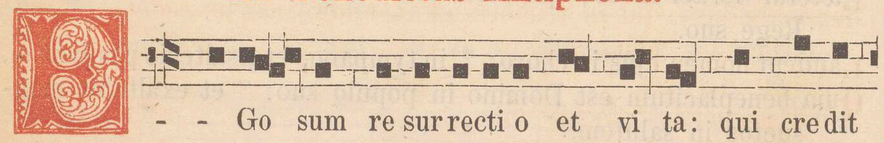

O mnis spi ri tus lau det Dominum. E u o u a e.

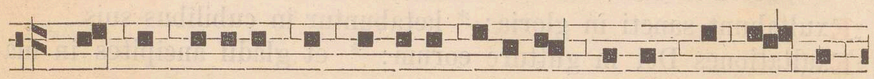

℣. Audi vi vocem de cœ lo di centem mi hi.
℟. Be a ti mortu i, qui in Domino mo ri un tur.

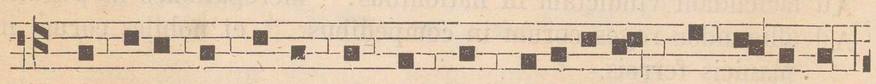
Ad Benedictus Antiphona.

- - Go sum re sur recti o et vi ta: qui cre dit

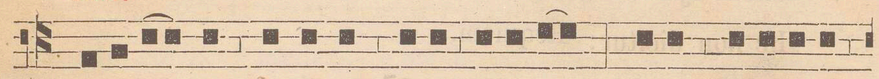

in me, e ti am si mortuus fu e rit, vi vet: et o mnis

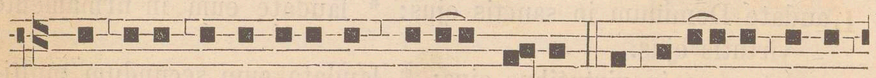

qui vivit et cre dit in me, non mori e tur in æ ternum.

Cant.

B ene di ctus Do minus Deus Israel, * qui a vi si ta vit

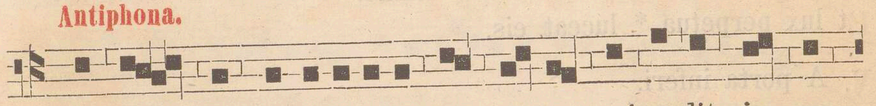
et fecit redemptio nem plebis su æ. Et e re xit cornu

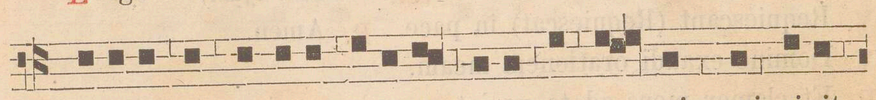
sa lutis no bis, * in do mo David pu e ri su i.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetarum ejus.
Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.
Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis.
Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.
In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.
Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vivas ejus.
Ad dandam scientiam salutis plebi ejus * in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
Requiem æternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua * luceat eis.

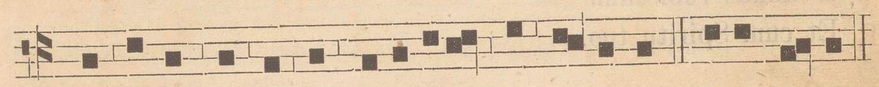
Antiphona.

E go sum re surrecti o et vi ta: qui credit in me,

e ti am si mortuus fu e rit, vivet: et o mnis, qui vivit

et credit in me, non mori e tur in æ ternum. E uoua e.

Deinde: Pater noster. Reliquum secreto.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.

Psalmus 129.

Hic Psalmus non dicitur in die Commemorationis OO. Fidelium defunctorum, et in die obitus vel depositionis defuncti, sed statim post: Et ne nos inducas, dicitur ℣. Aporta inferi: in aliis autem diebus semper dicitur, etiamsi sit dies 3. 7. 30. vel anniversaria. Idem de Psalmo Lauda anima, in vesperis.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Domine animas eorum. (vel: animam ejus.)

℣. Requiescant (Requiescat) in pace. ℟. Amen.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum Spiritu tuo.

Oratio conveniens videatur supra pag. 162.

MISSA

in

Commemoratione omnium fidelium Defunctorum,

et in die obitus,

seu depositionis Defuncti.

Introitus.

Ky ri e j. e lej son. Kyri e e j. lejson.

Kyri e j. e le j son.

Graduale.

R- E quiem æ ter nam dona e - - -

is Do mine: et lux per -

pe tu a lu ce at

e is. ℣. In memo ri a æ ter - - - - -

na e rit ju stus:

ab audi ti o ne ma la

non ti me bit.

Sequentia.

D- I es i ræ, di es il la, solvet sæclum in favilla:

Te ste Da vid cum Sy bil la. Quantus tremor est futu-

rus, quando Ju dex est venturus, cuncta stricte discus-

su rus. Tuba mirum spargens sonum, per sepulchra

re gi onum, co get o mnes an te thronum. Mors stupe -

bit et natu ra, cum re surget crea tu ra, ju di can -

ti re spon su ra. Liber scriptus pro fe re tur, in

quo totum conti netur, unde mundus ju di ce tur. Ju dex er-

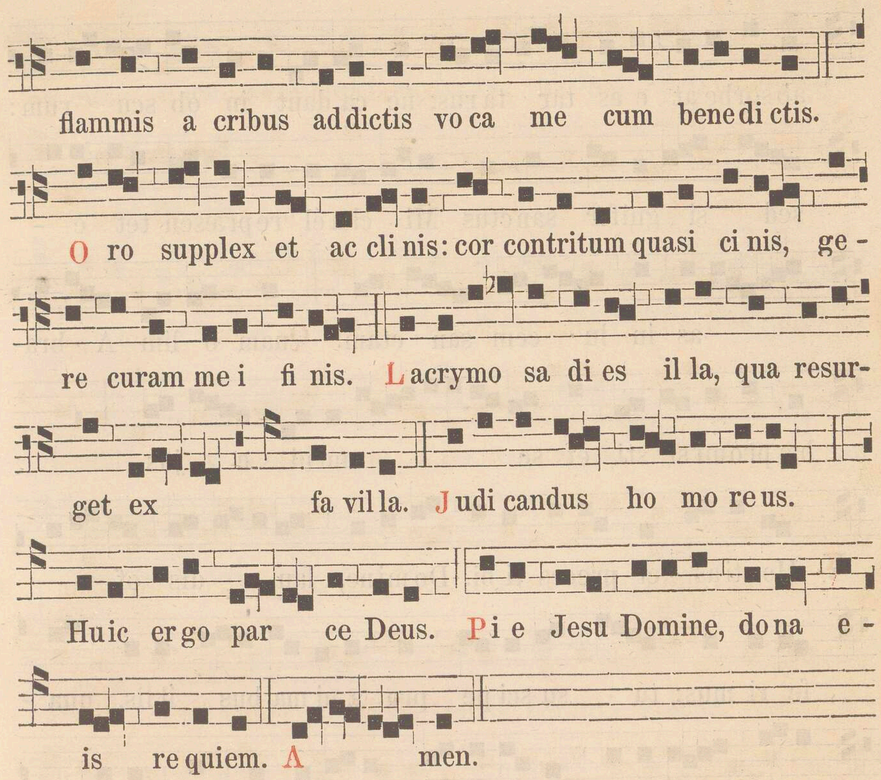
go cum se de bit, quid quid latet, ap pare bit: nil in ultum

remanebit. Quid sum miser tunc dicturus? quem Patronum

rogaturus? dum vix justus sit se curus. Rex tremendæ majesta-

tis, qui sal vandos salvas gratis, sal va me fons pi e ta tis.

Offertorium.

absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus Michael repræsentet e-
as in lucem sanctam. Quam olim Abra-
hæ promisisti, et semini ejus.
℣. Hostias et preces tibi, Domine, laudis of-
ferimus: tu suscipe pro animabus illis, qua-
rum hodie memoriam facimus: fac eas,
Domine de morte transire ad vitam. Quam
olim Abrahæ promisisti et semini
ejus.
Sanctus. Sanctus. Sanctus Dominus Deus Saba-

oth. Pleni sunt cœli et terra gloria tua. Osanna
in excelsis.
Ad elevationem SS. Sacramenti canitur ter
Pie Jesu Domine.
Pie Jesu Domine! dona eis Requiem. Amen.
Benedictus, qui venit in nomine Domini. O san-
na in excelsis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona e-
is requiem. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona
eis requiem. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, do-
na eis requiem sempiternam.

Communio.

Lux æterna luceat eis Domine: Cum sanctis
tuis in æternum: quia pius es. Requiem æternam

Ordo Sepeliendi Adultos.

Exportatio defuncti.

Sacerdos antequam cadaver efferatur, illud aspergit, mox incipit Antiphonam: Si iniquitates, et statim dicit stando Ps. 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observaveris Domine * Domine, quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est * et propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo ejus * speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem * speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.
Requiem æternam * dona ei Domine.
Et lux perpetua * luceat ei.

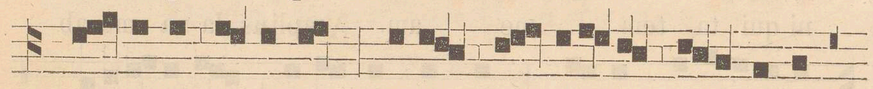
Deinde repetit Antiphonam totam: Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit. Qua finita intonat sequentem Antiphonam, et Cantores mox incipiunt Psalm. Miserere.

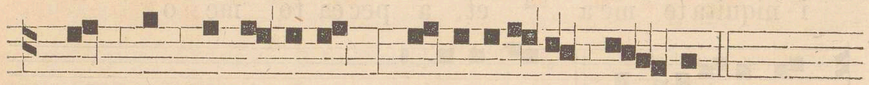

iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: * et exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses, sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.
Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Re quiem æ ternam, * do na e i Do mi ne.

Et lux perpe tu a, * lu ce at e i.

Antiphona.

E xul ta bunt Do mino os sa humili a ta.

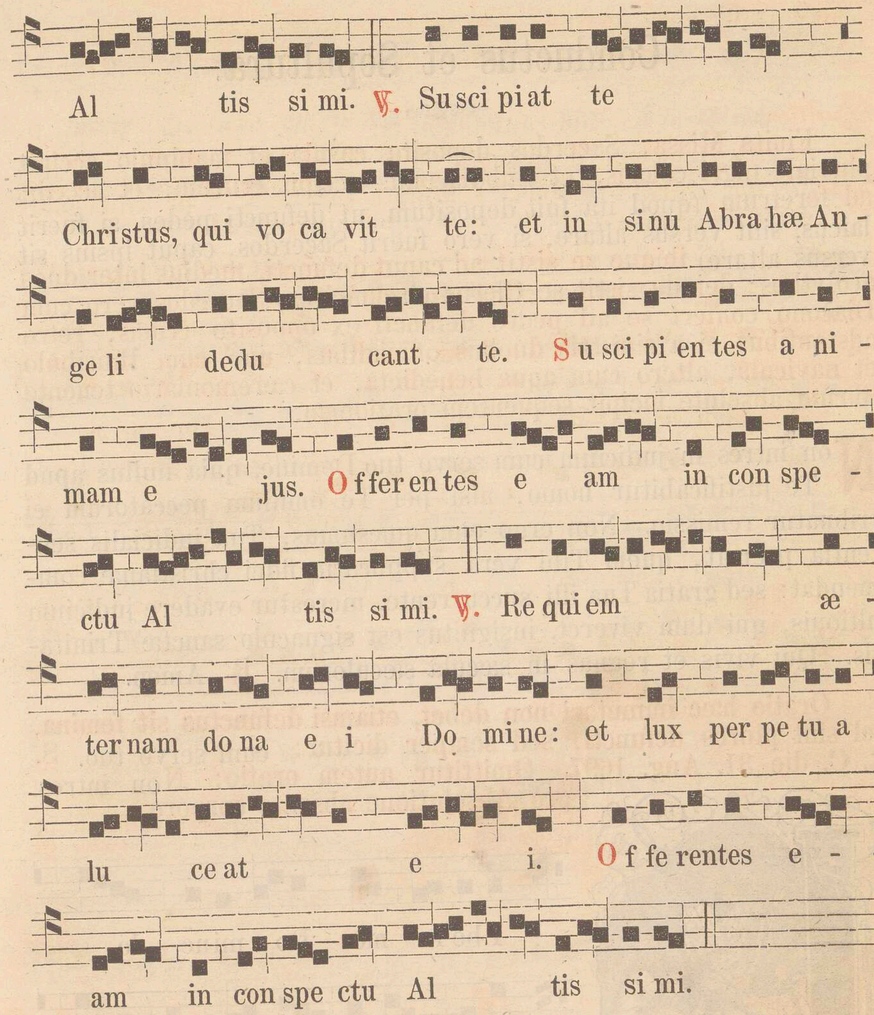
Si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales: Ad Dominum cum tribularer, vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum et in fine cujusque Psalmi dicitur: Requiem æternam dona eis Domine qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent.

Si non statim futura sit sepultura, canitur sequens.

Responsorium.

- Ub ve ni te San cti De i oc cur - ri te An ge li Do mini, Susci pientes a nimam e jus. Offe rentes e am in con spe ctu

Al tis si mi. ℣. Susci pi at te Christus, qui vo ca vit te: et in si nu Abra hæ An - ge li dedu cant te. Susci pi en tes a ni - mam e jus. Offer en tes e am in con spe - ctu Al tis si mi. ℣. Re qui em æ - ternam do na e i Do mi ne: et lux per pe tu a lu ce at e i. Offe rentes e - - am in con spe ctu Al tis si mi.

Si delati in Ecclesiam statim futura sit sepultura, tunc loco Subvenite, canitur Responsorium Libera me etc. prout infra ponitur. In hoc Responsorium Subvenite. Suscipientes et Offerentes post primam versiculam, contra regulam alias servandam, integre dicuntur. S R. C.

Conductus et Sepultura.

Finita Missa, Sacerdos deposita casula et manipulo accipit pluviale nigri coloris, et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum (quod ita fuit depositum, ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus altare, si vero fuerit Sacerdos, caput ipsius sit versus altare) ibique se sistit ad caput defuncti, medius inter duos acolythos; deinde sistit se Clerus circumcirca, Sacerdos vero cum Diacono confert se ad pedes defuncti ex opposito crucis, retro adstantibus ei a sinistris duobus officialibus, uno cum thuribulo et navicula, altero cum aqua benedicta, et cæremoniario tenente librum absolute incipit sequentem orationem.

Non intres in judicium cum servo tuo Domine, quia nullus apud Te justificabitur homo, nisi per Te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum quæsumus, Tua judicialis sententia premat, quem Tibi vera supplicatio fidei christianæ commendat: sed gratia Tua illi succurrente, mereatur evadere judicium ultionis, qui dum viveret, insignitus est signaculo sanctæ Trinitatis. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Oratio hæc immutari non debet, etiamsi defunctus sit femina, vel sint plures defuncti, sed semper dicitur: cum servo tuo. S. R. C. die 31. Aug. 1697. Omittitur autem oratio: Non intres. pro Absolutione absente corpore.

Sacerdos, circa finem Responsorii, ponit incensum in thuribulum; et finito responsorio, ab eodem Sacerdote vel a cantoribus, præcinitur in tono sequenti.

Mox alta voce dicit Sacerdos: Pater noster, reliquum secreto dicitur, et interim Sacerdos aspergit aqua benedicta corpus defuncti, et incensat, quibus peractis, cantat sequentia respondente choro.

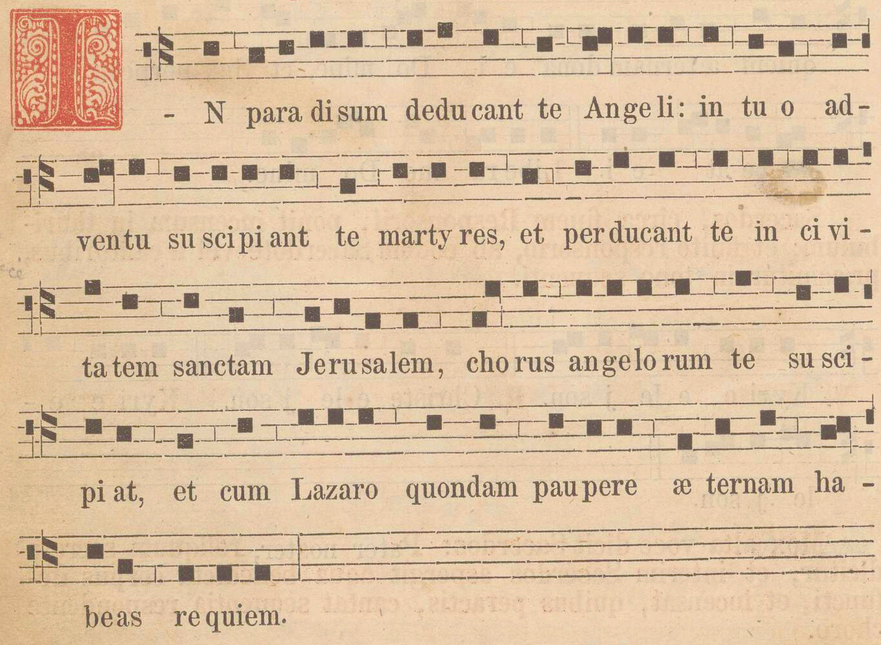
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.
℟. Erue Domine animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Deus cui proprium est misereri semper et parcere, Te supplices exoramus pro anima famuli tui N. (vel famulæ tuæ N.) quam de hoc sæculo migrare jussisti, ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem, sed jubeas eam a Sanctis Angelis suscipi, et ad patriam paradisi perduci; ut quia in Te speravit et credidit, non pœnas inferni sustineat, sed gaudia sempiterna possideat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Postea sequens cantatur Antiphona.

Deinde Celebrans intonat Antiphonam: Ego sum. Mox incipit canticum Benedictus, et corpus defertur ad sepulchrum.

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.
Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis.
Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.
In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.
Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.
Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
Requiem æternam, * dona ei Domine.
Et lux perpetua, * luceat ei.

Cum pervenerit ad Sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens sequentem orationem.

Orémus.

Deus, cujus miseratione animæ fidelium requiescunt, hunc tumulum benedicere dignare, eique angelum tuum sanctum deputa custodem, et quorum quarumque corpora hic sepeliuntur, animas eorum ab omnibus absolve vinculis delictorum, ut in Te semper cum Sanctis tuis sine fine lætentur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dicta oratione, aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti et tumulum. Quæ benedictio semper est dicenda secundum Rituale Romanum et Bauldry, etiamsi locus sepulturæ fuerit in templo vel in cæmeterio, nisi jam benedictum fuisset sepulchrum, sive paulo ante officium, sive alias, quod agnoscere est, si ponatur corpus in fornice, ubi alia jam sunt sepulta.

Finita Antiphona Ego sum, Sacerdos canit sequentia respondente choro.

Pater noster: reliquum dicitur secreto, interea aspergitur corpus defuncti, deinde:

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue Domine animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad Te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum servo tuo defuncto misericordiam, ut factorum suorum in pœnis non recipiat vicem, qui tuam in votis tenuit voluntatem: ut sicut hic eum vera fides junxit fidelium turmis, ita illic eum tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerit fœmina, dicatur:

Orémus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum serva tua defuncta misericordiam, ut factorum suorum in pœnis non recipiat vicem, quæ tuam in votis tenuit voluntatem: ut sicut hic eam, vera fides junxit fidelium turmis, ita illic eam tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

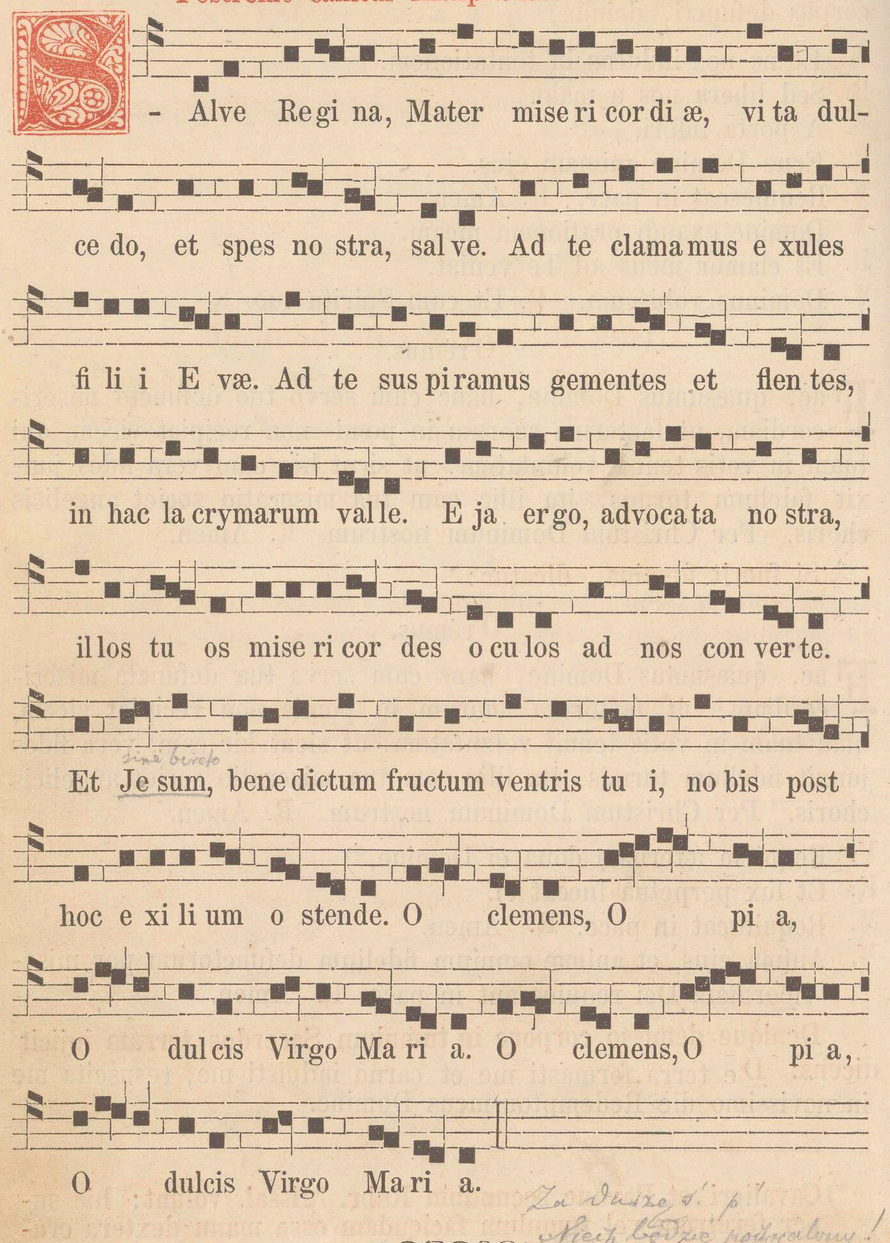
℣. Requiem æternam dona ei Domine.*)
℟. Et lux perpetua luceat ei.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Anima ejus, et animæ omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Denique demisso corpore in tumulum Sacerdos terram injicit dicens: De terra formasti me et carne induisti me, resuscita me in novissimo die Redemptor meus Domine.

---

*) Cavalieri et Pavone secundum Rubr. Missal. volunt: hic super feretrum vel tumulum faciendam esse manu dextera crucem. Secundum Bauldry vero potest hæc efformatio crucis omitti.

Postremo canitur Antiphona. *cum bireto*

sine bireto

Za dwoje s. p.! Niech Cędzie podzakowny!

NB. Nacment lex osypáí!

Conductus absente corpore.

Responsorium: Libera me Domine, et cum versiculis Oratio Absolve quæsumus Domine pag. 257. vel alia conveniens. Deinde: Requiem æternam dona ei Domine. Requiescat in pace. Salve Regina.

In Absolutione seu Conductu absente corp. Celebrans semper debet se sistere inter tumulum et altare, aliquantulum ex parte Epistolæ, nunquam autem inter Ecclesiæ portam et tumulum.

Ordo Exequiarum brevior.

Cum corpus defuncti domo effertur, cantatur Responsorium Libera me Domine etc. Cum autem ad Ecclesiam vel Cœmeterium delatum fuerit, canitur Responsorium: Qui Lazarum etc. cum suo versu, et Requiem æternam etc. Quo finito, Sacerdos cum aliis, si commode poterit, genuflexus, dicit tono consveto, lugubri.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson.
Kyrie elejson. Pater noster etc.
℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Deinde assurgendo prosequitur.

Orémus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano corpori animam inspirare dignatus es, dum te jubente, pulvis redit in pulverem: tu imaginem tuam eidem corpori, virtute resurrectionis tuæ reddendam, cum Sanctis, electis tuis, æternis sedibus præcipias sociari. Per Dominum nostrum etc. ℟. Amen.

Deinde defuncto in tumulum demisso, Sacerdos aspergat illum aqua benedicta, et parum terræ injiciendo, dicat:

De terra formasti me Domine, et carne induisti me: resuscita me in novissimo die Redemptor meus Domine.

Is ordo adhiberi potest dum Sacerdos invitatur ad corpus sine cantu et solemnitate exequiarum sepeliendum, sive quod vulgo dicitur aspergendum.

Conductus

qui Castrum doloris dicitur.

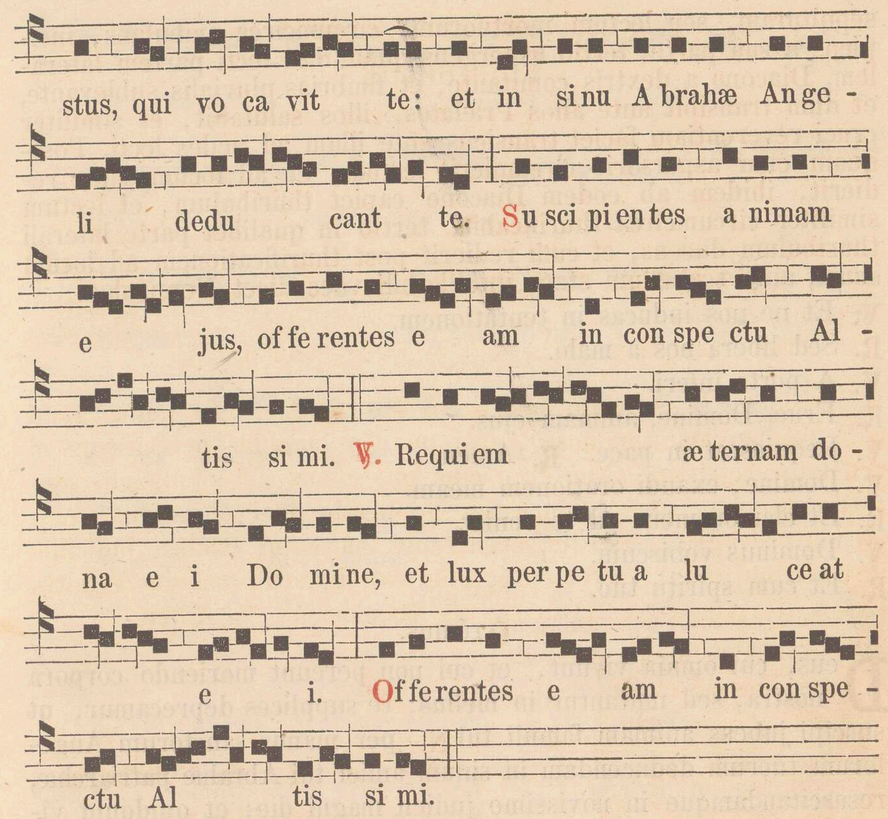
Absolvitur a Celebrante Prælato, et quatuor aliis Prælatis vel Canonicis, quorum junior sedet in angulo feretri ad pedem dextrum; alius post eum in angulo ad humerum sinistrum; tertius ad pedem sinistrum; quartus dignior, ad humerum dextrum. Prælatus celebrans ad caput defuncti vel feretri, ex adverso crucis. Primo incipit celebrans ab oratione Non intres:

Non intres in judicium cum servo tuo Domine, quia nullus apud Te justificabitur homo, nisi per Te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum quæsumus, Tua judicialis sententia premat, quem Tibi vera supplicatio fidei christianæ commendat: sed gratia Tua illi succurrente, mereatur evadere judicium ultionis, qui dum viveret, insignitus est signaculo sanctæ Trinitatis. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

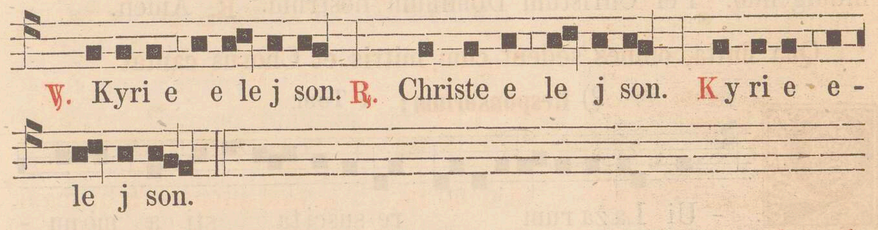
Post quam cantatur 1) Responsorium Subvenite.

Finito hoc responsorio, a Cantoribus intonatur:

Et dum dicitur primum Kyrie elejson surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo Kyrie elejson dicto, sequitur Pater noster a digniori Prælato, qui ad angulum dextrum capitis sedebat per solvendum. Scilicet Diaconus, Subdiaconus, Ceremoniarius, Thurifera-rius, et Clericus cum aqua lustrali, circa finem primi responsorii accedunt ad latus dignioris Prælati, eique assistunt; circa finem secundi responsorii ad alium, et sic consequenter. Et ipse Prælatus, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit

sepulturam, seu lectum mortuorum; circumcirca ambulans, incipiens a sua parte, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, tertio in qualibet parte laterali thuribulum ducens, et cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante scabellum stans intelligibili voce dicet Versiculos:

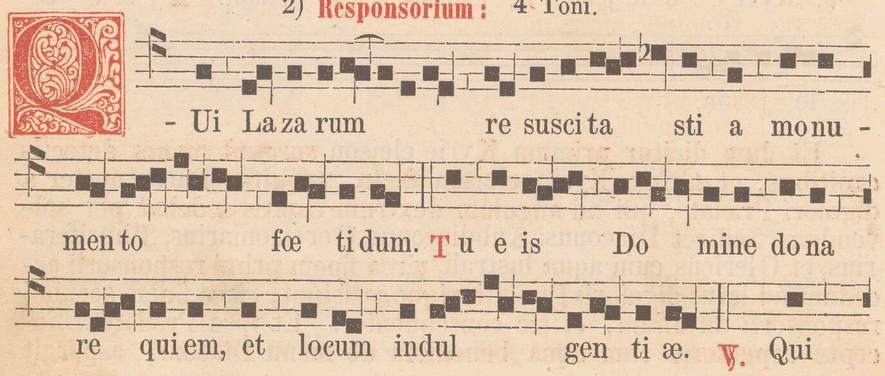
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnia vivunt, et cui non pereunt moriendo corpora nostra, sed mutantur in melius; te supplices deprecamur, ut suscipi jubeas animam famuli tui N. per manus sanctorum Angelorum tuorum deducendam in sinum amici tui Abrahæ patriarchæ, resuscitandamque in novissimo judicii magni die; et quidquid vitiorum, diabolo fallente, contraxit, tu pius et misericors abluas indulgendo. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, omnes sedent cum mitris et Chorus cantat

2) **Responsorium:** 4 Toni.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedunt ad secundum digniorem Prælatum sedentem in angulo ad sinistrum pedem, et se ad ejus dexteram collocant. Finito Responsorio, Chorus cantat:

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Et dum dicitur primum Kyrie elejson, surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo Kyrie elejson dicto, prædictus secundus dignior Prælatus dicit voce intelligibili:

Pater noster, et fit aspersio et thurificatio ut supra.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum servo tuo N. defuncto misericordiam, ut factorum suorum in pœnis non recipiat vicem, qui tuam in votis tenuit voluntatem: ut sicut hic eum vera fides

junxit fidelium turmis, ita eum illic tua miseratio societ choris angelicis. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, omnes similiter sedent cum mitris, et Chorus cantat

3) **Responsorium:** 8 Toni.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedunt ad tertium digniorem Prælatum sedentem in angulo ad sinistrum humerum, et se ad ejus dexteram collocant. Finito Responsorio, Chorus cantat:

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Et cum dicitur primum Kyrie elejson, surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo Kyrie elejson dicto, prædictus tertius dignior Prælatus dicit voce intelligibili:

Pater noster, et fit aspersio, et thurificatio ut supra.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Inclina, Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur, ut animam famuli tui N. quam de hoc sæculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, omnes similiter sedent cum mitris et Chorus cantat

4) **Responsorium:** 6 Toni.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedunt ad quartum, et juniorem Prælatum sedentem in angulo ad dexterum pedem, et se ad ejus dexteram collocant. Finito Responsorio, Chorus cantat:

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Et cum dicitur primum Kyrie elejson, surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo Kyrie elejson dicto, prædictus quartus Prælatus dicit voce intelligibilli:

Pater noster etc. et fit aspersio et thurificatio ut supra.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

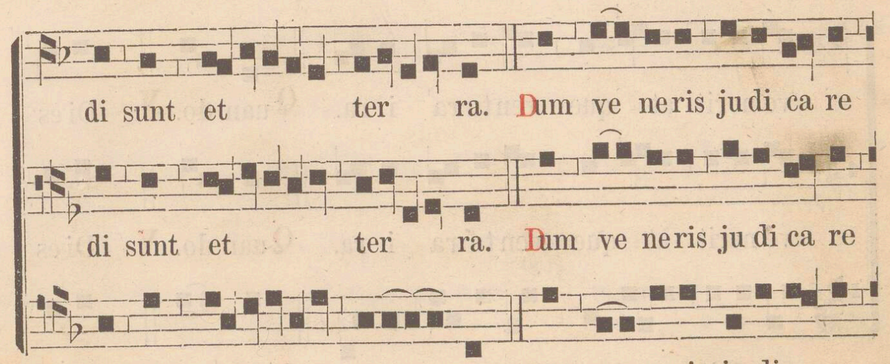
Orémus.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui N. ab omni vinculo delictorum, ut in resurrectionis gloria inter Sanctos et Electos tuos resuscitatus respiret. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, omnes similiter sedent cum mitris, et Chorus cantat **Responsorium:** 1 Toni Libera me pag. 268. vel sequens.

sæ culum per i gnem. ℣. Tremens

sæ culum per i gnem. ℣. Tremens

sæ culum per i gnem. ℣. Tremens

fa ctus sum e go et ti me o, dum discussi o

fa ctus sum e go et ti me o, dum discussi o

fa ctus sum e go et ti me o, dum discussi o

ve nerit at que ventu ra i ra. Quan do. ℣. Di es

ve nerit at que ventu ra i ra. Quan do. ℣. Di es

ve nerit at que ventu ra i ra. Quan do. ℣. Di es

il la di es i ræ ca lami ta tis et mi se - -

il la di es i ræ ca lami ta tis et mi se - -

il la di es i ræ ca lami ta tis et mi se - -

ri æ dies magna et a ma ra val de. Dum ve -

ri æ dies magna et a ma ra valde. Dum ve -

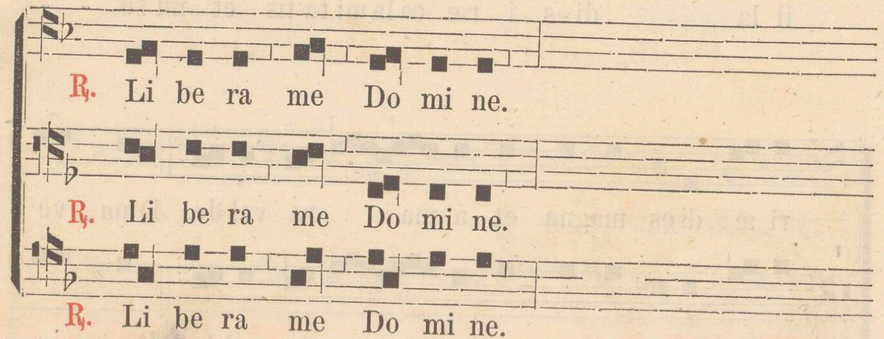
ri æ dies magna et a ma ra valde. Dum ve -

neris. ℣. Requi em æ ternam do na e is Do -

neris. ℣. Requi em æ ternam do na e is Do -

neris. ℣. Requi em æ ternam do na e is Do -

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedunt ad dexteram Prælati, qui Missam celebravit.

Finito Responsorio, Chorus cantat:

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Et cum dicitur primum Kyrie elejson, surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo Kyrie elejson dicto, prædictus Prælatus dicit intelligibili voce:

Pater noster etc. et fit aspersio et thurificatio ut supra.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita a Cantoribus cantatur Antiphona. In paradisum, et reliqua ut in communi conductu, et sepultura pag. 240.

Ordo sepeliendi Parvulos.

Exportatio.

Sacerdos aspergit corpus aqua benedicta, deinde intonat Antiphonam.

Antiphona: 2 Toni.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.
Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super cœlos gloria ejus.

*) sic usus fert.

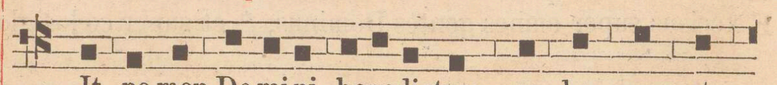
Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?
Suscitans a terra inopem: * et de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Si tempus superest cani potest

Psalmus 118.

Beati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.
Beati, qui scrutantur testimonia ejus, * in toto corde exquirunt eum.
Non enim, qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.
Tu mandasti, * mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ mæ, * ad custodiendas justificationes tuas.
Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: * in eo, quod didici judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.
In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedictus es Domine; * doce me justificationes tuas.
In labiis meis * pronuntiavi omnia judicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis
In mandatis tuis exercebor: * et considerabo vias tuas.
In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen. item Laudate Dominum de cœlis. pag. 261.
Demum in Ecclesia repetitur Antiphona.

Antiphona: 2 Toni.

- It no men Do mi ni benedictum ex hoc nunc et

us que in sæculum. E uo ua e.

Missa in sepultura parvuli. Sub tempus missæ, quæ non pro parvulorum suffragio, sed ad intentionem parentum, aut propriam, in colore Offic. diei convenienter legitur, canuntur Litaniæ Lauretanæ.

Conductus et Sepultura.

Intonatur a sacerdote sequens antiphona, et cantores mox incipiunt Psalmum: Domini est terra.

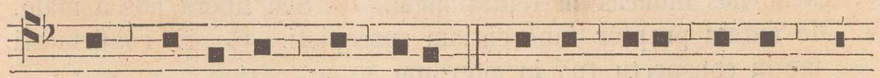
Antiphona: 6 Toni.

- Ic ac ci pi et. *Ps. 32.* Domini

est ter ra et ple ni tudo ejus, *

or bis ter ra rum et u ni ver si

qui ha bi tant in e- o. Qui a ipse su per

maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.
Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.
Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo:
Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas principes vestras: et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona.

Antiphona: 6 Toni.

Finita Antiphona canuntur sequentia.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe eleison. ℣. Kyrie elejson.

Pater noster: reliqua secreto interea corpus aspergitur.

℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.
℣. Me autem propter innocentiam suscepisti. ℟. Et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens et mitissime Deus, qui omnibus parvulis renatis fonte baptismatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eorum meritis vitam illico largiris æternam, sicut hodie animæ hujus parvuli credimus Te fecisse: fac nos quæsumus Domine per intercessionem Beatæ Mariæ semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, hic purificatis Tibi mentibus famulari, et in paradiso cum beatis parvulis perenniter sociari. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Finita oratione Sacerdos incipit antiphonam, et cantores mox incipiunt Psalm. Laudate Dominum de cœlis et corpus portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur idem canitur.

Antiphona: 4 Toni. *Ps. 148.*

Laudate eum sol et luna: * laudate eum omnes stellæ et lumen.
Laudate eum Cœli Cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit et facta sunt: * ipse mandavit et creata sunt.
Statuit ea in æternum: et in sæculum sæculi: * præceptum posuit et non præteribit.
Laudate Dominum de terra: * dracones et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.
Montes et omnes colles: * ligna fructifera et omnes cedri.
Bestiæ et universa pecora: * serpentes et volucres pennatæ.
Reges terræ et omnes populi: * Principes et omnes judices terræ.
Juvenes et virgines senes cum junioribus laudent Nomen Domini: * quia exaltatum est Nomen ejus solius.
Confessio ejus super Cœlum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israel populo appropinquanti sibi.
Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona: 4 Toni.

Deinde decantantur sequentia.

℣. Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Pater noster etc.

℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.

℣. Sinite parvulos venire ad me. ℟. Talium est enim regnum cœlorum.

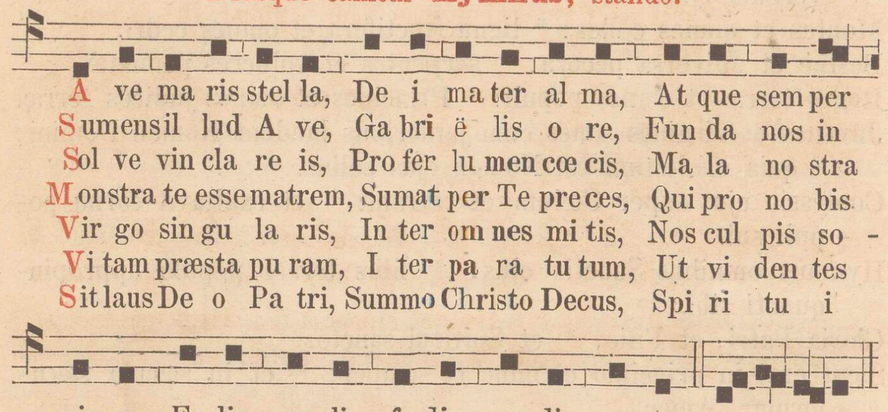
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempiterne Deus, sanctæ puritatis amator, qui animam hujus parvuli ad cœlorum regnum hodie misericorditer vocare dignatus es, digneris etiam Domine ita nobiscum misericorditer agere; ut meritis tuæ sanctissimæ passionis, et intercessione Beatæ Mariæ semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum in eodem regno nos cum omnibus Sanctis, et electis tuis semper facias congaudere. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat, et thurificet, similiter et sepulchrum.

Denique canitur **Hymnus**, stando.

Ave maris stella, De i mater alma, Atque semper
Sumensil lud Ave, Ga bri ë lis o re, Fun da nos in
Sol ve vin cla re is, Pro fer lu men cœ cis, Ma la no stra
Monstra te esse matrem, Sumat per Te pre ces, Qui pro no bis
Vir go sin gu la ris, In ter om nes mi tis, Nos cul pis so -
Vi tam præsta pu ram, I ter pa ra tu tum, Ut vi den tes
Sit laus De o Pa tri, Summo Christo Decus, Spi ri tu i

vir go, Fe lix cœ li, fe lix cœ li por ta.
pa ce, mutans E væ, mutans E væ no men.
pel le, bo na cun cta, bo na cun cta po sce.
na tus, Tu lit es se, tu lit es se tu us.
lu tos, mi tes fac, et mi tes fac, et ca stos.
Je sum, semper col læ, sem per col læ te mur.
san cto, tri bus ho nor, tri bus ho nor u nus. A men.

Processio
pro Fidelibus Defunctis.

Absolvitur in commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, pridie statim post vesperas defunctorum, et ipsa die finita Missa. Fit cum aspersione, et thurificatione sepulchrorum seu cœmeterii, et campanarum pulsu, ad stationes interrupto. **In primo** progressu cantatur sequens

Antiphona.

- B sol ve Do mine a - -
ni mas e o rum ab o mni
vin cu lo de li - -
cto rum, non e as tor -
mentum mor tis at tin gat. Non re o rum ca -
te na con strin gat, sed mi se rati o tu a
in pa cis e as ac lu cis re gi o ne con sti tuat.

Ad Primam Stationem.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson. Kyrie elejson.
Pater noster etc.
℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine animas eorum.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulos tuos pontificali, seu Sacerdotali, et Clericali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Secundam Stationem.

Responsorium.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson. Kyrie elejson.
Pater noster etc.
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue Domine animas eorum.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti, miserere clementer animabus patris ac matris meæ, eorumque peccata dimitte, meque eos in æterna claritate fac videre. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Tertiam Stationem.

Responsorium.

- Ui La za rum re su sci ta sti a mo numen to fœ tidum. Tu e is Do mine dona re qui em, et lo cum in dul gen ti æ. ℣. Qui ven tu rus es ju di ca re vi vos et mor tu os, et sæ cu lum per i gnem. Tu e is.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson. Kyrie elejson.

Pater noster etc.

℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine animas eorum.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Deus, veniæ largitor, et humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Quartam Stationem.

Responsorium.

- Ec can tem me quo ti di e, et non me pœ ni ten tem, ti mor mor tis con tur bat me. Qui a in infer no nul la est re dem pti o mi se - re re me i De us et sal va me. ℣. Deus in no mine tu o salvum me fac et in vir tu te tu a li be ra me. Qui a in infer no.

℣. Kyrie elejson, ℟. Christe elejson, Kyrie elejson.

Pater noster etc.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue Domine animas eorum.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

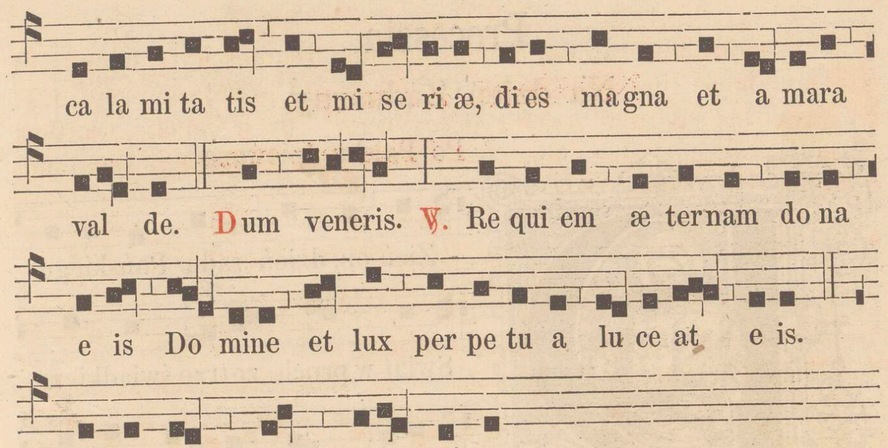
Deus, cujus miseratione animæ fidelium requiescunt; famulis et famulabus tuis omnibus hic et ubique in Christo quiescentibus: da propitius suorum veniam peccatorum, ut a cunctis reatibus absoluti, tecum sine fine lætentur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Quintam Stationem.

Responsorium.

℣. Kyrie elejson, ℟. Christe elejson. Kyrie elejson.
Pater noster etc.
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue Domine animas eorum.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orémus.

Fidelium Deus omnium conditor et redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Requiem æternam dona eis Domine.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
Salve Regina. pag. 244.

Processia.

Na dzień Zaduszny.

Po Polsku śpiewana.

- Zień on, dzień sądu Pańskiego.
Świat w proch ze trze świadkiem
te go, Dawid z Sy billą wszystkie-
go. Ja ko wielki tam strach bę dzie, Gdy sam
Bóg na sąd za siędzie, i roztrząsać wszystko
będzie. Trą ba dziwny głos puszczając, Gro by
ziem skie przenikając, Wszystkich wzbudzi pozywając. Dobry
Jezu! a nasz Pa nie, Daj im wieczne spo czy wa nie.

Stacya I.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson, Kyrie elejson.
Ojcze nasz etc.
℣. I nie wodź nas na pokuszenie,
℟. Ale nas zbaw od złego.
℣. Od wrót piekielnych,
℟. Wybaw dusze ich Panie.

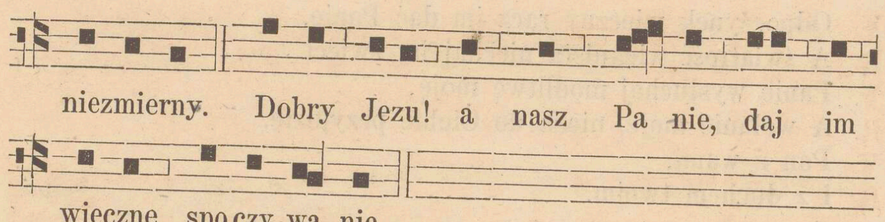
℣. Odpoczynek wieczny racz im dać Panie,
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje, niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Pan z wami,
℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, któryś między Apostoły i Kapłany sług twoich na godność stanu Kapłańskiego i Biskupiego powołać raczył, daj im prosimy Cię, aby co prędzéj w chwale Niebieskiéj wspólnie z Apostołami twemi cieszyć się (mogli) i chwalić Cię mogli. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. ℟. Amen.

- Dumie je się przy rodzenie, i śmierć gdy
wsta nie stworze nie, na o sta tnie roz-
sądzenie. Księ gi spi sa ne wy sta wią. Które każdą rzecz
wy ja wią, z czego na świat de kret spra wią. Gdy te dy
sę dzia za siędzie, wszelka skrytość ja wna będzie, ka ry
żaden grzech nie zbędzie. Cóż tam pocznę człek mizerny,
kto mi Patron bę dzie wier ny, gdzie i Świę tych strach

Stacya II.

℣. Kyrie elejson. ℟. Christe elejson. Kyrie elejson.
Ojcze nasz. etc.
℣. I nie wodź nas na pokuszenie.
℟. Ale nas zbaw od złego.
℣. Od wrót piekielnych.
℟. Wybaw ich dusze Panie.
℣. Odpoczynek wieczny racz im dać Panie.
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Pan z wami.
℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, Któryś nam Ojca i Matkę czcić rozkarał, prosimy Cię serdecznie, zmiłuj się łaskawie nad Duszami Rodziców naszych, racz im grzechy odpuścić, a nam daj ich w światłości oglądać. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. ℟. Amen.

Hymn.

Stacya III.

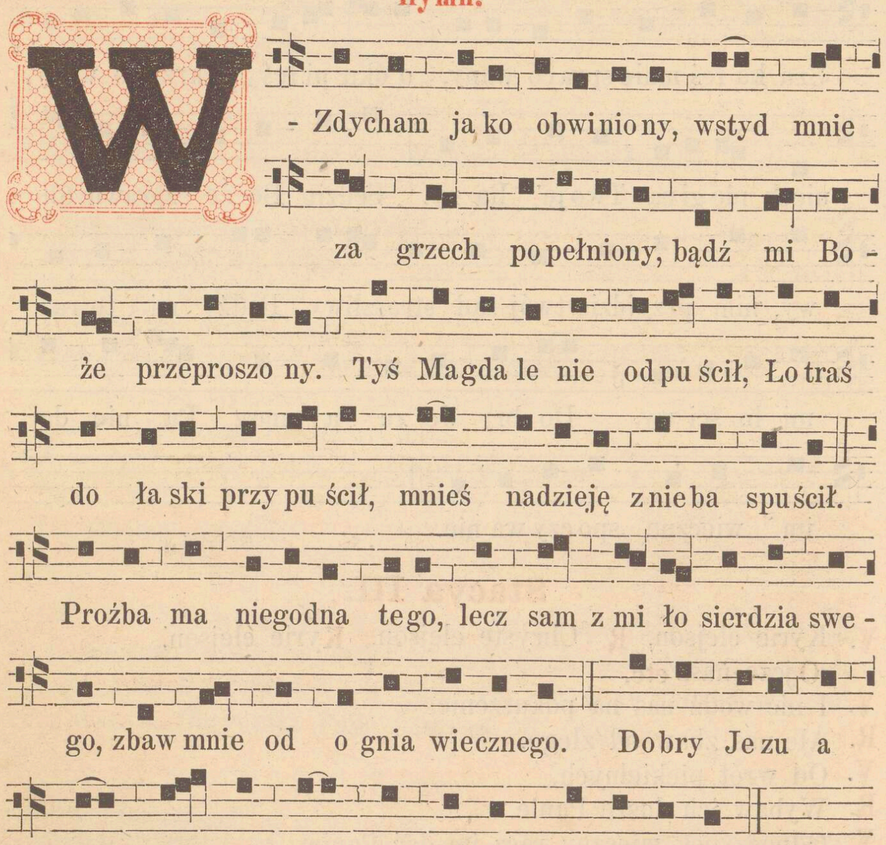
℣. Kyrie elejson, ℟. Chryste elejson, Kyrie elejson.
Ojcze nasz etc.
℣. I nie wodź nas na pokuszenie,
℟. Ale nas zbaw od złego.
℣. Od wrót piekielnych,
℟. Wybaw ich dusze Panie.
℣. Odpoczynek wieczny racz im dać Panie,
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Pan z wami,
℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże odpuszczenia dawco i ludzkiego zbawienia miłośniku, prosimy miłosierdzia twego, abyś braci sąsiedztwa naszego, Krewnych, powinowatych i dobrodziejów naszych, a osobliwie miéjsca

tego którzy już z tego świata zeszli, za przyczyną Panny Maryi i wszystkich Świętych, do wiecznego błogosławieństwa doprowadzić raczył. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. ℟. Amen.

Hymn.

Stacya IV.

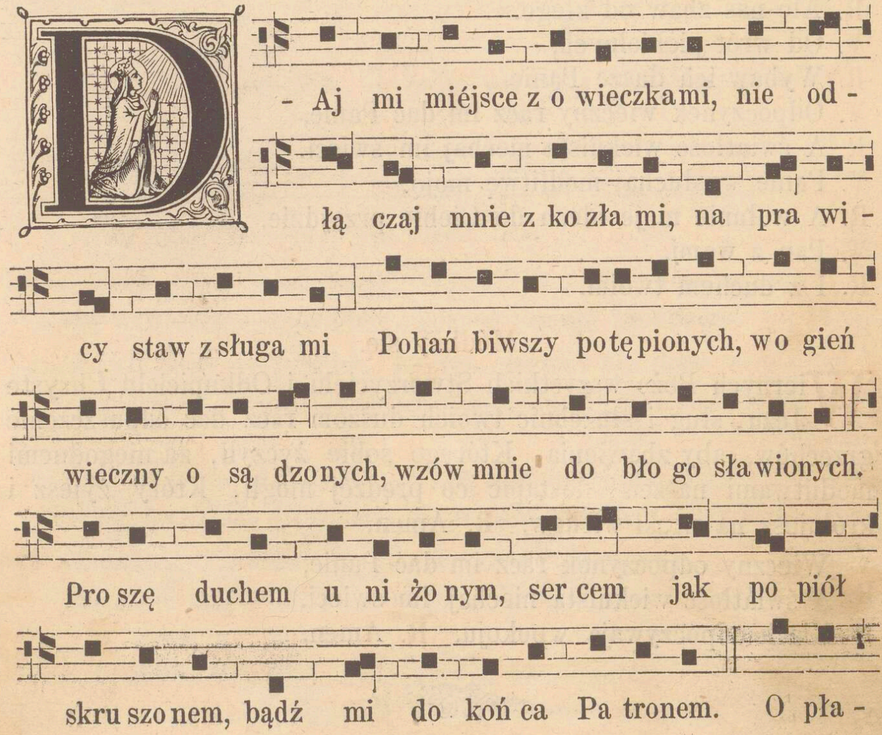
℣. Kyrie elejson, ℟. Christe elejson, Kyrie elejson.
Ojcze nasz etc.
℣. I nie wodź nas na pokuszenie,
℟. Ale nas zbaw od złego.
℣. Od wrót piekielnych,
℟. Wybaw ich dusze Panie.

℣. Odpoczynek wieczny racz im dać Panie,
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Pan z wami,
℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, Którego własność jest litować się zawsze i odpuszczać grzechy, prosimy Cię pokornie za Duszami których tu ciała przy tym kościele spoczywają, żebyś ich nieopuszczał, ale co prędzéj do wiecznéj Ojczyzny przyjąć raczył, a co przez ułomność ciała żyjąc tu zgrzeszyli, to dobroć twoja nieskończona niechaj to zastąpi, aby, ponieważ w tobie nadzieję mieli i wiarę, téj wiary i nadziéi swéj skutek w zbawieniu swém odebrali. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. ℟. Amen.

Hymn.

Stacya V.

℣. Kyrie elejson, ℟. Christe elejson, Kyrie elejson.
Ojcze nasz etc.
℣. I nie wodź nas na pokuszenie,
℟. Ale nas zbaw od złego.
℣. Od wrót piekielnych,
℟. Wybaw ich dusze Panie.
℣. Odpoczynek wieczny racz im dać Panie,
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Panie wysłuchaj modlitwę moję,
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Pan z wami,
℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Wiernych Boże wszystkich Stworzycielu i Odkupicielu Chryste Jezu, sług i służebnic twoich duszom racz dać odpuszczenie grzechów, aby zbawienia, Którego sobie życzyli, za niegodnemi modlitwami naszemi dostąpić co prędzéj mogli, Który żyjesz i królujesz na wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,
℟. A światłość wiekuista niechaj im świeci.
℣. Niech odpoczywają wpokoju. ℟. Amen.

Pieśni za umarłych.

Pieśń I.

Do Pana Jezusa.

Przez twój pot o Jezu drogi! Wyzwól dusze z męki srogiéj:
Potu krwawego strumienie, Niechaj zaleją płomienie, O Jezu!

Przez twe Jezu dyscypliny, Któreś cierpiał dla dusz winy;
Niech z rózg krwią twoją zbroczonych, Spłyną krople na strapionych, O Jezu!

Królu w cierniowéj koronie, Przez ukłóte twoje skronie,
Wyrwij z czyśćca do korony, Którzy żebrzą twéj obrony, O Jezu!

Krzyż okrutny dzwigający, Po trzykroć upadający;
Przez ten ciężar krzyża twego, Wyzwól z ognia czyśćcowego, O Jezu!

Jezu z sukien obnażony, I na krzyżu rozciągniony;
Dusze z czyśćca wyglądają, Ręce ku tobie ściągają, O Jezu!

Jezu z krzyżem podniesiony, Między łotry policzony,
Policz dusze między święte, Przez twe bole niepojęte, O Jezu!

Niechaj z boku przebitego, Z serca twego zranionego,
Spłyną do czyśćca strumienie, Na dusz wiernych ochłodzenie,
O Jezu!

Jezu do grobu złożony, Maścią drogą namaszczony,
Wypuść te dusze z więzienia, Niechaj dostąpią zbawienia,
O Jezu!

Przez twą Chryste srogą mękę, Podaj duszom w czyśćcu rękę,
Wyciągnij je do swobody, Policz między świętych trzody,
O Jezu!

Wprowadź, do rajskiéj wieczności, Do niebieskiéj szczęśliwości,
Gdzie Święci, Święty! śpiewają, Trojcę świętą wychwalają,
O Jezu!

Pieśń II.

Do Najświętszéj Maryi Panny.

Tyś źródło grzechy czyszczące, Wszystkim zdrowie przynoszące,
Posilaj umierające, Ratuj męki ponoszące, O Maryja.

Ktobie umarli wzdychają, w tobie ufność pokładają,
Niech twarz macierzyńską znają, Niech przez cię nieba dostają,
O Maryja.

Kluczu do nieba zrządzony, Więzien w czyśćcu utrapiony,
Pragnie przez cię być puszczony, Z więzienia w niebieskie strony,
O Maryja.

Sprawiedliwych oświecenie, Nadziei grzesznych zmocnienie,
Niech przez twoje przyczynienie, Gasną czyśćcowe płomienie,
O Maryja.

Twe zasługi, twe przyczyny, Popłaciwszy grzechów winy,
Niech wprowadzą ludzkie syny, Z mąk do niebieskiéj krainy.
O Maryja.

Pieśń III.

Ktobie wygnańcy Ewy wołamy synowie,
Ktobie wzdychamy płacząc z padołu więźniowie.

Orędowniczko nasza, racz swe litościwe
Oczy, spuścić na nasze serca żałośliwe.

I owoc błogosławiony żywota twojego,
Racz pokazać po zejściu z świata mizernego.

O łaskawa! pobożna! o święta Maryja!
Niechaj wszyscy zbawieni będą grzeszni i ja.

O Jezu! niech po śmierci ciebie oglądamy,
O Maryja! uproś nam czego pożądamy,

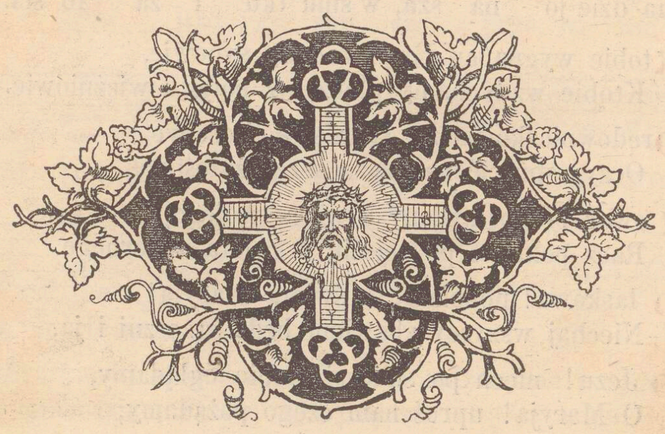
Pieśń IV.

Salve Regina.

Nędzne my dzieći Ewy wołamy,
Do ciebie Matko, z płaczem wzdychamy;
Niech nas wspomaga twoja przyczyna,
Na tym padole. Salve Regina!

O Pośredniczko! rzuć twe wejrzenie
Łaskawe na nas; przyjmij westchnienie:
Pokaż nam Matko twojego Syna
W górnéj krainie. Salve Regina!

INSTRUCTIO

ad

Cantum Choralem.

Antus, quo Ecclesia ob ejus gravitatem et majestatem in Officio Divino utitur, tum choralis a choro, tum gregorianus, a S. Gregorio M. ejus olim reformatore dicitur. Differt a musicali et figurali cantu, qui multisonus est, et ad mensuram compositus, cum ille sit unisonus, et sine mensura. Utriusque principia eadem ferme sunt, hic tamen sermo erit de cantu chorali tantum, magnopere Clericis necessario.

De Tonis generatim, notis, scala, clavibus.

Cantus nihil aliud est quam quædam modulatio vocis humanæ, cum flexione sursum vel deorsum, gradatim vel per saltum. Toni, quibus hæc modulatio efficitur, numerantur septem. Toni signantur figuris, quæ notæ appellantur. In cantu chorali toni ac notæ, iisdem appellantur syllabis, nempe istis: Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si. In cantu Mucicali C. D. E. F. G. A. H. vel C. D. E. F. G. A. B. — Diversitas et ordo tonorum, optime exprimitur in Scala ad hoc excogitata, quæ ex quatuor lineis horizontalibus et parallelis componitur; sic enim cuilibet tono propria assignatur sedes. Cum vero toni ac notæ, fixum locum in scala non habeant, ut tonorum diversitas et ordo certo semper cognosci queant, ponuntur in Scala duo signa, quæ vocantur claves regulantes, Primus clavis Fa seu F. vocatur cujus signum est vel . Hæc clavis ad regulandos tonos inferiores, quæ Bassuales in cantu

figurali dicuntur, insérvit. Secunda Clavis C. sive Ut dicitur, et regulandis tonis superioribus inservit: ejus signum est 𝄡 vel 𝄢. Quandoque nonnisi una ex his clavibus ponitur, et sufficienter ordinem tonorum indicat; quod tunc præcipue fit, cum vel solæ notæ inferiores, vel solæ superiores in cantu ponuntur.

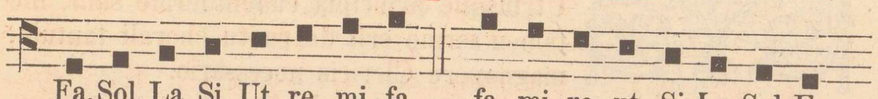
In Cantu chorali post septem tonos, iidem iterum reassumuntur, seu post Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, sequitur Ut (Octava) re, mi, fa, sol, etc. Eo in casu dum scilicet cantus supra octavam ascendit, Claves in lineis inferioribus collocantur.

Scala.

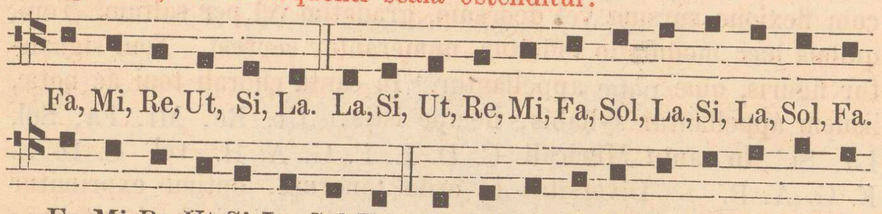
Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, Ut. Ut, Si, La, Sol, Fa, Mi, Re, Ut.

Ascensus supra octavam.

Fa, Sol, La, Si, Ut, re, mi fa. fa, mi, re, ut, Si, La, Sol, Fa.

Cum toni infra Ut bassuales descendunt, clavis Fa in tertia vel quarta collocatur linea, et tonorum ordo in isto descensu est retrogradus, ut in sequenti scala ostenditur.

Fa, Mi, Re, Ut, Si, La. La, Si, Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, La, Sol, Fa.

Fa, Mi, Re, Ut, Si, La, Sol, Fa. Fa, Sol, La, Si, Ut, Re, Mi, Fa, Sol, Fa.

Scalam debemus Gvidoni Aretino S. Benedicti monacho, qui anno 1022. eam excogitavit, ex lineis et notis a se compositam, et notas signavit syllabis istis: Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, totidem tonos exprimentibus, quas ille ex initio Hymni de S. Joanne Baptista accepit, primas versiculorum syllabas decerpendo. En hymni hujus initium:

Ut queant laxis,
Re sonare fibris;
Mi ra gestorum,
Fa muli tuorum,
Sol ve polluti,
La bii reatum, Sancte Joannes.

Septimum tonum ac notam adjecerunt deinceps Galli, quam appellaverunt Si et in cantu molli Za. Scalæ hujusmodi inventio maximam attulit cantui facilitatem, ita ut paucis mensibus puer etiam rudis addiscere possit, quod homo grandævus, magnoque pollens ingenio, vix pluribus annis addiscere potuisset. Antiquior enim musica, pro notis literas tantum græcas vel latinas habuit, nunc rectas nunc inversas, nunc alio situ super verba canenda, sine scala, uno tractu collocatas. Moderni in Italia musici, in locum syllabæ Ut malunt syllabam Do substituere, quæ scilicet integrum et initialem istum tonum exprimit perfectissime.

De Tonis et Semitonis.

Quamvis septem has voces Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, initio tonos simpliciter appellavimus: sciendum tamen est, non omnes eundum sonum in cantu habere. Ab eo, qui scalam probe intonaverit, aut ab instrumento pulsato, cognosci potest facile, aliam esse distantiam Soni inter Mi, Fa, quam inter Ut, Re. Re, Mi: aliam similiter inter Si Ut (Oct.) quam inter Fa Sol, Sol La, La Si. Nimirum Mi propius accedit ad Fa, quam Ut ad Re, Re ad Mi. item propius Si ad Ut quam Fa ad Sol, Sol ad La, La ad Si. Adeoque.

Mi et Si semitonice canuntur.

id est, ad paulo altiorem seu acriorem sonum attolluntur; contra vero, Ut, Re, Fa, Sol, La, justum sive planum sonum retinent. Hoc tamen observa, ex tonis posse fieri semitonos, id est ad paulo altiorem sonum posse tonos attolli, quod etiam in Cantu Chorali, raro licet, accidit. — Item observa, quod La mixti sit toni; id est, ante Si est tonus: ante Za est semitonus. — Semitoni quoque ad tonum reduci possunt, quod tamen in cantu chorali usus non fert, nisi in cantu bemollari, de quo statim dicam.

De Cantu durali.

Jam dictum est supra, Si semitonice, adeoque acrius duriusque cani, unde cantus in quo Si occurrit, durus, item duralis dicitur. Hujus signum ♯ vel ♮ quod B. quadratum, item diæsis appellatur. — Signum hoc ab initio Scalæ positum, denotat in tota cantilena, Si canendum: pariter cum nullum sit appositum. Fit vero, ut ab initio sit signum cantus bemollaris, ad quandam tamen notam sit diæsis apposita: tunc ea tantum nota semitonice canitur. — Supra dictum est, ex tonis posse fieri semitonos: hæc mutatio etiam B. quadrato sive diæsi notatur. Si in initio intonationis Psalmorum toni quarti, dum canitur La Sol La, diæsi Sol notari debet.

De Cantu bemollari.

Za mollius sonat quam Si (de sono non de syllaba intelligo), quare cantus in quo pro Si canitur Za, mollis dicitur, item bemollaris, cujus signum est ♭ et B molle appellatur. Ab initio scalæ positum, totam cantilenam moliter, id est per Za, canendam indicat. Interjicitur quandoque in cantu durali, et tunc eæ tantum notæ per Za canendæ, quibus hoc signum præfixum est — Simul observa quod B. molle Si mutans in Za, semitonum ad tonum reducit. Quare si aliud semitonium e. gr. Mi ad tonum reducendum esset, eodem signo utendum foret. Mutationes in medio cantilenarum inductæ sunt, ad evitandam nimis rudem concordiam, et conservandam harmoniam cantus amœniorem.

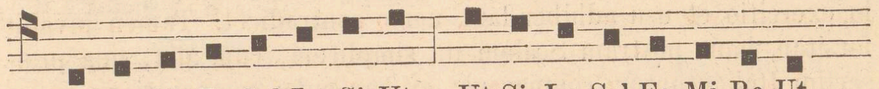
Regulæ pro B. molli.

Quandoque in cantilena durali, signum B. molle ubi opportunum esset, prætermissum est; ut itaque scias ubi loco Si, est Za accipiendum, sequentes regulas accipe.

Primo plerumque canendum Za inter duo La. Dixi plerumque, nam regula isthæc non est stricte generalis, et ut hic simul præmoneam, locum non habet, in Responsorio pro Defunctis, Credo quod Redemptor, item in Responsorio: Domine quando in

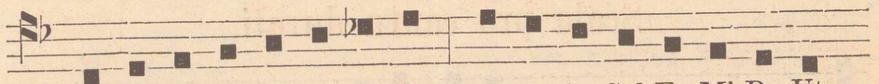
Responsorio: Domine secundum actum. Generatim regula illa fallit, in tono tertio, septimo, octavo. — Secundo canendum Za loco Si, quando ex Fa fit immediate ascensus in Si, sive gradatim sive per saltum: modo tamen hic ascensus in eodem tono terminetur, sive ad consistendum ibidem, sive ad delabendum. — Tertio canendum Za cum post La aut post Sol, ex tono Si esset descensus in Fa, sive per saltum sive gradatim. — Quarto canendum Za, cum post Si sequeretur Sol, deinde La, ex quo delabendum esset in Fa. — Quinto denique auris bona, judicabit de cæteris casibus.

Scala pro cantu durali.

Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si Ut. Ut, Si, La, Sol Fa, Mi, Re, Ut.

Scala pro cantu bemollari.

Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Za, Ut. Ut, Za, La, Sol, Fa, Mi, Re, Ut.

Scala supra et infra Octavam.

Sol, la, si, ut, re, mi, fa, sol. sol, fa, mi, re, ut, si, la, sol.

Fa, mi, re, ut, Za, la, la, za, ut, re, mi, fa, sol la.

De intonatione Scalæ.

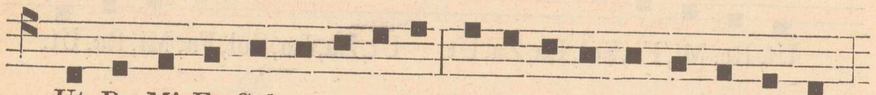
Intonatio Scalæ quam Solmizationem appellant, primum est cantus Fundamentum, a quo proinde Tyroni incipiendum est, et eo usque sese exercendum, donec probe eam didicerit; neque enim sine solmizatione rite percepta, et memoriæ impressa,

ulterius progredi licet, absque irreparabili damno. Solmizatio discenda est præeunte idoneo magistro, aut saltem musico instrumento. Consultum est, ut Tyro imprimis in Scala durali exerceatur, et deinde in bemollari, sic enim utriusque discrimen facilius cognoscet, et utrique assuescet. Deinde exerceatur in Scala supra et infra Octavam.

Modus Canendi Scalam per transmutationem.

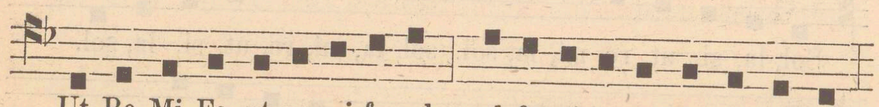
Scala septem retinens syllabas **Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si** vel **Za**, qualem hucusque consideravimus, simplicior est, et cantui chorali magis accomodata aliis omnibus, ut vel ipso intuitu patet, quodque jam olim viri periti demonstraverunt; itaque hanc esse in exercitio et usu adhibendam, nemo contradicet. Tamen juvabit forsitan, hanc nostram Scalam ita simplicem, cum alia, qua præsertim Itali utuntur, comparare; ex hac enim comparatione spero a Tyrone magis cognitam et penetratam fore naturam Scalæ nostræ, quod in cantu sese exercitanti multum proderit.

Scala pro cantu durali.

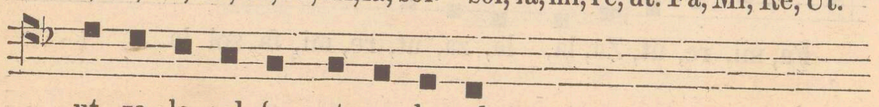

Ut, Re, Mi, Fa, Sol. ut, re, mi, fa. fa, mi, re, ut. Sol, fa, Mi, Re, Ut.

Scala pro cantu bemol.

Ut, Re, Mi, Fa, ut, re, mi, fa, sol. sol, fa, mi, re, ut. Fa, Mi, Re, Ut.

ut, za, la, sol, fa, ut, za, la, sol.

Vides scalas istas, ex repetitione eorundem initialum tonorum formatas. Scilicet scalam duralem loco Sol, La, Si, Ut, habere Ut. Re Mi, Fa. et scalam bemollarem loco Fa, Sol, La, Za, Ut. habere Ut, Re, Mi, Fa, Sol, adeoque.

In cantu durali.	In cantu Bemollari.
Sol, valet Ut.	Fa, valet Ut.
La, valet Re.	Sol, valet Re.
Si, valet Mi. (semito.)	La, valet Mi. (semito.)
Ut, valet Fa, et vicis.	Za, valet Fa.
	Ut valet Sol. et vicis.

Ascensus super Octavam idem est, ut in scala nostra scilicet Ut (Octava) deinde re, mi, fal, sol.

De Cadentiis notarum.

Cadentiæ sive altus notarum sunt septem.

Cadentia secunda ubi una nota aliam immediate sequitur, sive per ascensum sive per descensum e. gr. Ut Re, Re Ut.

Cadentia tertia ubi una nota mediat e. gr. Ut Mi.

Cadentia quarta ubi duæ notæ mediant ex. gr. Ut Fa.

Cadentia quinta ubi tres notæ mediant ex. gr. Ut Sol.

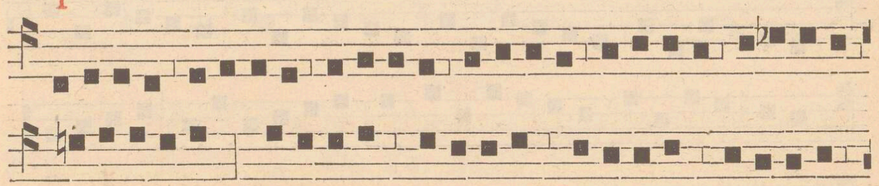
Cadentia sexta ubi quatuor notæ mediant ex. gr. Ut La.

Cadentia septima ubi quinque notæ mediant ex. gr. Ut Si.

Cadentia octava ubi inter duas extremas mediant notæ sex ex. gr. Ut, Ut. Simpliciter appellantur: secunda, tertia, quarta etc.

Secundæ.

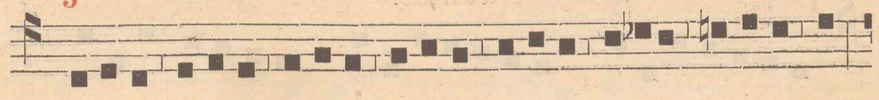
1

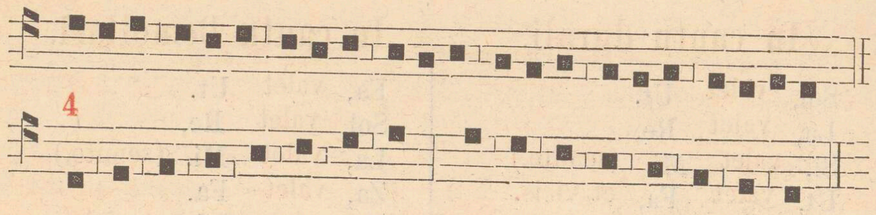

2

3

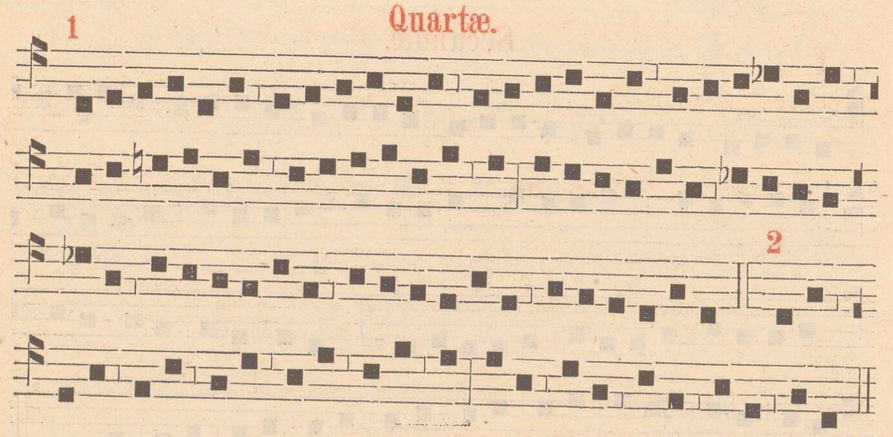

Tertiæ.

Quartæ.

Quintæ.

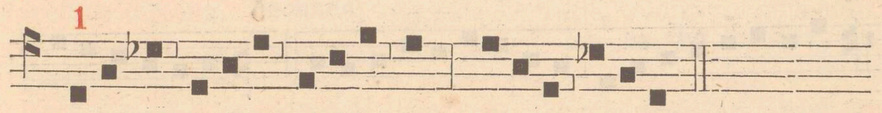

Sextæ.

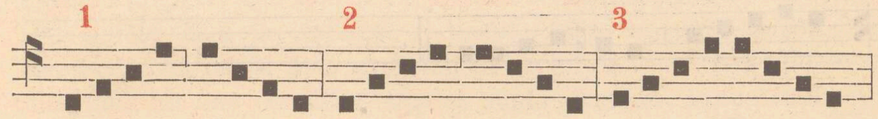
Septimæ.

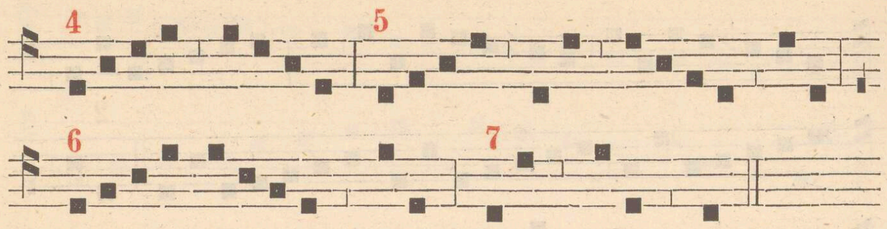
Raro vel nunquam per saltum ponuntur, sed ascensus fieri potest per quartas vg. Ut, Fa, Za.

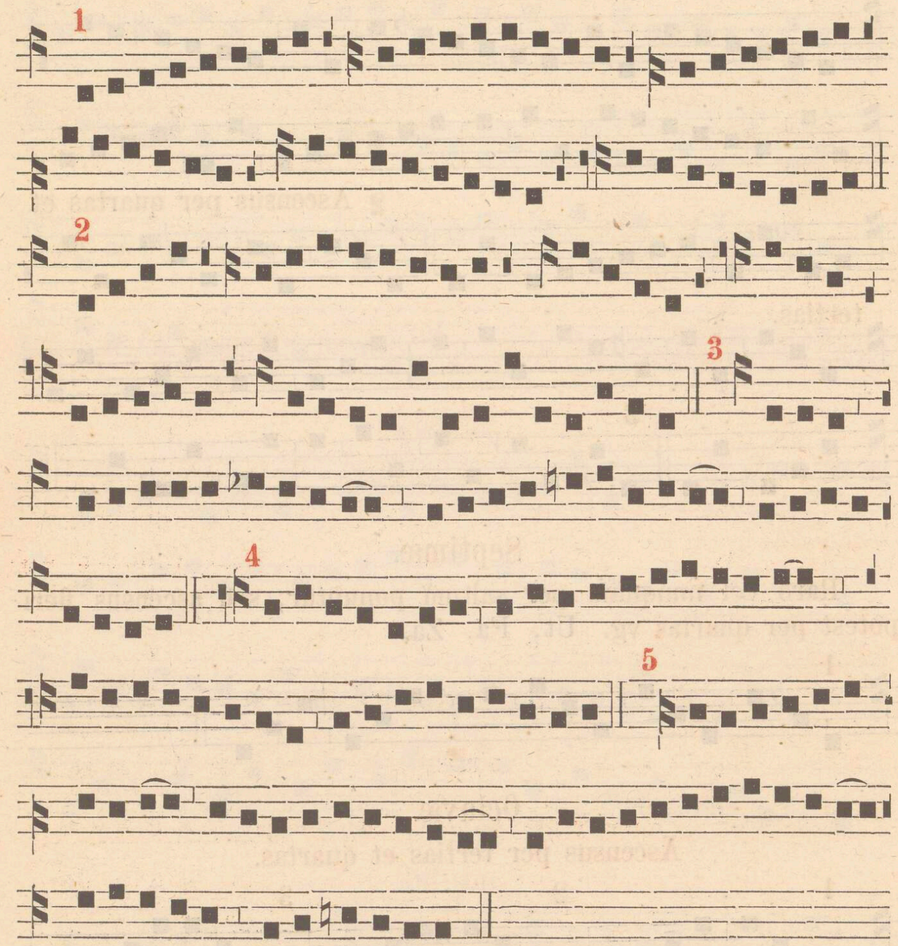
Octavæ.

Ascensus per tertias et quartas.

Exercitatio supra
et infra Octavam.

De textu canendo,
voce ejusque virtutibus et vitiis, respiriis, gustu, et vocis moderatione.

Tyrones, dum jam scalam et cadentias rite canunt, in canendo textu exercitandi sunt. Textus canitur, syllabas notis subiectas, in tono earundem notarum exprimendo. In cantu chorali, notæ caudatæ non habent syllabas suas, sed ad syllabas præcedentes pertinent. Textus incipientibus difficilior, in quo syllabæ per plures continuandæ seu volvandæ sunt notas; consultius proinde est, ut in textu simplici, in quo totidem notæ ac syllabæ occurrunt, primum exerceantur. Non desunt in nostro cantionali exempla talia, præcipue in hymnis. Inter prima quoque cantus exercitia, intonatio Psalmorum, per octo singulos tonos, ponenda est.

Vox in cantu chorali ita moderanda est, ut sonum efficiat justum ac naturalem. Vox radior conatu, ad justum et meliorem sonum reducenda est. Vox ut justa efferatur, juvat non nihil gutturis et oris compositio, id est: caput aliquantulum erectum, guttur haud compressum; os non nimium deductum et apertum (ex quo cantus non clamor prodiret) pro necessitate plus minusve comprimendum, aperiendumve; halitus pulmonum non violentus, sed neque nimium debilis, aut effeminatus. — Cantus item ne sit nimium altus, neque nimium demissus, sed mediocris, magis lentus, quam acceleratus; in majoribus solemnitatibus ad majorem majestatem exprimendam, nonnihil productior, cum in psalmis, tum in aliis cantilenis; in officio vero feriali, item in officio defunctorum, paulo rotundior et demissior.

Vitia in chorali Cantu evitanda, hæc sunt præcipua. **Primo**, vox effectata, effæminata, violenta, clamosa, stridula, cum aliis vocibus dissona. **Secundo**, quædam aspiratio, addita singulis notis, iis præcipue, quæ sunt in nexu ex. gr. **ha, ha, ha, he, he, he.** **Tertio**, cujusvis notæ spiritu interrupto expressio veluti **a. a. a.** Cantus itaque prosequendus est, ut ab una nota ad aliam sit facilis, quantum fieri potest, transitus, ejusdem spiritus protensione, eousque donec respirandum sit. Vox dissona, non emendata, ad chorum inepta. Qui tamen ea præditi sunt, non animum abjiciant, sed conatu eam in ordinem redigant; et si id plane impossibile sit, tamen in cantu sese exercere debent, ob cantilenas addiscendas, quæ ab uno canuntur, quales sunt: epistola, evangelium etc.

quæ etiam dissona voce, non ingrate canuntur; enimvero, id tantum dissonæ voci vitium est, cum aliis non convenire, et tunc molestam esse, solam vero aliquando etiam amœnam.

Respiria sine quibus cantus longius protendi nequit, sunt majora et minora. **Majora** in mediatione Psalmorum; in cantilenæ partibus, in quas divisa est; in Periodis. **Minora** in commatibus, aliisque incisis, tum etiam in verbis singularibus majori circuitu notarum signatis, aliquando etiam in syllabis longius productis.

Non inutiliter fortasse addam de gustu canendi, qui nihil aliud est quam affectuum animi justa expressio, verum sacrorum verborum characterem exhibens. Hoc ut fiat, cantor his verbis quæ canit, sit intime affectus, quatenus eorundem sensum **(pietatis** vel **doloris, etc.)** in audientibus excitare possit; non enim canendi scopus est ipse cantus, seu ipsamet modulatio vocis, sed sensus verborum Sacrorum expressio vividior, ex qua fideles ad devotionem, aliosque pios animi affectus excitarentur. — Isthæc porro animi sensa, non gestu corporis, neque oculorum aut capitis motu, exprimuntur; quamquam enim id musicis et cantoribus profanis usitatum sit, a psalmodia tamen divina, quæ cum omni modestia persolvenda est, longe abesse debet. Ut itaque Psaltes Ecclesiasticus, sacros animi affectus in cantu prodat, per varias et consonas vocum inflexiones et intensiones id efficere debet, id est: quasdam dulciori seu meliori, quasdam fortiori et duriori sono, quasdam promptius, alias tardius notas percurrendo, idque semper ad characterem, et sensum verborum sese conformando: neque tamen quidam hacce in re affectatum esse debet. Quod speciatim intensionem et diminutionem vocis attinet: initio vox sit debilior, deinde insensibiliter augeatur, usque ad naturalem ejus virtutem; tum sensim sensimque imminuatur, usque in debiliorem et amœnum sonum recidat, scilicet adinstar soni campanæ, aut chordæ instrumenti musici. Hoc modo vox sonora et melodica efficitur: perito tamen opus et magistro, qui tyronibus exemplo præeat, usumque vocis determinet, ne a naturali discedat, et ne in affectatam degeneret. Quandonam autem magis intendenda vel minuenda sit vox, de hoc firma regula haberi nequit, sed partim ex significatu verborum; partim ex cantilenæ melodia conijciendum est. Hoc unum moneri potest: semitonia dulciori sono efferenda, cum natura sua paulo rudiora sint.

De intonatione Psalmorum.

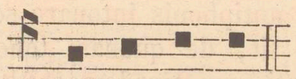
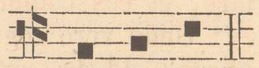
Tonos supra appellavimus septem illos initiales sonos, ex quibus scala componitur. Alia præterea huic nomini **tonus,** significatio inest. Denotatur diversorum tonorum nomine, diversa natura cantilenarum, atque aliæ dicuntur **ex primo tono,** aliæ **ex secundo,** et ita deinceps; usque ad Octavum. Tyronibus hoc imprimis curandum, ut juxta hos singulos tonos Psalmos decantare, et eos conformiter cum antiphonis intonare sciant.

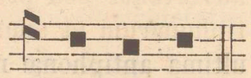
Unde vero cognoscendum sit, de quonam tono fuerit Antiphona? Id in cantu exercitati, ex ejusdem modulatione facile advertunt: sed præterea antiphonis apponuntur signa; tonos antiphonarum et simul psalmorum indicantia, scilicet **observanda est ultima antiphonæ nota,** quæ vocatur **finalis:** deinde **subsequens post lineolam transversam,** quæ vocatur dominans: atque ex his duabus, quinam sit tonus cognoscitur; scilicet

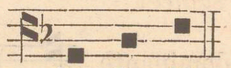
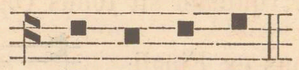
Primus ex Finali	Re,	et dominante	La.
Secundus ex Finali	Re,	et dominante	Fa.
Tertius ex Finali	Mi,	et dominante	Ut.
Quartus ex Finali	Mi,	et dominante	La.
Quintus ex Finali	Fa,	et dominante	Ut.
Sextus ex Finali	Fa,	et dominante	La.
Septimus ex Finali	Sol,	et dominante	Re.
Octavus ex Finali	Sol,	et dominante	Ut

Idem hi versiculi designant: Primum Re La. Secundum Re Fa. Tertium Mi Ut. Quartum quoque Mi La. Quintum Fa Ut. Sextum Fa La. Septim. Sol Re. Octavum tenet Sol Ut.

Dominantes notæ vocantur, quod in illis Psalmis plerumque volvatur.

Sciendum præterea, quomodo Psalmi juxta singulos tonos incipiuntur, et terminantur. Itaque primus et sextus incipit ab his notis: Fa Sol La. Secundus Ut Re Fa.

Tertius et octavus Sol La Ut. Quartus La Sol La.

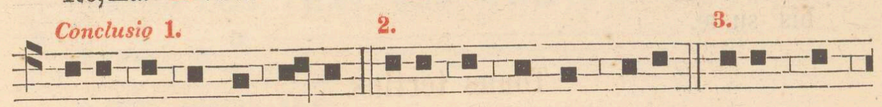
Quintus Fa La Ut. Septimus Ut Si Ut Re. Ejusmodi intonatio Solemnis appellatur, et in usu est, dum Antiphonæ præviæ, integræ decantantur, etiamsi id fiat in officio defunctorum; nam in semiduplicibus et feriis, ubi antiphonæ tantum incipiuntur, Psalmi incipiendi sunt ex suis dominantibus, excepto cantico Magnificat et Benedictus, qui semper solemniter incipiuntur. Postquam cantores Psalmum solemniter intonaverint, chorus sequentem strophum ex dominante jam prosequitur, excepto iterum Cantico Magnificat et Benedictus, quorum singulæ strophæ solemniter incipiuntur.

Terminatur intonatio Psalmorum, juxta notas fini antiphonæ adjectas, ac lineola separatus. Singulis his notis, ultimæ in stropha syllabæ substituendæ sunt. Communiter sub his notis subscribuntur vocales Euouae, quod denotat has voces sæculorum Amen. Quandoque initium Psalmi subscribitur, ut Cantores illico advertant, qui nam Psalmus sit canendus, et ita terminandus. In cantu Psalmorum in mediatione, monosyllabæ eg. me, te, tu, fac, da nos, etc. una nota supra dominantem attolluntur, item nomina propria indeclinabilia, vg. Israel, David, Sion etc.

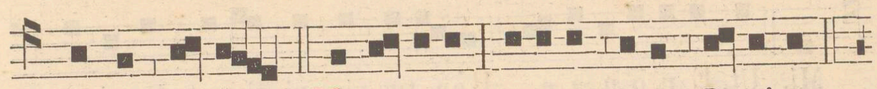
Tonus primus.

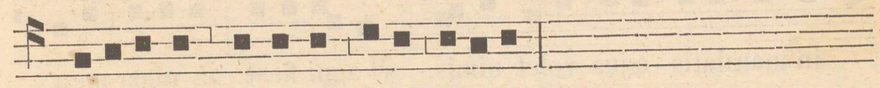
Re, La. E vova e. Dixit Dominus Domino me o *

sede a dextris me is. sede a dextris meis. sede a

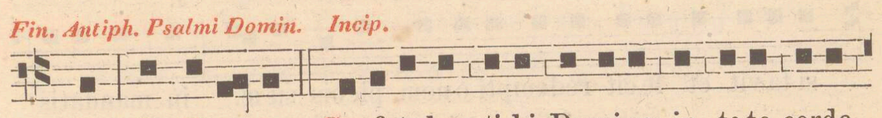

dextris me is. Magni ficat * a nima mea Dominum.

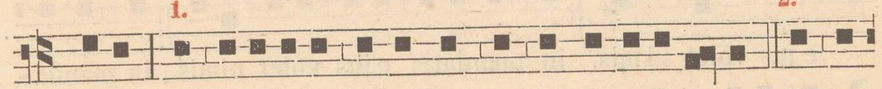

Benedictus Dominus Deus Israel.

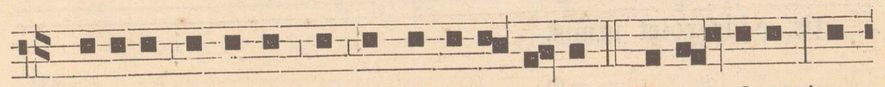
Tonus secundus.

Re, Fa. E vovae. Confi te bor ti bi Domine in to to corde

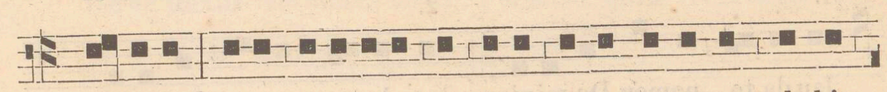
meo * in consi li o ju sto rum et congrega ti o ne. in con-

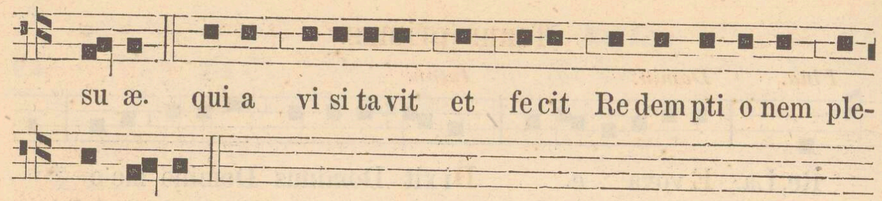
si li o ju storum et congrega ti o ne. Magni ficat * a -

ni ma me a Do minum. Bene di ctus Domi nus De us

I srael * qui a vi si ta vit et fe cit redempti o nem ple bis

su æ. qui a vi si ta vit et fe cit Re dem pti o nem ple-

bis su æ.

Tonus tertius.

Fin. Antiph. Psalmi Dominans. Incip.

Mi, Ut. E u o u a e. B ea tus vir qui ti met Dominum, *

in man datis e jus volet nimis. M agni ficat a nima mea

Do minum. B e ne di ctus Domi nus De us I sraël, * quia vi-

1.

si ta vit et fe cit redempti o nem plebis su æ. in mandatis

2. 3.

e jus volet ni mis. in mandatis e jus volet nimis. in manda-

tis e jus volet ni mis.

Tonus quartus.

Fin. Antiph. Dominans.

Mi, La. E u o u a e. L auda te pu e ri Dominum *

1. 2.

lau da te nomen Do mini. lau da te nomen Do mini.

M agni fi cat * a ni ma mea Do minum. B e ne di ctus

Do minus Deus I sraël * qui a vi si ta vit et fe cit redempti -

o nem ple bis su æ.

Tonus quintus.

Fin. Antiph. Dominans. Incip.

Fa, Ut. E u o u a e. L auda te Dominum omnes gentes *

lau da te e um omnes popu li M agni fi cat * a ni ma mea

Dominum. B e ne dictus Do minus Deus I sraël, * quia vi-

si ta vit et fecit redempti o nem plebis su æ.

Tonus sextus.

Fin. Antiph. Dominans. Inton.

Fa, La. E u o ua e. L auda Jerusalem Dominum, * lauda

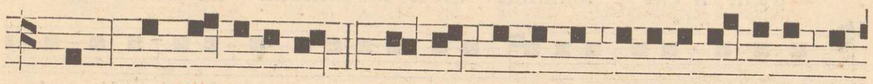
Deum tu um Si on. M agni fi cat * a nima me a Do minum.

B e ne dictus Do minus Deus I sraël * quia vi si ta vit et

fecit redempti onem ple bis su æ.

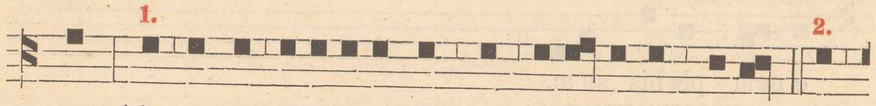
Tonus septimus.

Fin. Antiph. Dominans. *Inton.*

Sol, Re. Euouae. Nisi Dominus ædificaverit do-

1. 2.

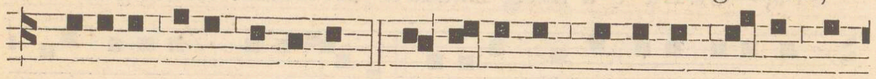

mum * in vanum laboraverunt qui ædificant eam. qui

3.

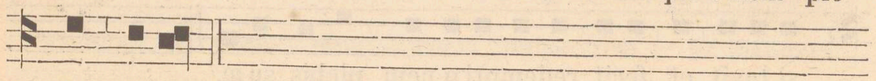
ædificant eam. qui ædificant eam. Magnificat, *

anima mea Dominum. Benedictus Dominus Deus I-

sraël, * quia visitavit et fecit redemptionem ple-

bis suæ.

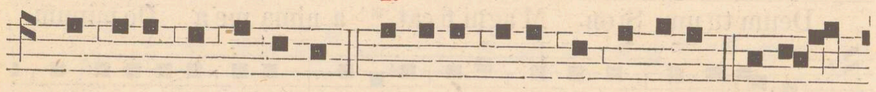
Tonus octavus.

Fin. Antiph. Psalmi Dominans. 1.

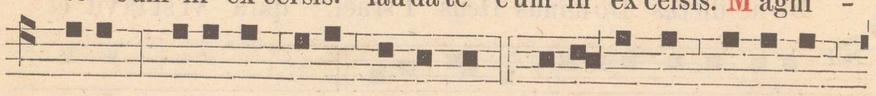

Sol, Ut. Euouae. Laudate Dominum de cœlis, * lauda-

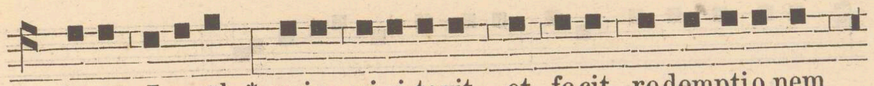
2.

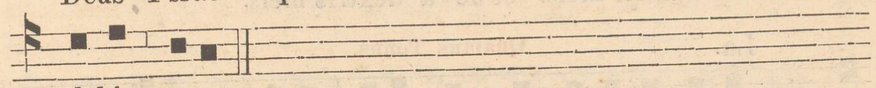
te eum in excelsis. laudate eum in excelsis. Magni-

ficat * anima mea Dominum. Benedictus Dominus

Deus Israël * quia visitavit et fecit redemptionem

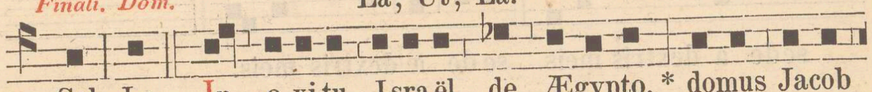

plebis suæ.

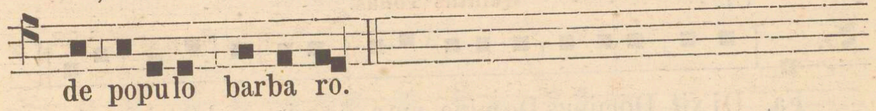
Tonus peregrinus.

Habet finalem Sol, dominantem La, et incipit ab his notis,

Finali. Dom. La, Ut, La.

Sol, La. In exitu Israël de Ægypto, * domus Jacob

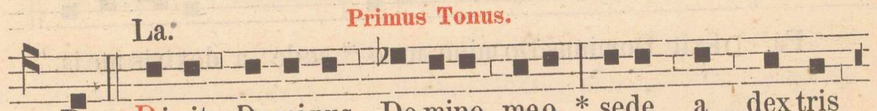
de populo barbaro.

Toni Psalmorum Feriales.

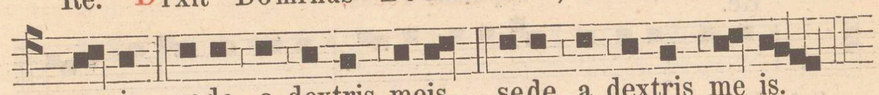
Pro Festo Simplici, et Ferijs.

Primus Tonus.

La.

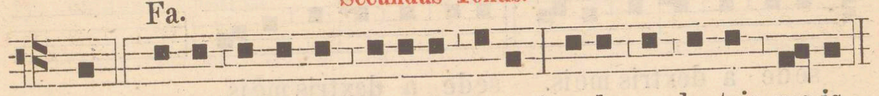
Re. Dixit Dominus Domino meo, * sede a dextris

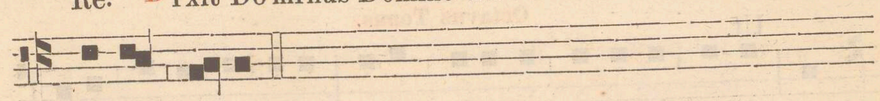
meis. sede a dextris meis. sede a dextris meis.

Secundus Tonus.

Fa.

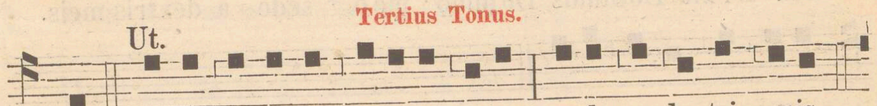
Re. Dixit Dominus Domino meo. * sede a dextris meis.

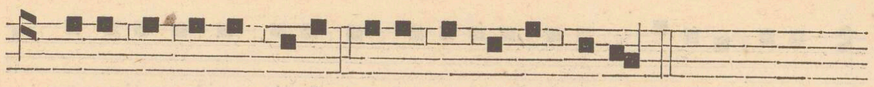
dextris meis.

Tertius Tonus.

Ut.

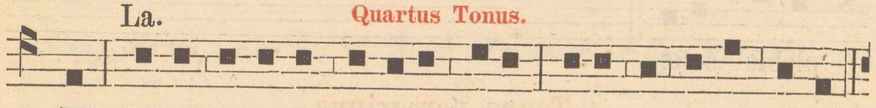

Mi. Dixit Dominus Domino meo * sede a dextris meis.

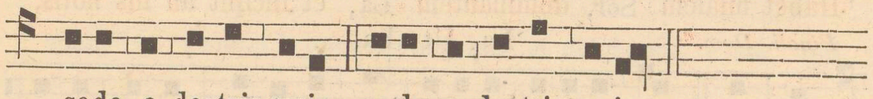

sede a dextris meis. sede a dextris meis.

La. **Quartus Tonus.**

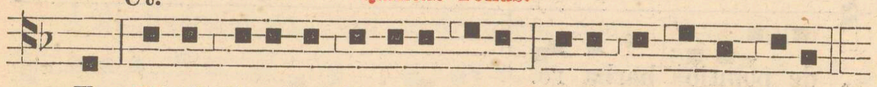

Mi, Dixit Dominus Domino meo * sede a dextris meis.

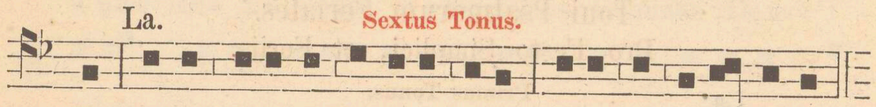
sede a dextris meis. sede a dextris meis.

Ut. **Quintus Tonus.**

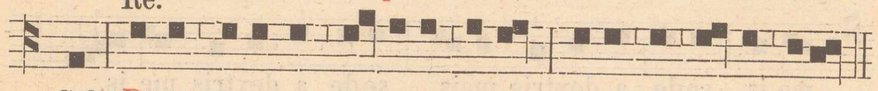
Fa, Dixit Dominus Domino meo, * sede a dextris meis.

La. **Sextus Tonus.**

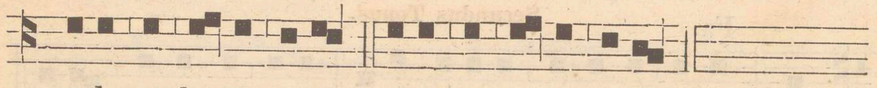

Fa, Dixit Dominus Domino meo * sede a dextris meis.

Re. **Septimus Tonus.**

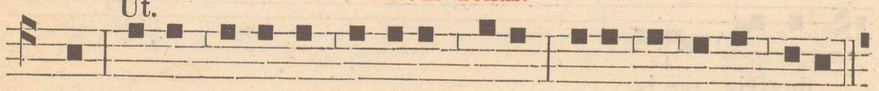

Sol, Dixit Dominus Domino meo, * sede a dextris meis.

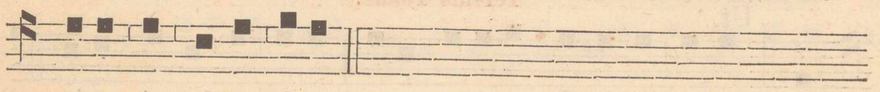

sede a dextris meis. sede a dextris meis.

Ut. **Octavus Tonus.**

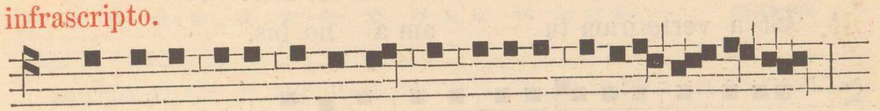
Sol. Dixit Dominus Domino meo * sede a dextris meis.

sede a dextris meis.

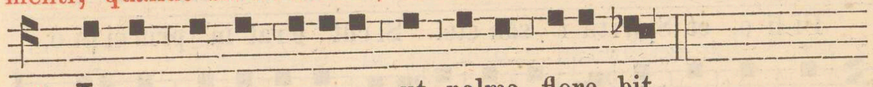
Toni Versiculorum.

In Absolutione cujuslibet Nocturni ad Matutinum, et Hymni ad Laudes, et Hymni ad Vesperas, Versiculi dicuntur in Tono infrascripto.

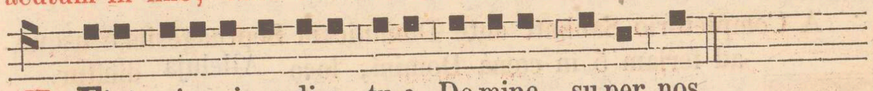
℣. **A** mavit eum Dominus et ornavit eum.
℟. **S**tolam glori æ induit eum.

In commemorationibus Communibus, et quibuscumque aliis Commemorationibus ad Laudes, et Vesperas, et ad Preces per totum officium, et ad Antiphonas B. M. Virginis, quæ dicuntur in fine Officii, nec non alias post Orationem Sanctissimi Sacramenti, quando sit Processio, et similibus actionibus.

℣. **J**ustus ut palma flore bit.
℟. **S**i cut cedrus Libani mul ti pli cabi tur.

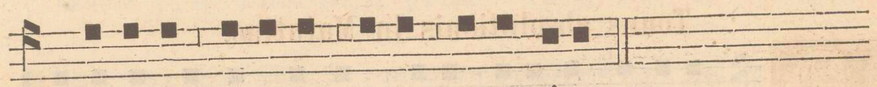
Advertendum est, Quando ultima dictio versiculi in prædictis Commemorationibus erit Vox Monosyllaba, aut habebit accentum acutum in fine, tunc versus concluditur in sequenti cantu.

℣. **F**iat miseri cordi a tu a Domine super nos.
℟. **Q**uemadmodum speravi musin te.

Et sic semper dicitur, et Respondetur, quando ultimo loco est Monosyllaba, vel accentus acutus.

Tonus inchoandi Officium Divinum
et aliorum, quæ in Officio Divino solent decantari.

℣. **D**omine labi a mea a peri es.
℟. **E**t os me um annun ti abit laudem tuam.

℣. Conver te nos Deus sa lu ta ris no ster.
℟. Et a verte iram tu am a no bis.

℣. De us in adju to rium meum in ten de.

℟. Domine ad adjuvandum me festina. Glo ri a Pa tri, et Fi li o, et Spiritu i san cto. Si cut e rat in prin ci pi o, et nunc et semper, et in sæcu la sæ cu lo rum, a men. Alle lu ja.

A Completorio Sabbati ante Dominicam Septuagesimæ usque ad feriam 5 in cœna Domini, loco Alleluja dicitur.

- Aus ti bi Do mine, Rex æternæ glo ri æ.

Pater no ster. ℣. Et ne nos in du cas in ten ta ti o nem.
℟. Sed libera nos a ma lo.

Tonus absolutionis in Matutino.

- - Xau di Do mine, Jesu Christe, pre ces ser vorum

tu o rum, et mise re re no bis, qui cum Pa tre et Spiri tu san cto vi vis et regnas in sæcu la sæ cu lo rum. ℟. A men.

- U be Do mine bene di ce re.

Tonus Benedictionis.

- Ene dicti o ne perpetu a, bene di cat nos Pa ter æ ter nus. A men.

Lectionis in Matutino tonus solemnis.

- E a ctibus Apo sto lo rum. Du ra cervi ce et in *com - ma.* cir cum cisis cor di bus et au ri bus, vos semper Spi ri tu i *com - ma.* sancto re si stitis, si cut pa tres ve stri, i ta et *punctum.* vos. *interogatio.* Quem pro pheta rum non sunt perse cu ti patres ve stri? Et

occi de runt e os, qui prænunti abant de adventu ju sti,

cu jus vos nunc pro di to res et homici dæ fu i stis: qui

ac ce pi stis le gem in dispo si ti o ne angelo rum et non

cu sto di stis. Tu au tem Do mine, mise re re no bis.

℟. De o gra ti as.

Lectionis in Matutino tonus ferialis.

- U ra cer vi ce et cir cum ci sis cordibus et au -

ri bus, vos semper Spiri tu i san cto re si stitis, si cut

pa tres ve stri, i ta et vos. Quem prophetarum non sunt

per secu ti patres ve stri? Et oc ci derunt eos, qui prænun-

ti abant de adven tu ju sti, cujus vos pro di tores et homici -

dæ fu i stis: qui ac ce pi stis legem in dis po si ti o ne ange -

lo rum, et non cu sto di stis. Tu autem Domine mise re re

no bis. De o gra ti as.

Tonus Capituli.

- I sit Hero des rex ma nus, ut af flige ret quos -

dam de Ec cle si a. Occi dit autem Jacobum fratrem Jo -

annis gla di o; Vi dens autem, qui a pla ce ret Judae is, ap -

posu it ut ap prehende ret et Petrum. ℟. De o gra ti as

Tonus Confiteor, pro Missis Pontificalibus.

- Onfi te or De o o mnipoten ti, be a tæ Mari æ sem-

per vir gi ni, be a to Micha e li Archangelo, be a to Jo-

an ni Ba pti stæ, sanctis Apo sto lis Petro, et Paulo, o mni-

bus san ctis, et ti bi pa ter, qui a pec ca vi ni mis co gi -

ta ti o ne verbo, et o pere: mea cul pa, mea cul pa,

mea ma xima cul pa; I de o pre cor be a tam Ma riam

sem per Vir ginem, be a tum Micha ë lem Archan gelum, be -

a tum Joan nem Ba pti stam, sanctos Apo stolos Petrum, et

Paulum, o mnes sanctos, et te Pa ter o rare pro me ad Do -

mi num Deum no strum.

℣. Do minus vo biscum. ℟. Et cum Spi ri tu tu o. O remus.

Orationis tonus solemnis.

comma.

- E us, qui no bis sub Sa cramento mi ra bi li,

duo puncta.

pas si o nis tu æ me mo ri am re liquisti: tribu e quæsumus,

i ta nos corporis et sanguinis tu i sa cra Mysteri a vene -

ra ri: ut re dempti o nis tu æ fructum in no bis jugi ter

punctum.

senti a mus. Qui vivis et regnas cum Deo Pa tre in u ni-

media nota.

ta te Spi ri tus Sancti Deus; per o mnia sæ cu la sæ-

cu lo rum. A men.

Orationis tonus ordinarius.

comma.

- Ac nos quæsu mus Do mine, di vi ni ta tis tu æ, sem -

duo puncta.

piterna fru i ti o ne re ple ri: quam preti o si corpo ris

punctum.

et sanguinis tu i tempora lis percepti o præfi gu rat. Qui

vi vis et regnas cum Deo Pa tre in u ni ta te Spiritus san -

cti De us per o mni a sæcula sæcu lo rum. ℟. A men.

Tonus Lectionis.

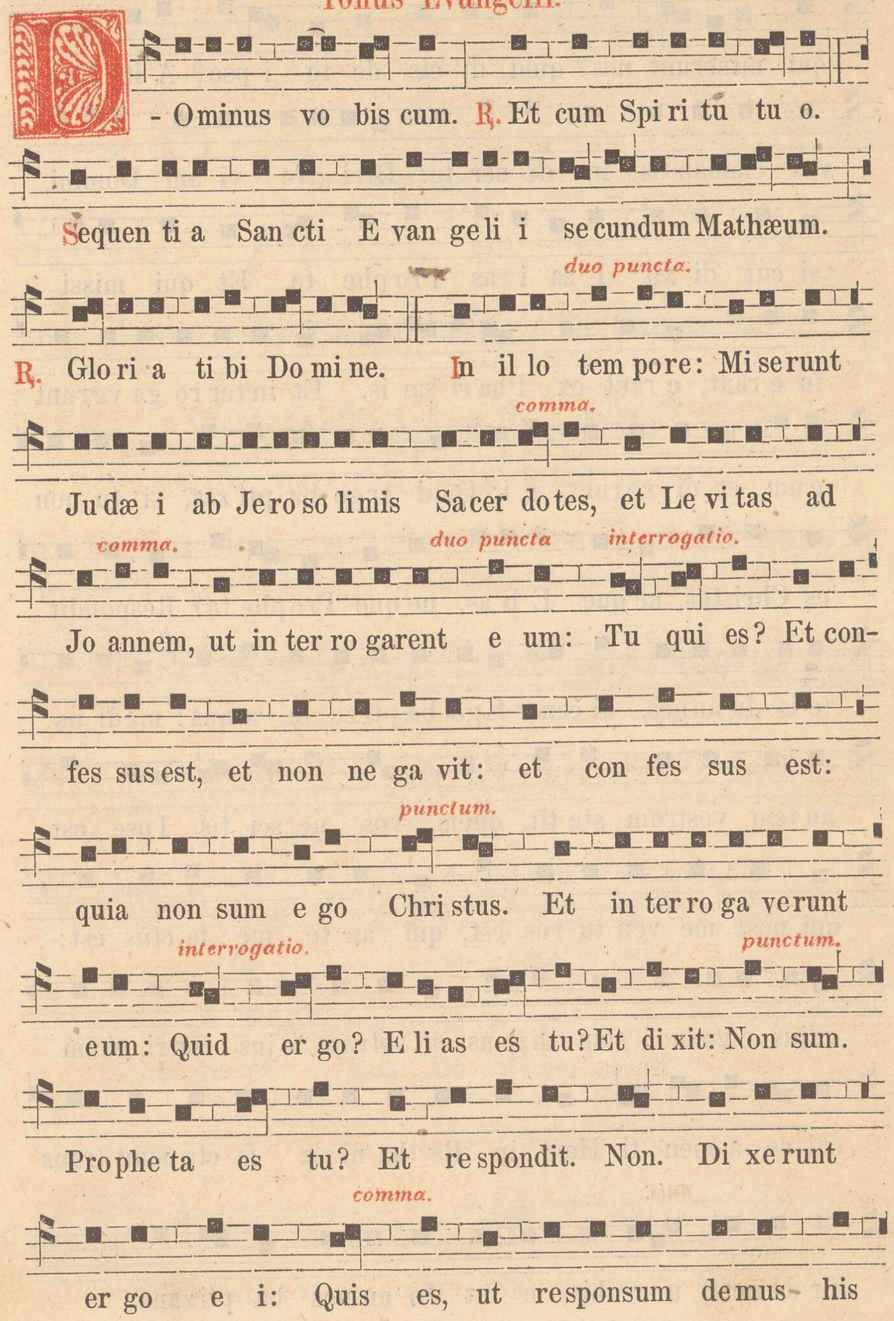

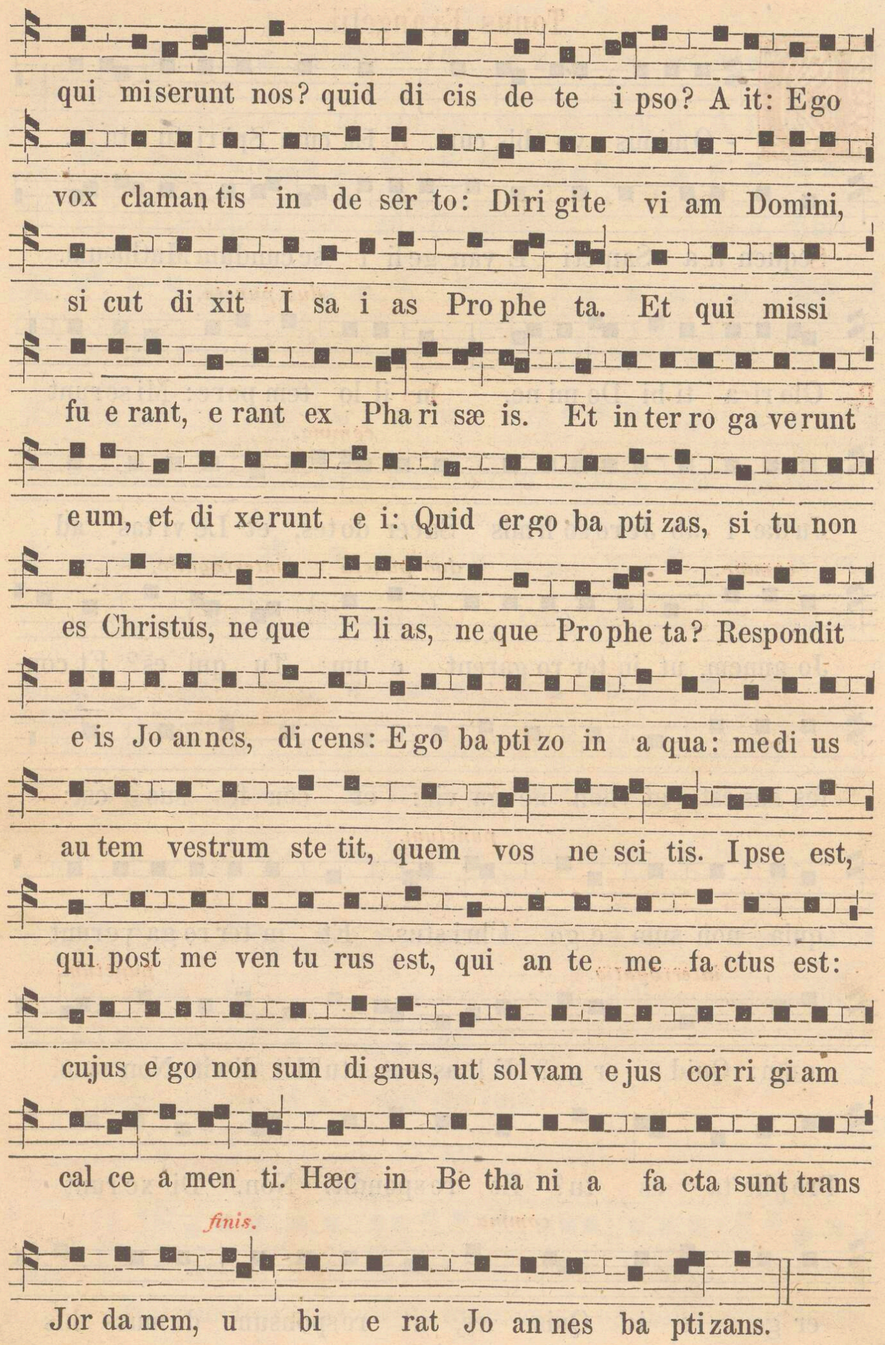
Tonus lectionis in Missa defunctorum.

Annot. Ita punctum, cætera ut in exemplo epistolæ præcedentis.

Tonus Evangelii.

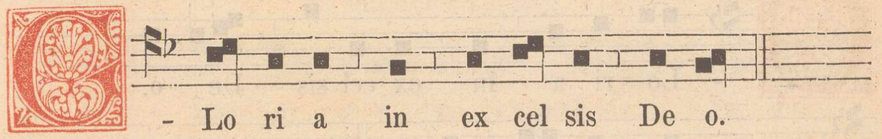

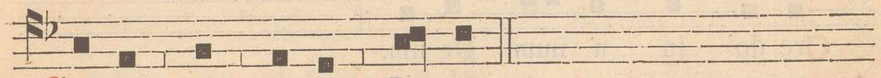

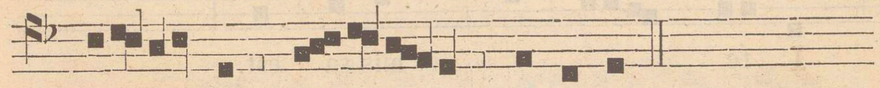
Quando in cantu frequentius recurrunt eædem punctationes, scilicet vel crebræ interrogationes, vel puncta, vel duo puncta: satis est, ut earum quædam tanquam commata efferantur id vero ad evitandam eorundem tonorum ingratam repetitionem.

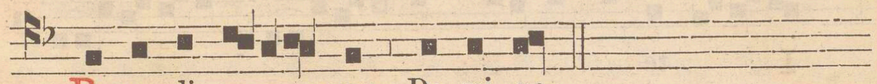
Tonus: Gloria, Credo, Ite Missa est
et
Benedicamus Domino,
pro omnibus festis anni.

In Dominicis diebus post Octavam Corporis Christi usque ad Adventum, et post Octavam Epiphaniæ, usque ad Septuagesimam.

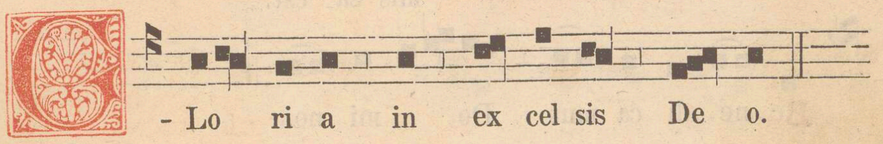

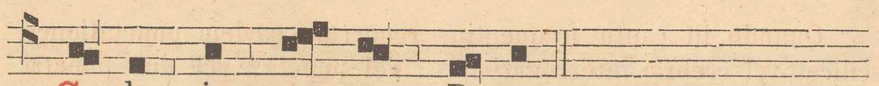

In omnibus festis Beatæ Mariæ Virginis, et Missa: Rorate.

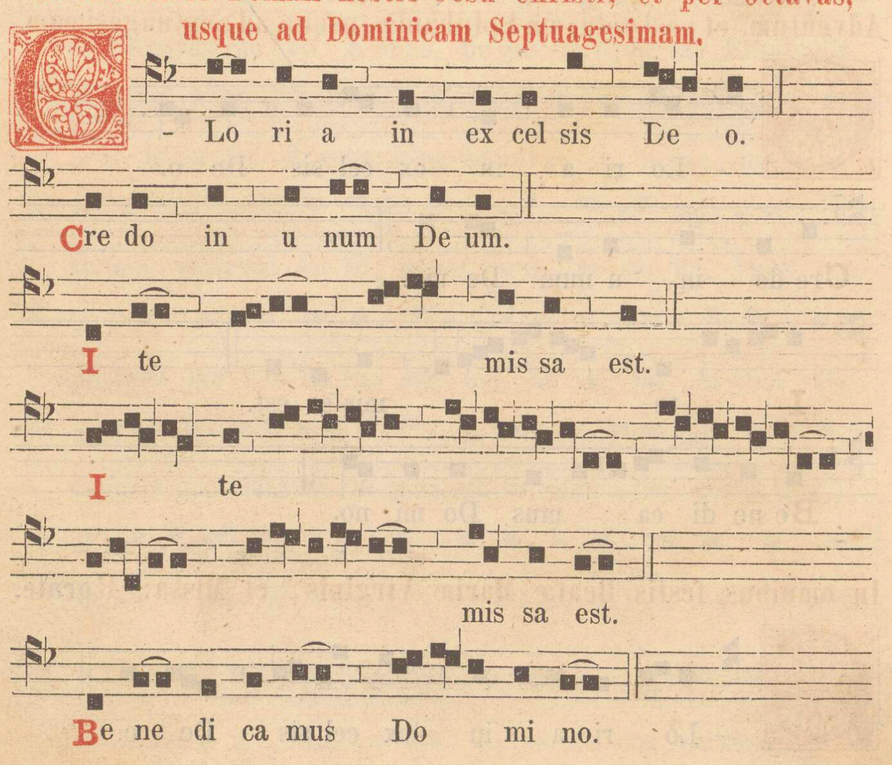
In Missa Rorate.

In Missa per annum de B. V. Maria.

In Nativitate Domini nostri Jesu Christi, et per Octavas, usque ad Dominicam Septuagesimam.

Tempore Adventus, et Quadragesimæ.

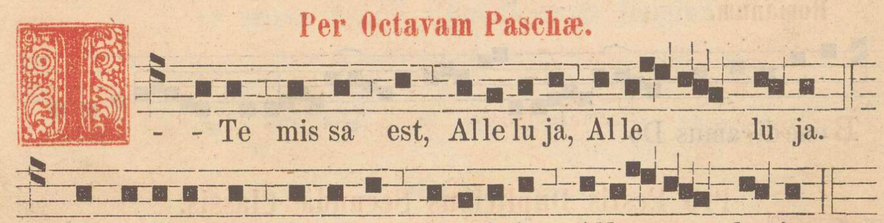
Dominica Passionis et Palmarum, et de Passione Domini.

Tempore Paschali.

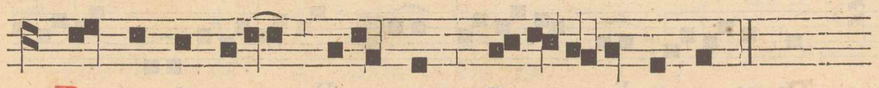

Per Octavam Paschæ.

A Dominica in Albis, usque ad Festum SS. Trinitatis.

Pro Festis Duplicibus Primæ Classis.

Pro Festis Duplicibus Secundæ Classis.

In Festis Duplicibus.

Toni sequentes:

Ite missa est et Benedicamus Domino,

qui proprium rubrum non habent, cantari possunt ad libitum.

2.

Be ne di ca mus Do mi no.

3.

I te

Mis sa est.

3.

Be ne di ca mus Do - - - - - - -

mi no.

4.

I te

Mis sa est.

4.

Be ne di ca mus Do - - - - - - -

mi no.

5.

I te Missa est.

5.

Be ne di ca mus Do -

mi no.

6.

Be ne di ca mus Do - - - - - -

mi no.

Lugubre.

7.

Be ne di ca mus Do - - - - - - - -

mi no.

SOLI DEO HONOR ET GLORIA.

INDEX RERUM.

Pars Prima.

pag.

Ante Aspersionem Antiphona Hæc dies 5
Aspersio in Dominicis per Annum 6
Aspersio Dominica Passionis et Palmarum 7
Processio in Dominicis per Annum Duo Seraphim . . . 7
Aspersio Dominica Resurrectionis usque ad Pentecosten . 10
In Festo Purificationis B. M. Virginis, distributio Candelarum 11
Processio. 13
Pieśń na Oczyszczenie N. M. Panny. Czystsza nad słońce 16
Feria Quarta Cinerum 17
Litaniarum Formula antiqua 20
Feria Quarta Cinerum Missa 24
Pieśń Postna. Rozmyślajmy dziś 28
Dominica Palmarum 30
Processio . . pag. 32 | Missa 38
Feria Quinta in Cœna Domini 44
Hymnus Pange lingua 49
Feria Sexta in Parasceve . 52 | Recessit Pastor . . 63
Popule meus . . 53 | Tenebræ factæ . . 68
Vexilla Regis . . 56 | Qui passus . . . 69
Sabbato Sancto 70
Dominica Resurrectionis Domini 79
Processio. Quæ fit, toto tempore Paschali ante Missam . 81
Przez twoje S. Zmartwychwstanie 83
Chrystus zmartwychwstan jest 84
Wesoły nam dziś dzień nastał 85
Antiphona Sedit Angelus 86
Processio in die S. Marci et diebus Rogationum . . 88
Processio in Festo Ascensionis Domini 104
Responsorium Ite in universum 104
Sabbato in Vigilia Pentecostes 107
In die Pentecostes 107
Responsorium Apparuerunt Apostolis 107
Hymnus Veni Creator Spiritus 108
In Solemnitate SS. Corporis Christi 110
Te Deum laudamus 119
In Festo Divisionis SS. Apostolorum 122
In Festo Assumptionis B. M. Virginis 123
In Festo Gratiarum Actionis 10. Octobris. . . . 125

Hymni Sacri.

pag.

O Salutaris Hostia . . . 127
Jesu Dulcis 127
Rex Christe 128
Ecce Panis Angelorum . 129
Tantum ergo 130
Salvum fac 130
Fiant Domine 131

Antiphonæ de Beata Virgine Maria.

Alma Redemptoris . . . 132
Ave Regina cœlorum . . 134
Regina cœli 135
Salve Regina 135
Litania o Najsłodszem Imieniu Jezus 137
Litania o Najświętszéj Maryi Pannie 139
Pod twoją obronę 141
Litania o Wszystkich Świętych 90

Pieśni Przygodne.

Boga Rodzica. 143
Aniół Pasterzom . . . 152
W żłobie leży 153
Niepojęte dary 154
Jezu Chryste Panie miły 156
Wisi na Krzyżu 156
Twoja cześć chwała . . 157
Do ciebie Panie 158
Boże wdobroci 159
Kto się w opiekę . . . 160
Straszliwego Majestatu . 162
Gwiazdo morza 163

Suplikacyje.

O Przenajświętsza Hostyja 164
Przed oczy twoje Panie . 164
Święty Boże 165
Królu Nieba 166
Przed tak wielkim Sakramentem 167
Zawitaj ukrzyżowany . . 167

Suplikacyje w Czasy Przygodne.

W czasie suszy 168
W czasie wielkich Deszczów 170
W czasie nawałnic i grzmotu 172
W czasie głodu 174
W czasie zaraźliwego Powietrza 175
W czasie wojny 177
W jakiémkolwiek utrapieniu 179
Na dziękczynienie Panu Bogu 180

Pars secunda.

Vespere Defunctorum . . 183
Orationes diversæ . . . 189
Ad Matutinum Venite exultemus 192
In primo Nocturno Antiph. et Psalmi 194
In secundo Nocturno . . 202
In tertio Nocturno . . . 209
Ad Laudes 217
Missa pro Defunctis . . 227
Ordo Sepeliendi Adultos, Exportatio 234
Responsorium Subvenite . 236
Conductus et Sepultura . 238
Responsorium Libera me 238
Salve Regina 244
Conductus absente Corpore 245
Ordo Exequiarum brevior 245

pag.

Conductus qui Castrum doloris dicitur 246
Responsorium Libera me ad tres Voces 253
Ordo Sepeliendi Parvulos Exportatio 257
Missa in Sepultura parvuli 259
Conductus et Sepultura 259
Hymnus Ave maris stella 262
Processio pro Fidelibus Defunctis in Com. OO. FF. DD. . 263
Processia na dzień Zaduszny po Polsku 270

Pieśni za umarłych.

Jezu w Ogrójcu . . pag. 277
Przez czyśćcowe upalenia 278
Witaj Królowa Nieba . . 279
Witaj Królowa! Matko . 280

Instructio ad Cantum Choralem . . 281

De tonis et semitonis . . 283
De Cantu durali 284
De Cantu bemollari . . 284
De Intonatione Scalæ . . 285
Modus Canendi Scalam per transmutationem . . 286
De Cadentiis notarum . . 287
De textu canendo . . . 291
De intonatione Psalmorum 293
Octo Toni Solemnes . . 295
Toni Psalmorum feriales . 299
Toni Versiculorum post Hymnum 301
Toni Versiculorum post Antiphonam 301
Tonus inchoandi Officium Divinum 301
Tonus absolutionis in Matutino 302
Lectionis in Matutino tonus solemnis 303
Lectionis in Matutino tonus ferialis 304
Tonus Capituli 305
Tonus Confiteor, pro Missis Pontificalibus . . . 305
Orationis tonus solemnis . 306
Orationis tonus ordinarius 307
Tonus Lectionis 308
Tonus Lectionis in Missa Defunctorum . . . 308
Tonus Evangelii 309
Tonus Gloria, Credo, Ite Missa est et Benedicamus Domino pro omnibus festis anni . . . 311
Tonus Ite Missa est et Benedicamus, ad libitum 315

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI CZYT. NAUK.

BUŁ 2000000901073

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

M 35500

TYLKO NA MIEJSCU

CANTIONALE
ECCLESIASTICUM,

IN QUO OMNIA,

QUÆCUMQUE SECUNDUM

ALMÆ ECCLESIÆ CATHOLICÆ RITUM

IN

SINGULIS … PRÆSERTIM

P… …NUM.

PONTIFICA… …TORIO CHORI.

A SYNODIS … …S APPROBATIS,

ET … …TORUM

CUM BRE… …ONE EDITUM

ORGANŒDUM … PRÆCEPTOREMQUE

GNESNÆ, 1864.

SUMPTIBUS **JOANNIS B. LANGE,** BIBLIOPOLÆ.

Ratisbonæ:

Ex Officina **Friderici Pustet**, S. Sedis Apostolicæ Typographi.